

ପ୍ରେସ୍‌କାରରେ ହେବହଲେ ସେଇସ ସ୍ମୟୁ
ତନରେର ମାଛଖୋଟ ଅଟିନ୍ଦି ମାତି ପାହାବର
କେହି ଠାର୍ଡ୍‌ର ନ ଥିବାରୁ ସମୟେବେଳେ
ଭାର୍ତ୍ତର ବଜ ସବ ହୃଥର ବିଶେଷତ ସେ
ମାତ୍ରନିଧିପଳ ମାମଳ ଉଚ୍ଛବାଦ ଦେଖିବାକୁ
ବଜ୍ଞାବକୁ ବାହାର ପାଇନ୍ତି । ବେଳେ ତଣସ୍ଵରେ
ନ ଥିଲେ କିଷିବେ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା । ଏବା
ତଗମୋହନ ଲଳ ଏ ପ୍ରସାଦରୁ ଧନ୍‌ମୋହନ
କଲେ ଏକ ଅଖଳାଙ୍ଗାଙ୍କିମିଶ୍ରମ କଲ ମନ୍ଦରେ
ଜାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହିଲ । ଯେଉଁ କଟିବୁରମନେ
କିଷିପ୍ରାତି ପୂର୍ବ ସୁଦଳ ପ୍ରାୟ ହୃଦୀର ଦୟା-
କରେ ବିଚକତ ତ ହୋଇ ଦେଇଥିପରି ତଙ୍କା
ସବୁ ତରିବାର ତୃତୀୟକଳ ଦେଖାଇ ସାଥୀ-
ଭାଗକର ପରିଷ୍ଠାବଳକ ବୋଲୁଥିଲେ
ନିର୍ଭାବ ମେହମଳେ ଅର୍ଥକ ବ୍ୟୟ ସରାଗେ
ତଙ୍କା ମହୁର ତରିବାର ଦେଖି ଆସମାନନ୍ଦ
ଅବ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଓ ଦୂରଭିତ୍ତି ଦେଲୁ । ଏଠା
କୁଦେଖିଲାଟିର ପ୍ରସୋତନର ସାଥା କାହିଁ
ମାତ ଅପାର ଅବୋ ବର୍ତ୍ତକଣ ନୁହନ । ଏମନ୍ତ
ପ୍ରକଳ କିମ୍ବିଜମାନର ଅଭିନ୍ଦନ ସବଧାଳ
ଅଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଇ ମାତ୍ର ଏହୁଙ୍କି
ତାହା ଦେଇ ଦେଖାଗଲ ନାହିଁ । ଅବରେର
ମାଛଖୋଟ ସୁରୂପ ବାଲୀବାହୁର କଣେ ତଥ-
ବସି ପ୍ରସୋତକ ବୋପାରେ ଓ ଏହୁ
ପ୍ରସୋତକଟା ଦିନରତ୍ନପେ ଦେଖାଇ ପାଇଲେ
ଅବରୁଦ୍ଧମେଲେ ତାହା ପଞ୍ଚିକ କରନ୍ତି । ସେ
କିନ୍ତୁ ମହୁରସେପଳ ଏଲକାର ଅନରେର ମାଛ-
ଖୋଟ ନୁହନ୍ତି କରି ସେ କଟିବୁର ସଥାରୁ
ମାତ୍ରନିଧିପଳ ମାମଳ ତୃତୀୟକଳ ଅକ୍ଷମ । ଏପରି
ସେ ବେଶ ପାଇଖୋଟିଲ ସର୍ବତ୍ତି ଦେଖେବେ
ହୁଏ ତଣସ୍ଵର ପାଇବାର ବହଦାର ରେବେ
ଅବ୍ୟନ୍ତମାଛିପ୍ରାତମାନେ ହତକଳ ଦତଦାର ଅଟିନ୍ଦି
କଳିଗଟ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକୋମିଟରିଯାଲଟିର
ବୌଧି ସମ୍ବନ୍ଧ ନ ଥିବାର ବଥା ନ ଥିଲା । ବାଲୀବାହୁ
ବଳକାଣ୍ଡ କମିଶ୍ନ୍‌ପବୋଲି ଟାବସ ଦାତାଙ୍କ
ଏଲପ୍ରତ ତାହାଙ୍କର ମମତା ନ ଦେବା ଦିନର
ମାତ୍ର ନିବାତିର କଟିବୁରମାନେ ରହିର
ଶାପକଟା କର ଅପଣା ବ୍ୟନ୍ଧିବୁରୁ ଅବଦେଲା
ହଲେ ବଜ ହୃଥର କଷ୍ଟ ଅଟିଲ । ଅମ୍ବୁ-
ନ୍ଦନ କଟିବୁରମନକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଆଏ
ସୁନାର୍କିର୍ତ୍ତ ସ୍ଥବ ଏହି ଅବ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅକ୍ଷମ ବରକୁ ଦେବକ ଫାରମରେ

ସବାହୁ ହୋଇ ଟବା ଦେବକାରୁ ଦିବ ଏକଥା
ଅଛି ଅହଙ୍କରଣ ଆଶ୍ରମାସଳ ପ୍ରଶା ଲାଇ ଅଭି-
ମରେ ସେବକ ବିମ୍ବିରମାନେ ଅପରା
ଧକାଗେ ସବାହୁ ତାହା କରି ସଦିବେ
ଦେବ ଏହିର ଗୋଦିବ କଦାଚ ରଖା ହେବ
ନାହିଁ । ଏହିତାକ ଅକରେଇ ମାଳିଷ୍ଟୁଟ୍ରୁ
ପରବ୍ରତ ଦୟା ନ ଯିବାରେ କିଛି ଅସୁଭାଷ୍ୟ
ଦେଲୁ ତେ ଉତ୍ତମୀର ଅଜି ନ ଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ
କୂଳିବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦକ ପର୍ଯ୍ୟମୋଦଳ ଏହାହେଲି ।

ଏ ପଦ୍ଧାଳସ୍ଥର ବାହିକ ପାଇବୋଛିବ
ବିବରଣ ତାର୍ଯ୍ୟ ଜୁଲା ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇ
ସବାର ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଣାଇଅଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅବଶ୍ୟକ ଦିନର ସାର ବିଷୟ-
ମାଳ କି ଯାହା ଅମ୍ବେମାନେ ବାହିକ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ
ଅବଶତ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଅଛୁ ପାଠକ-
ମାଳଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଇଅଛୁ । କଟର ପ୍ରତ୍ୟେକ
କୃତମାନ ଅଥବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକ ଲେଖନ-
କାର ପ୍ରାଣିତ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ କମେଟୀ
କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟକ ଲାଭକା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚିକର
କ୍ଷେତ୍ର ଅଟିବା ।

ଭବ୍ୟାଳୟର ଶିଖକ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଥାପନା ସ୍ମୃତି ୧୯୦୮ ସାଲ
ଜ୍ଞାନପାତ୍ରରେ କେବଳ ୫୫ ଖଲୁ କ୍ରିମାଗତ
କଣ୍ଠ ହୋଇ ବୈନାଳ ୧୯୩୮ ହୋଇଅଛି ।
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କ ୧୯୫ ଶତାବ୍ଦୀରେ
କ ୫ ଶ ଅଧେରେ ଏବଂ କ ୨୪ ଶ ବିଜ୍ଞାନ-
ବରେ ଅଧ୍ୟୟତ୍ତମ କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବେ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଅୟ ଏବର ଉତ୍ସାହକ ସେ ସ୍ମୃତି ୧୯୦୪ । ୧୯୦୫
ବାରେ କ ୧୯୦୫ ବା କିଅକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।
ସ୍ମୃତି ୧୯୦୫ । ୧୭ ବାଲର ମୋତୁଖ୍ୟରୁ କ ୧୯୦୫
ବାରୁ ଓ ୧୯୦୫ କ ୧୯୦୪ ବା ହୋଇଥିଲା
ପ୍ରାୟ କ ୨୫ ବା ଦିଦିର୍ଗହେଲ ଏବଂ ତଥାର
୧୨୩ ବିଦ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କିମ୍ବା
ହଜାରାବଳୀ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ବର୍ତ୍ତମାନ ମହିନ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କ ୨୧୫ ବା ଲେଖାଏ
ଆରିୟ ହୋଇଅଛି ।

ଗତକର୍ତ୍ତ ଜ * ଶ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡା
ଦେଇଥୁଲେ ସେମଧରୁ କ * ଶ , ସୁ ଶ୍ରେଣୀ
ଏହ କ * ଶ ସୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ମୋଟ ଜ * ଶ
ଉଦ୍‌ବାହି ଦେଲେ । ସୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଖକଳ-
ସ ପରିଚାଳନା ମଧ୍ୟ ଏକଙ୍କିଷବ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ଧାରିଥାଏ ।

ନାତିଶୀଳ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ଖୁଣ୍ଡଗୋର
ଶତମାନରେ ଗୋଟିଏ ସମେତ ଦେଇ ହୋଇ-
ଅଛି ପ୍ରତି ପରିବାର ବିଷକତାର ସାଧାରଣ୍ୟର
ଏଥର ଦେଇବ କୃତ ଏହି ପ୍ରତିଦିନ ଯାହା
ସଂସ୍କର ବାଲକମାନେ ଏକଷିତ ହୋଇ
ବ୍ୟାୟାମ ଅବଧାର କରନ୍ତି ଏହି ଗୁଣେ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପୀ
ସଙ୍ଗେ ନାତିଶୀଳ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗଧକର ଉପାୟ
ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ମନ ଗୋଟିଏଇ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ପ୍ରଧାନ ଅଭିଭ ଅଛି । ସୁହାନ୍ତ ସଲତାରୁ
ମାଦକ ନଦୀରୁ ଏହି ଅଭିଭ ମେଳକ
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଭବନସଙ୍ଗିଳ ଦୋର
ଟ ହେଲେ ବା ଦେବା ସ୍ଥାନର ବର୍ଷର ଅବସ୍ଥା
ଏହି ରହିଲାମ୍ବୁ ଟ ହେଲେ ଦେବା ଅଛି । ବିନ୍ଦୁ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶାଖାଜୀବି
ଦୂଷିତର ଦୂଷିତଶାଖା ପଢ଼ାଯାଇବା ଦିନ ବେଳେ
ଏବି ଏବି ନିଜାତ ଅବସ୍ଥା ଏକ ଦେଇବ
ବୋଠାଦିନରେ ପାଇଦାର ଟକାରୁ ଜଣା
ଦେଇବ ଦେବାର ସମ୍ମନ କୁହାଇ । ସବୁରୁ
ଅବସ୍ଥାରୁ ଟକାର ପଞ୍ଚାମ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବା
ଦ୍ୱାରା ଦେଇବ କାହାରୁ । ଏ ଜଗତରେ ଏଥର
ଗୋଟିଏ ହବିବର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାଇଦାର ଟକା
ବ୍ୟୁତିବା କିମ୍ବା କେବଳ କାହାରୁ ଏବା
ଆମ୍ବାଜେ କିମ୍ବା କାହାରୁ । ଦୂଷିତ କାହାରୁ ଦେଇବ
କାହାର ନଳ ଦେବନାଲୁ ଯାଇ କାହା ଅଥବା
ଏବାର ଶାର୍କିଶ୍ଵାଙ୍କ ପଦ୍ମଲାର୍ଘବାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସାଧିଲାଙ୍କ ଉପକାର ଏକ ଭବାର ଅପରାକାମ
ତର୍ବୁରାଣୀରୁ କରିବା କାହା ବାବନାକର
ଦେଇବରେ ଥାଇ । ଯାହା ଦେଇ ଆମ୍ବାଜେ
ଦେବନା ଦେଇ କିମ୍ବା କାହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜୀବା ପରିଚ୍ୟାଗତର ଅଧିକାର ଦିନମାମ୍ବୁର
ଉପଗୋଟି ସ୍ଥାନଟିଏ କାହିଁକାଳ ସୋରେ
କଷ୍ଟପଦ୍ମା ଦରକଟି ମୀର କରିବାର ଅଭିମୁ
କରିଲୁ । ଏଇ ଅଭିମୁ କରିଲେ ଯାନ୍ତରର
ଦେବାମାନ ଶାର୍କି ଅବାସୁଦ୍ଧେବ ଏହି ନିରାଜନ
ଦେବା ନଥ ପାପହୋଇ ପାଇବ । ଭାବୁରୁ
ଟକା ଦ୍ୱାରା ଦେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କରିଲେ
ଦେବନ ପାର୍ଵତୀ ଶର୍ହି ଦେବା ଦିନ ଅଭିମୁ
ପଲ ଦେବ କାହିଁ । ଏକମାହ କାହାର କୁକାଟ
ପାଦବୀର ପାଦବୀରେ ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚଲାପି-
ଲିଙ୍କ ସହାଯେ ଅଭିମୁ ମଧ୍ୟରେ ଏ ନଗଭରେ
ଗୋଟିଏ ଦେବ ଏହି ଧନର ଦିନମାମ୍ବୁ ତିରି
ଦେବ । ଦେଖାଯୁ କେବଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲୁ

କୁଳମନ୍ଦିରଙ୍କେ କେହି ଥିଲେ ଗୁରୁଗାର
ଦିଷ୍ଟି କହି ଲା ଥିଲା । ସେପ୍ତାଙ୍କେ ଶାହା ଜାହା
ସେପ୍ତାଙ୍କ ଅଳ୍ପବ୍ୟବେ ସେଥର କର ହୋଇ-
ପାରେ ଶୀଘ୍ର ଉଛିର କେନ୍ଦ୍ରିକା କରିଛି ।
ଦିକ୍ଷଣ୍ଡକ ତହିଁର ତମିତ ହୋଇପାରେ ।

କୁଟୋରାୟା ମନୋଦୂର ।

ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମେରିକାରେ ଏତେପହି
ଆଜିଥିରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଏହି କୁଦୁରୁଷମାନଙ୍କର
ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅବସବ୍ଦ । ପଢ଼ିବରେ
ସକଳଗ୍ରାମର ବିଚରଣ ଲେଖିଲେ ଖଣ୍ଡିବ
ଦୂରତ ଘୟାବ ହେବ । ଶ୍ରାନ୍ତାବ୍ଦରୁ ପଢ଼ିମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର ଦେଲେ ହେବ ତଥା-
ତ୍ରୈରହି ମାନୁଷର ଏତକାର ଉତ୍ସାହ ଓ ରଙ୍ଗକୁ
ବିକାଶିବିବେ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଅନୁଭବ
ହିବେବିଲା କିମ୍ବାଥିବା । ଏଣୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ବିଜ୍ଞାନୀରେ ସେମାନେ ଅପ୍ରକାଶ ପବିତ୍ର
ମାନସିକ ଓ କାନ୍ତିକ ଶମ ଧୀରାଭକର ଅପାର
ଶ୍ରାନ୍ତର ପଢ଼ିଗମାନ ପୁନରଚୃଷ୍ଟ ଲେଖି
ପତ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ ଧର୍ମ-
ବାଦ ଦେଇ କର୍ତ୍ତର ସମେତ ଉତ୍ସାହ କରିଥିବା
କିମ୍ବା ସଥାପନା ।

ସୁଖ—ଏଠାର ବିଦରଶ ପୃଷ୍ଠେ ପ୍ରବନ୍ଧିତ
ହୋଇଥିଲା । କୁଏକଥିଥା ଏହାର ମେଲାନିମା-
ଲିଟା ଅଛିଥିରେ କେବେହିଲାଜଳ ମଞ୍ଚର
ପିଣ୍ଡିଲାମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଗୋଟିଏ ସବରେ
ଉପିବେଲେ । ଅଗ୍ର ନିରାକାର ମନ୍ତ୍ରରେ
ସନ୍ତୋଷ ଅଳ୍ପ ହେଲ ମାତ୍ର ମି ୧୫ ନିଟିରେ
ସବୁ ଅକାର ହୋଇଗଲ । ଏ ଅଳ୍ପକ ଦେଖ
ବାର୍ଷିକାର ହୋଇଥିଲା ।

ଖୋରାକ-ପ୍ରଥମନିତର ବ୍ୟାପାର ସଥିପକେ
ଶୁଣାଏଇ ଦୋଷାର୍ଥୀ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଧୀନ ବା ୧୭ ରୁପେ
ଶୁଣୁକାର କଲେବାଦିବାରେ ସମକ୍ଷ ସେଷ-
କାର ଏକ ଶାହ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃତଳା ଓ
ଥାର ଗାୟଳ ଓ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ କଲନ୍ତିବିଳା
ହେଉ ପାଏବାକାର ଖେଳ ହୋଇଥିଲା । କାହିଁଛାଇ
ସବୁ ବାବୁ ଦୁଷ୍ଟକାନ୍ତ ସମକଳୟ ମୁକ୍ତାର ଏହି
କ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟାପାରରେ ଉପେକ୍ଷା କରି ଓ କାହିଁକି
କରିଥିଲେ । ବାବୁ ଜଗଦିତ ମହିତ୍ର ଦୟା
ବାହାଦୁରଙ୍କ କିନାର ପ୍ରଥାରର ଦରଖାର ଏହି
କ୍ଷେତ୍ରର ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପ ସ୍ତରପ ଦୋଷଥିଲା
ଓ ସେ ଦରଖାର ଉତ୍ତରମୁକ୍ତେ କିମ୍ବାହ ହେଲା
କିମ୍ବାକୁ ଯଥୁଗାହାର ସେଠା ହୁଲେବଳ
କିମ୍ବାନୁହେଲା ହେଲା ସମ୍ମାନ ହୁଲୁଥିଲା

ନିମ୍ନପତ୍ରା — ଜ୍ଞାନବାଚକ ଗ୍ରାନ୍ଥରେ ଅଛି—
ସମ ବାଦିଷବ୍ଦକ ସହରେ ଲୋକମନ୍ତେ
ଅପରା ହୁଏଇବୁ ପ୍ରସାରିବରେ ମଣ୍ଡଳ
ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହି ଜ୍ଞାନବାଚକ ଏକ ବୃଦ୍ଧତା
ମର୍ମବାଚକ କରିଲା ଓ ଫୁଲଖାତ ଉତ୍ସାହରେ
ମଣ୍ଡଳ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯେ ସେଠିରେ ସ୍ଵାମୀଷ
ଦୟନେବମନେ ବହି କାହିଁଘୋଡା ଏହି
ନିମ୍ନପତ୍ରରେ ଅନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ।

ଭବସ୍ତୁ—ଏଠାର ବିଶେଷ ଘଟନା ଏହାଦି
ବାହୀ କାର୍ତ୍ତିକତନ୍ତ୍ର ଗୟ ଗୈଥେଗ ସ୍ଵଜେଣ୍ଟା
ନିଜ କ୍ୟୁମ୍ବୁରେ ୮୦୦ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଜାଳର
ଦେଇଥିଲେ । ଏପର ୮୦ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ କଷ୍ଟ
ବହରିଛ ହୋଇଥିଲ ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କାହିଁ
ଗମନକୁ ହିତ କଲିବାର ୨୫ ଟଙ୍କା ଓ କାହିଁ
ସଖାକାନ୍ତ ଗୟ ମହାଶୟ ଖ ୧୧୦ ଟଙ୍କା ଦେଇ
ଥିଲେ ଅଚରିଷ୍ଟ ଦେବାଟଙ୍କାରୁ ଦୟା
ହୋଇଥିଲ ।

କରୁଣ ହସ୍ତର — ୧୦। ମାନେତରଙ୍ଗ
ସହରେ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଥମଦଳ ଦିବାଲୀଗରେ
ଗୋଟିଏ ସର ହୋଇ ବଜଗଛେଇସ୍ତାଙ୍କ ଶୁଣ-
ଖାତନ ଓ ତହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ବରଦୁଷେବା ହୋଇ-
ଥିଲା । କଥରେ ଚରସାଇଁ କାଣ ଦୋଜା
ଏହ କୁଠାଗାତ ହୋଇଥିଲା । ଦୂରୀୟଦଳ
ସୁଲଭ ପଳମାନକୁ ଲାଞ୍ଛାଦ ଉତ୍ତରଳ ହୋଇଲା
ଥିଲା । ବରୁ ଘରାଥର ଧର୍ମନୀୟକ ଏଠାର
କୁବଳ ଦିବରର ଗୋଟିଏ ପଦ୍ମ୍ୟର ସୁନ୍ଦର-
କୁଣ୍ଡ କଟେନା ବନ୍ଦଅଳ୍ପ । ପ୍ରତିଷ୍ଠ ରେବାକୁ
ଅପାର ହୋଇ ଦାସିତ ହୋଇଲା ।

କବିତା—ସଜମର୍ଗ ପଥାବା ଘୋରଣା
ନଈଧରେ ମଞ୍ଚର ଦେଇ ବଜ୍ର ସନ୍ଧା-
ର ଦେଖା ପାଇଥିଲ । ପ୍ରାଣକାଳକୁ
ବାଦ୍ୟକାରମଙ୍କେ ଘୋର କାନ୍ଦିକାଦହାର
କରୁଥିଲ ଘୋରା କଲେ । ଅପରାହ୍ନରେ ଦରି-
ସଂକ୍ଷାର୍ଥିତ ଏ କରେ ବେଶକ ଓ କରେ
ବହିକାରେ ଛଳପ୍ରକାଶରେ ସରାଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବ
କେନ୍ଦ୍ରେ ଉତ୍ସାହ ମୃଦ୍ୟ ଆସି ଦୋଷ-
ଥିଲ । ମାହାକାବ୍ୟ ଦେହକାଳକର
ଅଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଦୋଷଥିଲ । ଯୁ ହବସ
ଦିନରେ ଖୋବାଯାଇବା କାହିଁ ଓ କାନ୍ଦି
ବହି ବିରାମ ମୁଲ ପ୍ରକମାନକସ ଜୀତ
ଓ ବେମାଳକୁ ମିଳୁଇ ବରତର ଦେଇ
ଅପରାହ୍ନରେ ଦରିଦ୍ରଦେହାରବ ପାହି ଜାଗୁଣ
ସମସ ପାହିରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୀତ ଦୋଷପଦକ

ବନ୍ଦୁର — ଏଠାର ବିବରଣ ପୂର୍ବ
କାହିଁତ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵୀକାରୀ ସବୁପା
କା ଯେମେ ଶବ୍ଦରୁଦ୍ଧ ହେତୁକଣ୍ଟ କହି ନାହିଁ
୧୩୦୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦାଳ ଦରଅବ୍ଲୁଟି ଏଥିର
ପରୁ ଏକଜଣ ଉଚ୍ଚକ ମୟିକ ଟ ୫ ଲକ୍ଷ
କରି ବିକାରି । ଏଠାରୁ ଯେଉଁ ଅଭିନନ୍ଦି-
ନ୍ଦି ଏଠା ଯାଇଥିଲୁ ଛହିର ଦଳିଲିପି ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା, ସଥା ।

ମହାମୁଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ଶବ୍ଦିତ ଏ ଗ୍ରା ବୃକ୍ଷ-
ନେମସ ସଂସକ୍ଷେପତା ଆମେ ବୁଝିଲେଇ
ବନ୍ଦାଦୟ ପ୍ରବଳପାପେତ
ଅର୍ପି ।

କରିବୁଥିଲା କରିବାରଙ୍କ କୃତ୍ଯାବିନୋଦକର
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଜ୍ର ଶିଖପାଳନ—ଦୋଷକ୍ଷେ
ମାର୍ତ୍ତିଗ୍ରୀ ମତ ଦୃଷ୍ଟିତଳଳ ତନାୟର ପରି
କାଞ୍ଚ ସବ ପୁରୁଷରେ ଶାନ୍ତିପର୍ମ୍ମ ସୁଖରେ
ବରଦ୍ଵାର ଅର୍ଜିତୋଦୀ-ବୈଶ୍ଵାର ଶେଷ ଦେଇ
ଥିଲାକୁ ଅଣ୍ଣ ସପରିବାରରେ ସଧ୍ୟରେ ନାହିଁ
ଆହୁତି ହୋଇ ପରମାନନ୍ଦରେ ସବକିଛୁ
ପରିନେତରଙ୍କ ଧର୍ମବାଚ କରୁଥିଲୁ ଓ ଦ୍ୱାରା
କାହାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ କି ପରା ଶଶିରେ
କର ଅମ୍ବ ସବ, କୌରାବ, ଧର, ବର୍ଣ୍ଣିତ
ବର୍ଜନ-କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଦୁଇକଳା କର ବ୍ୟକ୍ତ
ଶାନ୍ତିମୟ ସନ୍ନମରୁଦ୍ଧିଧାଳୀ ଶକ୍ତି ଲବାଧୀ
ଶର୍ମନକର ପ୍ରତିଷ୍ଠରେ ପରିପରତ ଦେଇ ।
ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଶକ୍ତିରେ ଭର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵାସକର
ଯେଉଁ କଣକ ଧର ଅହ ଦୁଇ ଦେଇଅଛି
ତଥା ଦନ୍ତର ଅଷ୍ଟବ୍ରାନ୍ତ ଅଷ୍ଟବ୍ରାନ୍ତ ଦେଇ ଓ
ଶର୍ମନକର କାର୍ତ୍ତି ଶର୍ମନକର ମନ୍ତ୍ରର କହ ଦୃଷ୍ଟିନ
ଅନ୍ତର୍ମାନ କରିଥାଏ ।

Ranpur }
24-2-87 } Balkrishna Mahapatra.

ଧାରାକୁ ବିବରଣୀ—ନୂତ୍ରଗୀର ବାଦ୍ୟ
ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣକେ ଉଚ୍ଚବିହାର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ
ପଥାକାରେ କୋଣଖଲ । ସଜା ଏବଂ
ଦୁଇତମ ସଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚ ଅଳ୍ପମ ଦିଦିଲକ ଓ
ପ୍ରତିମାଳକ ଶନିହାର କର ଧରେ
ବଜରେ ଶୁଣିବେ ଶୁଣିବେ ଏହି ଛୁଟିଷରେ
ବଚନା କୋଣଖଲ ସବ୍ୟ ଏହି ଏକ ଅଳ୍ପମ
ନନ୍ଦପଢ଼ ପାଇଁ ହେଲ । ଅଛନ୍ତିକଷଣି
ପାଇଁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ । ସମ୍ମା ।

To
The Queen's Most Excellent Majesty
The Empress of India.
The humble and dutiful address of

Gour Chandra Mansing Harichandan
Mardaraj Bhramerabara Rai Bahadur
Rajah of Parikud and President of
the Parikud Sabha held at Gurh
Kristaprosad on the occasion of the
celebration of her Jubilee.

Most Gracious Sovereign,

We the President and members of the Sabha approach your Majesty's person with our most lively and unfeigned congratulations on the completion of the fiftieth year of your Gracious Majesty's accession to the throne of England. When it pleased the Divine Power to place the sceptre in your Majesty's hand, the loyal people whom your Majesty was ordained to govern, received with pleasure your Majesty's first declaration. When it pleased the Almighty to establish your Majesty to the Empress of India, your subjects showed signs of the greatest pleasure, because what had been for years before real was entry into nominal execution, and now we have to congratulate your Majesty on the completion of the fiftieth year of your Majesty's reign, as such we experience and acknowledge the blessings of your Majesty's benevolent rule. Through the lapse of nearly half a century, your Majesty has proved yourself on every occasion graciously interested in the maintenance and kind treatment of your Indian subjects of which they had been for many centuries before entirely unaware. Parikud is an isolated island in the Chilka Lake, the inhabitants of which were left uncared for and unthought of by your predecessors. It is indeed a great thing to think of the advancement of learning and spread of civilization and execution of relief work in time of scarcity in a state like Parikud. Fifty years of your Majesty's enlightened Government has effected such an appreciable change in this country that each and every one of its inhabitants has sufficient reason to pray for the continuance of this reign for another fifty years.

Sd. G. C. M.

Rajah of Parikud &
President of Sabha.

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏବେଳୁ କରୁ ପ୍ରତିବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରୁ ନମସ୍କାର ହୋଲାନ୍ତକ ।
ଶାରୀ ବାମ ଲାହୁଁ ଏବ ଦୃଷ୍ଟିର କର ପ୍ରସୋଦକ
ହୋଲାନ୍ତକ ।

ଶିଖିବାର ଉପରେକୁ କାହା ପ୍ରତିମାହିଲ ନିଷିଦ୍ଧ
ବଢ଼ ସୋମକାର ୧୦:୨୦ ପରେ ଗଠ କାର ପୁରାକ
ସାମା କଲେ ।

ଅସ୍ଥାନକୁ କିମ୍ବାର ଶ୍ରୀପୁଣି ବୋଲିଟିକ ସାହେବ
ଅଛି କରିବଦୀ ମିଳେ ତୁରନ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖନ ହେଉଥି ସାହେବ
ଦେଇ ଯୋଗିବାର ୧୦ ଟଙ୍କାରେ ରହି ଅଛି ।

ଭବରେ ସବୁ କିମ୍ବଳର ସବୁ କେପୁଣୀ ବାତୁ କାର୍ତ୍ତିବ୍ରତ
କିନ୍ତୁ ସବୁ ଗୋଟିଏ ଉନିମାରୁ ହିଂସା ପ୍ରାପୁ ହୋଇ ଅଛିବୁ
ମୁଖ୍ୟାବ୍ ପାଦାଙ୍କ କର୍ମର କାନ୍ତ ନିଧିଶ୍ଵରନାଥ ଦର
କିମ୍ବଳରେ ।

କବ ପିରୁଏଇ ମାସ ତା ୨୦ ହିନ୍ଦ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ

ହାତେବାକ ସହାନୀ ଗୁରୁଳଗୋଦାମୟୁ ଟେଣ୍ଟେନ୍଱େ
କରେ କୁର ଓ ଜଗେ ମୟଳମାଜ ଉପରସି ଏଇଯାମେ
ଚତୁର୍ବେଳେ ସେଠୋ ଝୋଗନବାନ୍ଧୁ ଟେଣ୍ଟେନ୍଱େ କୁଣ୍ଡା
ପ୍ରାକୃତିକ ବାଗ କଥାଥର ହେଲୁଛି କାହାରଙ୍କିଲେ ତରୁ
ମନ୍ଦିର କୁଳକଟେବ କୋର ବ୍ୟକ୍ତ ଏମାନବୁ ମନ୍ଦିର
ସେମାନେ ସଙ୍ଗଠୋର ପ୍ରାପ୍ତ୍ୟା କହିଛରେ ଏବଂ କାହାକୁଳକେ
ସଖିମା ସମୟରେ ଫୁଲାଲେ ନାଶର ଉତ୍ତରକିଳର ତଳ
ରଖି କଥାଥି ଓ ବନ ଝାଲା ହେଲାବାକୁ କଲେ ଏହ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସରେ ଅପରିଷ୍ଠ କରୁଣି କଥାଥର ହେଲେ ନିମରେ ଏହି
ବାହାଦୁରି କରସି ଓ କୁର ଫରେ ବେଳାର ନୟାନ
ପରିବା ସମୟରେ କେ କରୁଣି କ୍ୟାଳ ହେଲିବିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତ
ଯାଏ ନୀତରେ ଥିବା କଥାକୁଳିଠାରେ ଅନ୍ଧାରେ
ଶ୍ରୀରାଜ ହେଲେ ତମାନେ ଉତ୍ସବାଚ୍ଚ ପାଞ୍ଜିର ହଜା
ଦେବକୁ ଅନୁମାନ ପାଇଥିଲୁ ଅଥ୍ୟ ହେଲିବିଲୋ ମାତ୍ର
ଦେବମାନାମାନୋମା ଅତ୍ୟ ଯାଇଥିଲୁ କଥାବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ହେଲେ ଦେବନ ବାଦମୀ ଅଟିନ ।

ପତ୍ର ଦା ଟବା ଦେଖ ନନ୍ଦରେ କୁମାର ଅମାନ
କରିବାରୁ ସଜ ମନ୍ଦରର ଉଚିତର ଅଳକାତର ଅନ୍ତର
ଅଜ୍ଞାନରେ ଆହା ନାମରେ ଫୋନ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ମୋଡ଼ିଫିକେସନ୍ ଦାଏ
କଥିବାରୁ ହାରକେର୍ତ୍ତରେ ମୋଟକି ହୋଇ ମୋଡ଼ିଫିଯାବରୁ
କଥିବାରୁ ନିଷେଧାଳ୍ଯ ମହାଶ୍ରୀ ଓ ଏ ମେ ବେଳମ୍ବା କଥିବାର
ହେଉ ଦେଖିବାକୁ ବିଶିଷ୍ଟତା ହେଲାରେ ହା
ହୋଇଥିଲା । ବହୁମାସ ମା ୧୯୮୫ ରୁକ୍ଷରେ ହେବ ମନ୍ଦ
କଥିବାରୁ ।

ଲାଭର ସକାବର ପାତା ଦେଇ ଜୁଆ ଅଛି ଏହି
ସ୍ମୃତିରେ ଅନ୍ଧେରର ଦେବାର ଅଳା ହେଉଅଛି କି
ମୁଖର ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଗାହାକୁ ଡକସାନ୍ତିର ଗଡ଼ଠା
ବାଲୁରୁରୁ ଜେବା ଠକୁରେ ଚଢ଼ିବିମାଙ୍କେ କିମ୍ବାକୁ

ପକ୍ଷ ପେରକଣ ପତ୍ର ।

କଣେ ସ୍ମୃତିକୁ— କାମ ଓ ପରତର
ଦେଇ ପରର ଗୁଣ ଲେଖିବା । ସ୍ମୃତିକୁ
ଧରାନ୍ତରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ ଅଭିଵଳ ଉପରେ
ହିଲା ।

G. N. J.—ବାହି ମଥୁରାଲ୍ଲ ଦଳ
ବାନାଗାନ୍ଧୀ ସତ୍ୟକୁର୍ମାର ସେଇଁ ଗୋପକା

କରିଥିଲେ ତାହା ଅଳ୍ପବ୍ୟତେ ସାଧ ଦେଲେ-
ହେ ସୁନ୍ଦରଭୋଗିତାମେ ବଜ୍ର ତମହାର
ଦୋଷିଥିଲା । ବିଜଳିଯୁଦ୍ଧରୀ ମଜଳିଷ୍ଵରେ
ବନ୍ଧାରସର ବୌଣ୍ଣି ଭାବପା ଜୟଲକ୍ଷ୍ମେନଙ୍କ
ବାଜୁଭାର ଏବତାପ୍ରଣା କାହିଁ ଥିଲେ । ମଜଳି-
ସର-ପ୍ରଥମବନ୍ଧୁରେ ବସ୍ତୁର ଉଡ଼ି ଦେବାର
ନବ୍ୟ ଗୟନର ସଖ ଜାଗାଗଲ୍ଲ କାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶପତ୍ର

ପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟକରଣ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ-
ମାର୍ଗ ଦାସି ହୋଇଥାଏ ।

ଶାଲିଗ୍ରୟସ୍ତୁ ଉତ୍ତର-ଦିପିକାବିଜ୍ଞାନକ ମହୋତସ୍ଥ
ଅ. ୧୯୫୨ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ମହାନ୍ତି ସମୀକ୍ଷା
ମହାପ୍ରେସ୍ !

ଶ୍ରୀମତୀ ପୁରବେଣାଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରଧାନଙ୍କେ
ଗରାହିଦେଖିବେ ଜଳନୀୟବର ସେହି ସବୁ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷିତ ଗୋପବଳ ଗର୍ହରେ ଦାନ
ଦୂମାବଳରେ ପାଣିପ୍ରାୟ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତ ଏବଂ
ରତନାଟ ପାଠବର ଶ୍ରୀଲଙ୍ଘନେ ।—
ବୀର ଦୂମରାତର ଜାତିରପଣ ।

ବସାନ୍ତି ଚରଣୁ କରି ଦୂଃଖର ହରେ ।
ଘରଚେଷ୍ଟାନ କାହିଁ ଦୂରିତର ଦରେ । ୧
ମହାନାନ୍ଦିଶ୍ଵର ପିଥାନ୍ତର ।

ଦୀର୍ଘବେଳେ ପାଶେ ନ ରଖି କରିବିମାନଙ୍କ
ସବୁ ସୁତ୍ରଗ ଗାନ୍ଧାରର ତଳୁ କରି ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା
ପଢ଼ି ଗହିବାର ପଥ ହୃଦଳ ଶୋଭିଲା ।

ପୁନ୍ଥମେ ପାତାର କାହିଁ ମଙ୍ଗଳ କରି ଦେ ।
ପୁନ୍ଥମେ ପାତାର କାହିଁ ସନ୍ତୁତ ଦରି ଦେ ।

ପ୍ରକାଶକ ପରିଚୟ
ପ୍ରକାଶକ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ

ତଳାରେକ ତଳାରମାଣ ଗତ ତା ୧୦ ଲକ୍ଷ
ବିହିରାରୁ ଓ ତା ୨୭ ରାଶ ଦ୍ୱିତୀୟ ସବୁ
ତା ୧୦ ରଖି ବିକାଶରେ ଆମ୍ବର ଆଚାରମାଣ
ସହିର କମାନ୍ତରେ ଅଧିକେତନ ହୋଇ ଦ୍ୱିତୀୟ
ପାଞ୍ଜଳିତଥା ଓ ନୂନ୍ତିକିରି ପରମାନନ୍ଦ ନିଷ୍ଠା
ବୟୁ ଯାଇଅଛୁଟା ।

୧୦ ମାତ୍ର ରଖି ଅଧିକେଷଣରେ ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷେ
ଧର୍ମକେ ହୋଇଥିବା ମୋକଦ୍ଧା ହଠାତ
ନେବା ସହାୟ କୁଳ କରସ ସଙ୍ଗରେ ଧଂଡ
ଓ ଶବ୍ଦ ଦେବା କମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତା ଅଗଲନ୍ତି-
ନପରି ଉତ୍ତ୍ରୀଯାବର୍ଜନମେତ୍ରି ଦେଖାଇବାକୁ
ମେଘକୁ ଦଳପାଦପାତ୍ର ପଠାଯାଇ ଆଏ ।

। । ମଧ୍ୟ ଗତ ତା ୧୭ ଦିନେ ଏ ସୁରକ୍ଷା-
ବଳର ଜୀବିତ ଭାଗରେ କଥାର ଅପ୍ରକାଶ
କଲେବୁର ସାହେବ ଓ ଶ୍ରୀ ଡାକ୍ତର ସାହେବ
ହିନ୍ଦୁଚଟଙ୍ଗ କଲେବୁରେ ସିରସ୍ମାତାର ଶବ୍ଦଗ-
ାଳପ୍ରସାଦ ଦରିବ କହୁପରିଶ୍ରମ ଓ ଯହାର
କଥାତୋହାବେ ବେଶନାଭଦ୍ରାର ଆଲୋଚନା
ଓ ପାଠକ ପ୍ରଦିତହାର ମଣିତ ଏବଂ ତୋପବାଜି
ପ୍ରଦିତହାର ପ୍ରଧାନିତ ଏବଂ ନାନ୍ଦିଲାଦରେ
ଓ ହୃଦାକଟରହାର ଏବାନୀ ଅମୋହତ ହୋଇ
ହିଂସକ ଓ ବରଦୁମାଜେ ନାହିଁଦେଖାଇ ଲଭ
କରିଥିଲେ କଥାପି ଅମୂର ମଦାମାକଳ ସର୍ବ
କିଳିବ୍ୟୁବେ ପ୍ରାୟ ପାରାପତ ବ୍ରାହ୍ମଗବୁ ଗ୍ରେ-
ତକ ଦେବା ଓ ସତ୍ତ୍ଵଭେଦପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମା-
ଅଛ ଓ ସେବନାକ ଦବଳ ସଜବକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବା ପଞ୍ଚେ ହିଁ କରି କ ଥିଲେ ।

“। ଶୁଣି ମିଛଦିପାରିଟୀ ତେଣୁ ମାଳ
କିମ୍ବେଳଙ୍ଗ ହକ୍କ ପକ୍ଷବିମାନଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନି-
କେ କାଳରୁ କ୍ରାନ୍ତି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟୂହରେ
ଅପରାଧ ଘାହରୁ “ଫାଟକାଡ ଓ ଓୟଲକମ”
ହାର ସୁଖାଳତ ଏକ ଜଳ୍ପି ହାରଦେ-
ମରୁ ପ୍ରଥମମାଳରେ ହତ୍ସିତ ଭରଥିଲେ ।

* । ଶକ୍ତିଗହାଥଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦର ଶା ବଜୀର
କିମ୍ପରେ ଲଭ୍ୟାଳାରେ ମଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଅପ୍ରକୃତ-
ପଣ୍ଡଚୂର୍ବା ସର୍ବାଦୁ ଘୋଷ ଧାରଣ କରିଥିଲା ।

“ । ନଦୀରୁଷ ଏଥୁତ୍ଥିବୁ ପେଇଁ ଧାରପୁଣ୍ଡା-
ଧୂର ମୋକଦମୀ ଦିଲ୍ଲୀ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଯେ
ମୋକଦମୀ ଦେଇ ବଠାରେ ଦିଶେଷ ଗଣ୍ୟ
ବୋଲି ଜାଗିଥିଲା କାରଣ ଦ୍ଵାରା ମୋକଦମୀ
ଏ ମହିମାରେ ତଥାର ନ ଦେଇ ଅଛୁ
ଅଦ୍ୟାଳଚରେ ବିଶୁର ଦେବା ସାକାର ହାତୁ-
କୋର୍ଟରେ ମର୍ଦ୍ଦମା କରିବା ଲମ୍ବେ ପ୍ରତି-
କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘର୍ତ୍ତ ମହିମା ଦିଅନ୍ତିବାର
କିନ୍ତୁ ଦିବରେ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତା ଯା
କିମ୍ବା ଫିରୁଏଇ ସନ୍ତ ପାତ୍ର ମହିମା ।

৪৬ গুপ্ত

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଗନ୍ଧାପତ୍ରାଜୁ ଧର୍ମରକ୍ଷା ସମ୍ବଲ
ସହଚାର ସମାଦିତ—
କି ବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟା ପାଇବାରେ

ପ୍ରକଳ୍ପ ଟ

ଏ କେତେ ବ୍ୟୁତିରୁଲଙ୍ଘ ପଥରାର ପ୍ରଥମ ଶୁଣି-
ବାକୁ ଗୁରୁ ଅବି ବିଜ୍ଞାନର ଏହିଳ ଉଚ୍ଚୋତ୍ତମ

ପ୍ରେସରେ ଦିଆ ଯାଇଛି, ନେତ୍ର ହେଲ ବଡ଼
କାମ ଜାଣୁ ବଳ ! ଅମ୍ବାକବୁର ଦୃଢ଼ିଷ୍ଟାନ୍ତ
ସେ, କେଉଁ ପ୍ରେସରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୀଘ୍ର ହୁଏ ଯାଏ
ବାଦାରର ଲେବେ ଛାଗୁବା ଦୂରୁତ ନେ
ରକୋରିଆ ପ୍ରେସ ବଡ଼ ସରକାନ୍ତୁବରଣ !!
ପାଇ ମନ୍ଦରେ ମେୟ ଅନ୍ତରବରଣରେ ହୁନ
ବିଷଟ ମଳ ଧୂଳ ହୁବିବ ସୁନ୍ଦର ନାହିଁ !!! ସେ-
ଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଶଥ ଦେବାର ସତ ଏକା
ବିଦିତ ଗେ, କେଉଁଠାର କେତେବେଳେ ଓ
ପ୍ରଶ୍ନ ଶଥ ଯାଇଥୁଲ ତଥା କେବଳ ଦଶ
ବାରଗୋଟି ମଳୁଷ୍ଟ ଜାଣିଥିଲେ—ବେଷ୍ଟି
ନାହିଁ । ଏହରୁଠେ ପ୍ରଶ୍ନ ଶଥାଦେବାର ସମ୍ମାନ
କେତେବେଳ ଦୂରୀଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିମୋତର ଦେବାର
କିନ୍ତୁଚହାବ ପ୍ରଶ୍ନ ଅପରୁତ ଦେଖିର ସ୍ଥାନ
ଥାର ଦେଇ । ଗୋଟିଏ ଲଭାର କାହିଁ ପିଇଲା ।

ବିଦ୍ୟତ ପୁଅର ଯେ ଦୂରକାଳ କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ କୌଣସିଲମେ ପ୍ରେସରୁ ପ୍ରଶ୍ନ କେତେ କଷାୟାବାଦିରୁ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଟ ଟେଙ୍କା (ହେତୁ) କିନ୍ତୁ ଟ ଟେଙ୍କା (କିମ୍ବା) ଉଚ୍ଛୋପ ସ୍ଵଭବ କାହାର ସେମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଜୀବିତର ଦୂରୋକ୍ତ୍ସବର ପ୍ରଶ୍ନ ଲେଖି ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ତରୁ ବାକିବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେ, ବିଜ୍ଞାନର ଧ୍ୟାନକୁ ନିକଟରେ ମୋହିବ ପ୍ରଶ୍ନର ଦୂରୋକ୍ତ୍ସବ ପାଠୀରବାରୁ ଏବଂ ଅଧିକାରୀଙ୍କରକୁ ଦେଇବାରୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପାଠୀରବାରୁ କଥାଟାହାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହେଲ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଖେଳି ମହାଦେବ ବାହାରିଲେ ।

ବଳସମାବ୍ସୁ ପ୍ରେସର ପ୍ରକରଣରେ ଗ୍ରେନ୍‌
ଏ ଯେତୁ କେବଳ ଏହି ପରିବାରର
ଅନ୍ୟରୁ କଲାପାଦ୍ଧତି ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଛି ।
ଅମ୍ବାଜିକ ବିବେକଜାରେ
ପାଦର ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ମାତ୍ର କାରାର ସେ
କଥୋକିଟିରମାନକୁ ମୋ କଣ୍ଠରେତେବେଳେ
ପଦର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଲାହୁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷାଗୁରୁତାରେ
ଚରିତ ଅନୁଯାୟୀ କି କର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
କର ଦେବା ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦର ହୋଇ ।

ଅଳୁସନ୍ଧାନବାବ ଏହି ଦଶ୍ତ ଉତ୍ତରାଞ୍ଜଳି ।
ସେମକାରୀର ସମ୍ମାନ ଦୟାଦିହସ ଚିନ୍ତା ଦନ
ଦେବାର ଦ୍ୱାରି ହେଲା । ତରୁ ମନେବାର
ପ୍ରସାର କରାଇଗ ବଦୟ ଥିବାରୁ ଅଳୁସନ୍ଧାନ
ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାମାଜିକ ଏହି ମୋଷ୍ଟାଙ୍ଗ-
ଦୂର ପ୍ରଦ୍ଵ୍ୱାରା ଏଠାରେ ଉତ୍ସମ୍ମାନ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଏହି ଏକ ମାନ୍ୟ କଣ୍ଠ ମାନ୍ୟ
କାହିଁର ଅନ୍ତରେ । ସେମାନେ ହେଲା କିମ୍ବା

ସବ୍ୟ କର ଏବଂ ଶର୍ତ୍ତନ୍ତରେ ହୋଇ ଫେରିଯାଇ
ଏଥିବିମ୍ବନେ ଦାପୀ କିମ୍ବା ? କିଏପିଚିହ୍ନରେ
କା ଲିଖେଇଅ ପ୍ରେସ ?

ପିଲମାନେତ ପ୍ରଶ୍ନ ଜାଣିଥିଲେ ତନ୍ତୁ ଆରା
ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷମା ଯେ ଶାହୁବାହୁ ଓ ବୃଦ୍ଧତ
ବାବୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନକାରୀଙ୍କର ବିବାଦଥିବେ ଅବଳମ୍ବନ
ହେଲୁ । କେବେଳୁ “ ସାଖୁନାର କରେ
ଅସାଧନ; ସେ ଜାଣିଲେ ଏହି କଥା ? ” ଉଚ୍ଚ
ପରାଷକମାନେ ଏହି ଶାହୁ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ଶାଠରେ
ଏହା ପ୍ରେଷତେର ସମସ୍ତକ ନୁହେ । ତୁମର-
ବାବୁର ଗୋଟିଏ ମାନକର ସ୍ଵରୂପ କରି, ତୁ ଯ
କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଅନୁମତ ଆବଶ୍ୟକ
ଅମ୍ବାଳକ ବିବେତନାକେ ସେମନ୍ତର ଅନ୍ତର
ବର ଲୋକ ପୁରୁଷ । ସେମାନ୍ତ ସେତେବେଳେ
ଦେଖିଏଛନ୍ତି, ପ୍ରେସର ନିରାକାର ବନ୍ଦନାର
ଏହି କଷେତ୍ରକାରେ ସେମାନ୍ତ ନିର୍ଭେଦ କଷ୍ଟ
ଲାଭାରୀ, ଏପରିଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ମାତ୍ର ଲୋକମନ୍ଦର
ନିର୍ମାଣ ଦେଖିଥିଥିବାକା ଡାକ୍ତିରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଫଟା
କଷ୍ଟର ବନ୍ଦନ୍ତି ଯେ, ବଳପରିବାଚୁକର
ଗୋଟିଏ କରୁାନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଜାଗ ଦେବା ନିରାକାରେ
ସେଠାକୁ ନାହାନ୍ତି ବିନୁଥିଲା । ଯାହା ଏହି
ଭୂମିକାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ବାହାରୀ ମହି
ବାହାରିଲ କିନ୍ତୁ ସେବେ ଏହି ଘଟ କି ଆମ୍ବା
ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରକାଶିତ ବୋଲ କି ଆମ୍ବା ହେବେ
କିଏ କାନ୍ଦେନ୍ତା ଯେ ଶାଖୁ ଓ ବୃକ୍ଷଗୁଣ କେତେ
ହୁଲେ ? ଉଦ୍ଦୋହଥାରୀର ସହସ୍ରକ ଦେ
ଆଇ ଗହାଦୂର କେଇ କି ଆମ୍ବା କି ? ମାତ୍ର
ହେଉ ଅମ୍ବାଳାକେ ଅଜ ପ୍ରେସର ହେଉ
ବର୍ଣ୍ଣିକା କରୁ ନାହିଁ, ତାରଙ୍ଗ ସେ କେବଳ
ପରିବ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କାହାରି !

ଅରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଏହି ସେ ଜୀବନକିମ୍ବା
ହେବୁଳ ପ୍ରଶ୍ନ କଥା ହେବା ସମୟରେ କର୍ତ୍ତା
କଥିଲ ଥିଲା । ପ୍ରେସରିଷ୍ଟର ଭାବରେ ଏହା
ବସାର କାହିଁ ? ଗୋଟିଏ ପ୍ରେସରିଷ୍ଟର
ହେ ସହଦା ଅଛିବୁଝ ଆଖି କେବୁ
“ ଅତିବିଲ୍ଲିରେଇର କାହାଣୀ ” ଏ କଥା ତାଙ୍କ
କଥା କାହାଣୀ ପରି । ପ୍ରଶ୍ନ କଥିବାର ବରତ ଶମ୍ଭୁ
ଜଗ ହାଏଇ । ଶାମାଲିଲେଇବଳ ଦୂରିଦ୍ଵାରା
ନରର ବକ୍ତା ମେମାନଙ୍କୁ ବସାର କଥା କହିଲୁ
ହେବା କିମ୍ବା ?

ଯେଉଁମାନେ ଏକୁ ପଦ୍ଧତିରେ କାହାର
କର ଅଟକଣିଲେ କହୁ କଷ୍ଟ ଦେବ ବସନ୍ତରେ,
ଯେହିରେତେ କାହାରେତେ କରୁଥିଲୁ

କଲେ ଏକ ପ୍ରୋର ଯଥାର ବିସ୍ତାର ଦିଲେ,
ବେଳେ କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ଅନ୍ଧବା ଅମ୍ବି-
ନାଳ ବିଦେଶକାରେ ସବୁଗୋଟିବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।
କୁ ଏହିଏହି କର ମହାଶୟ ଦୟାମୋଦରେ
ଏହି ବେଳେ କୁ ଶୁଣି ବିବାହ କଥାର ଜନ୍ମସ୍ଥ-
ବେଳେ କୁ ରାଜି ।

ଆହୁଶପଣୀ

ହାତୁ ଖୋଲିଯେଇବ ସେଇ କାଳେସୁର ଅଞ୍ଜନ	ଟ ୫
ଗାୟସୁରଙ୍ଗ ମାୟର ଦଢ଼ିଲ-	
ପାଇ ଅଜଗଳ	ଟ ୫
କନ୍ଧିରାଜୀବା ପାଇ ଯାଇପର	ଟ ୫
ବଲା ଚନ୍ଦ୍ର ପାଇଦଶ କଥାବାଣ	ଟ ୧୦
କାହୁ ହରୀପାତା ପର ପାଇବୁ	ଟ ୩
ଦନ୍ତମଳ ମହାଶୁ ବିବେଳ	ଟ ୫
କୋଣକ ପାପ କରିବାର କାଳେସୁର	ଟ ୫
ଦୂରଦର୍ଶ ଭାସ କିଳକ	କଥାବାଣ
ଦୂରଦର୍ଶ ପ୍ରସାଦ	ଅଞ୍ଜନ
ଶ୍ରୀ ନାରାତନ୍ତ କଥ କିଳକ	କଥାବାଣ
ହାତୁ କରିବାର କୋଷ କଟିବ	ଅଞ୍ଜନ
କପରାଥ ଖୋଲ	ଟ ୫
କରିବକରି ମହାଶୁ	ଟ ୫

କୁମ ସ୍ଵପ୍ନୋଧକ
* ୩୮୭
ଏ ତାରିଖର ସମେତ ହାଲ ପଦ୍ଧତରେ ଜ୍ଞାପୀଳାଥ ଶ୍ରୀ
ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହାଜି ଦେବ ।

ବୀଜପନ ।

ପ୍ରେରନ୍ଦରୁ ଅନ ମିଳନସେପଲିଟୀ ଜଳକା
ମହିମରେ ଧୂଳର ବୁଲ କୁକୁର ହୋଇ
ପ୍ରତିକାଳରେ ବାହା ଧାରାଗଳ ଉପରେ ଆଚା-
ନ୍ଦର କଣ୍ଠବାହାର ପଦଙ୍କ୍ଷେ ବରୁଥିବା ହେଉ
ଦେବତ କୁକୁର ମାନକୁ ଅସନ୍ନା ମାର୍ଜିମାର
କାହା ଉପରେ ନୁ । ତେଥେ ବି ୧୫ ଜାହେ
ପ୍ରଭୁର ରେତ ମଙ୍ଗଳବାର ଦନ୍ତାରୁ କଥ
ପ୍ରେ ଦିବ ଶତଏବ ହବିବାଧାରଗଲୁ ତାଣାର
ଅନ୍ତରାହିତ୍ୟ ଯେ ଯେ ବୌଦ୍ଧ ବୈଜ୍ଞାନି
ପୋଷା କୁହକୁର ଥିବ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ,
କୁହକୁର କେବରେ ପିତ୍ରଳ ପଢ଼ି ଦେଇ
ଆପଣା ହଜାମଧରେ ବାନ୍ଧ ବରିବେ ବୌଦ୍ଧଦେ
କହେଇ ତାର କଣ୍ଠର ଦତ୍ତ ବାହାରେ କୁହ-
କୁର ହୃଦୟବାର ଧାର୍ଯ୍ୟଗଲେ ବାହା ବଧ
କହ ମିଳ ରହ ଗା ୨୩ ରଖ ପିତ୍ରବେଦ
ମଧ୍ୟ ହାତେ ମସିହା ।

କଶେଷ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ! କଶେଷ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ !!
କଶେଷ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ !!!

ମହାଭାଗିତ

ମହାଭାରତ ସେ କେମନ୍ତ ପରମାଦରଣୀୟ
ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହା ପ୍ରାୟ କୋଣସି ହିନ୍ଦୁଶ୍ରଙ୍ଗାଳୀରେ
ଅପ୍ରକାଶିତ ନାହିଁ । ଏ ମହାପ୍ରକଳ୍ପକୁ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ,
କାମ ଓ ମୋକ୍ଷ କାମନାରେ କରୁନାନସରେ
ସତ୍ସତର ଶ୍ରବଣ କରିବାର ପ୍ରଥା ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ
କେବଳ ପ୍ରଧାନ ୧ ଶୁହମାନଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧରେ ଏଥର
ଏକ ୨ ସାର ଯନ୍ତ୍ରପୂର୍ବକ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହି-
ଥିବାର ଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଥର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚ୍ଛାଦନ-
ପଦ ଲେଖାଇ ରଖିବା ସେମନ୍ତ ସୁଦୃଢ଼ା
ବ୍ୟାପାର ତେମନ୍ତ ବହୁବ୍ୟଧିପାତ୍ର । ସୁତ୍ରର୍ମାଣ
ଏଥର ଅଭିବ ସାଧାରଣରେ ସମ୍ଭବା ବିଦ୍ୟମାନ
ରହିଥିଲା ।

ଦେଶହୃତେଷୀ କଙ୍କ ଓ ଧନବୁନକ ସାହାୟ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତରେକେ ଏତିଅଭାବ ବିଦୁରିତ ହେବାର
ଛପାଯୁନ୍ତର ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଗୋମେଲାନେ
ଏକାବେଳକେ ସମୟ ବ୍ୟସିତ ବଦନ
କରିବାକୁ କାହାରିବ ଅନ୍ତରେଥ କରି ନ ପାରୁ
ଦେବଳ ଏଥର ମନ୍ତ୍ରଗ୍ରାହ ଓ ଅଭଳାସିଗଣ
ଏଥରୁ ଏକୟ ସାର ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧେଷତ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବା
କିମ୍ବରେ କୃତିକଳ ହେଲେ ଅମେଲାନେ
ପ୍ରଗାଢ଼ ଅଧବସାୟ ସବକାରେ ଅତ ସ୍ଵର୍ଗଭମ୍-
ଲ୍ୟରେ ସାଧାରଣକୁ ଦିଲ୍ଲି ଗ୍ରହ ଯୋଗାଇବ
କିମ୍ବରେ ଅଗ୍ରବର ଦେଖି ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କୁଇପ୍ରକାର ମହାଜ୍ଞାରତ
ପ୍ରତକଳ ଅଛି ଥର୍ଥାତ୍ ଶାରଳାଦାସଙ୍କ କୃତ
ଓ କୃଷ୍ଣପଦକ୍ଷିଣ କୃତ । ଶାରଳାଦାସ ମହାଜ୍ଞାର-
ତଠାରୁ କୃଷ୍ଣପଦକ୍ଷିଣ ମହାଜ୍ଞାରତ କୃତରୁ
କିମ୍ବା, କାରଣ ଏହା ସ୍ଵରୂପମହାଜ୍ଞାରତରୁ
ବିଶଦଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ । ଏଥର ଉଦୟୋ-
ଗଧରେ ରଗବଦୀଗୀତ ସମ୍ପର୍କ, ଶାନ୍ତିପରିବରେ
ବଜାରମ୍, ଦାନାର୍ଥମ୍, ମୋଷଧମ୍ ଓ ଶେଷଭାଗ
ରେ ଦରବନ୍ଧପରମ୍ ଉତ୍ସାହ ବହୁବିଧ ଉତ୍ତମ
କିମ୍ବା ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଛି । ଶାରଳାଦାସ ମହାଜ୍ଞାର
ତରେ ଏସବୁ କିମ୍ବାର ଜୀବତା ଲକ୍ଷିତ କୃତ
ଯେ ଏ ମହାଜ୍ଞାରକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଶୁଣିଆଇନ୍
ବା ଶୁଣିବେ, ତାହାକୁ ଶାରଳାଦାସ ମହାଜ୍ଞାର
ରତ ଏବଣରେ କବାପି ପ୍ରତି ଜୀବ ଦେଖ
ନାହିଁ ଏଣୁକର ଏହି ଉତ୍ତମପରିଚୟ ପାଇ

କରୁଥିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୋନେ ମନୋଗାନ୍ଧି
କରଅଛି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ବ ଏ ପ୍ରକ୍ରି
ରେଲ ଆଠଫେଲ ଅକ୍ଷାରେ ପା ୨୦୦ ରାମ
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ହେବ ଏବଂ ସାଧନର
ଅଳ୍ପମୟରେ ସମ୍ଭାବୀ ପ୍ରସ୍ତର ଯୋଗାଇ ନ
ପାରିଲେ ଗ୍ରାହକମନଙ୍କର ଛପ୍ରି ନ ହେବା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତିମାସରେ ପୁ ୧୪୪ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ
ମୁଦ୍ରିତ କରି ନ୍ୟୁନାଧିକ ବ ୨୫ ର୍ଷମଧରେ
ପ୍ରସ୍ତର ସମ୍ଭାବୀ କରିବାକୁ ସକଳୁ କରି ଅଛି;
ମାତ୍ର ଅନ୍ୟନ ଗୁରୁତତ ଗ୍ରାହକ ନ ହେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଗ୍ରାହକମାନେ
ଆପଣାୟ ସୁକିଧାକମେ ଭଲଲଭିତ ନିୟମରେ
ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପାରିବେ ସଥାଃ—

ଏବେର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚାତ୍ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ତିମମୂଳ୍ୟ	
ସହା ଦିନିକ	ଟ ୧୫
ଡାକମାସକ ସହା ସମ୍ପର୍କଲ ଦିନିକ	ଟ ୧୫
ଡ୍ରୋମୋବିକ ଅପ୍ରୋନ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୨୯ ଡାକମାସକ ଟ ୦୮
ଧାର୍ଯ୍ୟବିକ	ଟ ୩୬
କଣ୍ଠିକ	ଟ ୩୮

ଏମନ୍ତ ସ୍କଲରମୁଖରେ ଏ ଦୃଢ଼ତ ମହାନ୍ତି-
ରତ୍ନ ଲକ୍ଷିବାର ସୁପୋଗକୁ ବିଜ୍ଞ, ଧର୍ମିକ ଓ
ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରକେ ଉପେକ୍ଷା ନ କରିବେ
ଏହା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାଥନା ।

ସେଇମାନେ ଗ୍ରାହକ ଦେବାକୁ ଛାତା କରି
ବେ ସେମାନେ ଅପଣା ଘାସ, ଧାମ ଓ ସେଉଁ
ପ୍ରକାରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ଗାହା
ନେବି ପଠାଇବେ । ଗ୍ରାହକ ସଖୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେବାର ଏକମାସ ଉତ୍ତାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକରିବି କେବଳ
ଏହି ଉତ୍ସବରୁ ଅଗ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ
ହେବ ।

ପ୍ରକାଶ ଥାଇ କି ସେତୁମାନେ ଜ ୧୦ ଶ
ତ୍ରାହକର୍ତ୍ତର ଏକବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ଅତିମ ଏକବା-
ଳୀନ ଦାନକରୁବେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏକାକ୍ରମ-
ଶ୍ରେଣୀରୁକ୍ତ ଲାଇ ଦିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଏକକର୍ତ୍ତର
ମହାଭାବତ ଦାନ କରିଛି ।

ଏହି ମହାଭାରତସଂପଦୀପ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଏକ
ମମସୁ ପଥାବ କଟକ ପ୍ରଦିଂଜନମାନୀଙ୍କ ବେଳ-
ଟେଣ୍ଡା ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଗୋପନୀୟର ରୟ ମହାପଦ୍ମ
ଦିକ୍ଷକୁ ଧାରାଇବାରୁ ହେବ ମାତ୍ର ଦୟାର
ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ରାଜପଦରେତ୍ତୁ ତାକ
ଟଙ୍କଟ ଏକଶଶ୍ରୀ ଧାରାଇଲେ ଉଦ୍ଦର ଦିଅରିଜ
ନାହିଁ । କିମ୍ବା କେଉଁପଦ କୁହର ହେବ ନାହିଁ
କଟକପୁର୍ବେଳେ ଥିବେ } ଶାରଗୀରଥାପିତ୍ତୁ
ବରପାବଜାର କଟକ } ପକାଶର

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାଧ୍ୟା ଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧାଦିପତ୍ରକା ।

८२९
८१८

ବା ୧୨ ଦଶ ମାତ୍ର କିଟାଙ୍ଗଟି ମରିଛା । ମୁଁ ଚିତ୍ତ ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସାଇ ପରିଷାଳି

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲୁ
ପଣ୍ଡାଦେଇ

੩੮

ବାମଣୀ ॥

ତତ୍ତ୍ଵଲସାପିକା ଶାଖାମ୍ବନ୍ଦୀ ମୁଣ୍ଡାର
ଶାକବୁଦ୍ଧ ଲକ୍ଷଣ ମୋହନ ତତ୍ତ୍ଵବର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟ-
ସମଜେ ।

ଲେଖକ ଯାଦା ସର୍ବୟକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ବୋଲି ବହନି,
ଯାଦା ଗାନ୍ଧର ନିଜାନ୍ତ୍ର ତୁମ କାରଣ ସେ
ଅଭିଯାବ ଶାଖ ଏବଂ ସର୍ବର ମର୍ମ ହୃଦୀ ଗାପାନ୍ତି।

“ସତ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ୟରଙ୍ଗେ”, ଏହା କେବଳ
ବ୍ରାହ୍ମିନାଙ୍କେ କହନ୍ତି ଥାବା ମୁହଁବେ ହିନ୍ଦୁମାନେ
ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ବୋଧକ୍ଷେତ୍ର ହିନ୍ଦୁମାନେ କହନ୍ତି
ଗୋଲି ବ୍ରାହ୍ମିନାଙ୍କେ ତୀଠାର ନେଇ ଅପଣାର
ଧର୍ମର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାର
ସେପରି ଅର୍ଥନ୍ତେବେଳେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଯେତେବେଳେ
ପୃଷ୍ଠାଙ୍କିନୀ ବ୍ୟାକ ଶୂନ୍ୟଧର୍ମ ବ୍ୟାଗପିତ୍ତବ ସକାରାତ-
ଧର୍ମ ଜଗଳନ୍ତଙ୍କ କରି ହିନ୍ଦୁଭାବରେ ଆଆଏ,
ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି ଅଳକାର-
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଫୋର କରନ୍ତି ହିନ୍ଦୁଶା-
ସ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅନେକାନ୍ତଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଦେଖାଯାଏ ଏହା ଗୋଲି କିଷ୍ଯୁମାନଙ୍କର
ଏହିକି ଧର୍ମର ପରିଚୟ ଦେବା କେବଳ
ନିଷଦ୍ଧାର୍ଯ୍ୟମାନ୍ତି ।

“ହନ୍ଦିର୍ମର ସ୍ଥାନ ପ୍ରକ୍ରି ବେଳ, ସବାମୀ
ସମ୍ମତ ନାହିଁ, ଏ ସମ୍ବେଦ ଲେଖିବ ଯାହା
ପ୍ରକ୍ରିଦେବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ବେଳେକ ଘୋଷଣିବ
ଗୁରୁଚ ପ୍ରଶଂସାରାଚିକ ଗୋଟିବେଳେ ଶ୍ରୀକ

ଦେଖିବ କଲାପର୍ଦ୍ଧ ଏଥରେ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ଯେ
ଲୋକ ହିତ ଧାରିବ ମର୍ମ ବା ଗାୟତ୍ରୀରେ ଆବୋ
ଦୁଇ କାହାର ବାବର ହିତୁମାସର ଭାବିମାନେ
ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚିରେ ଓ ଯେଉଁ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ
କଥିତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡ ରସମକେ ବୈଦିକ ଓ ଯୁ
ପସ୍ତାବରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ ବୋଧକୁଏ
ଲୋକ ଭାବା ଅବଶ୍ୟ ଦେଖିଥିବେ ତଥାପି
ଅଗାୟତ୍ରୀର କଥା ବହିବାର କୌଣସି ସୁନ୍ଦର
ବୋଧ ଦେଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମରେ ଲେଖକଙ୍କୁ ଉଚିତ ସେ ଗ୍ରହଣର
କାଳ୍ୟମାଳେ ପ୍ରଶ୍ନାସାଧର ବି ନିଦାପର ବି
ଲୋକିକପର ଅଗ୍ର କୃପଦେଶପରି ତମା
ଲୈଦୁମୂଳକ ବା ଦମ୍ଭମୂଳକ ଅଥବା ଅର୍ଥମୂଳକ
ଇତ୍ୟାହ କାଳାପ୍ରକାର ହନ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରକୁର୍ବତ ଲାପ୍ତିଯେ
ଜାଣିବାର ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନ ଜାଣି ଯାବଦିଛି
ସତ୍ୟର ହନ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍‌ଦେଶ ବରି ଦେଲେ ଯେ
ପ୍ରତିଗାଦ ଅସ୍ତ୍ର ହେଲ ତାହା କଥାର ତୁମେ
ଯଦ୍ୟପି ଲେଖକଙ୍କୁ ପ୍ରତିଗାଦ କରିବାର
ଇହା ଆଏ ତେବେ ହନ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରର ମର୍ମ ହୁଏ
କହନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେଗାଳେ ଅର୍ଥକୁ ଆଜନ ଓ ଜୟାନର
ସହିତ କୃତ୍ୟୁ ଯେ ଧରନରେ ଦେଖିବାରେ
ଏବଜଣ ଲୋକଙ୍କ ଅମ୍ବେଗାଳେ ସହାନ୍ତରୁ
କର ଆମ୍ବେଗାଳେ ଯୋଗ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବା
ଅଗାଳେ ତୁମକୁ ଦିଲ୍ଲୀ ବିଷୟ । ଭରତା କିମ୍ବା
ଦିଲ୍ଲୀର ହନ୍ଦିମହାମ୍ବେଗାଳେ ଏହିପରି ପରିଚାଳନା

ଭବେ ସେଇ ଦେବେ ହିନ୍ଦୁସନ୍ଧାନମାତ୍ରେ
କିଧିମ୍ବି କୋର କିବାର ପିଲା ମାଗା ଓ ବହୁ-
ବର୍ଣ୍ଣର ଅଶ୍ଵ ହେବେ ଜାହିଁ ।

— ১৫ —

ଡକ୍ଟର ପାତ୍ର

ଶାହ ରଜମଣ୍ଡଳ ସଙ୍ଗେ ୧୯୭୭ ସଂପର୍କ

କର ଡେଣ୍ଡାଟୀ କଲେଜଙ୍କୁ ସମ୍ମାନରେ
ଗଲିବିତ କିମ୍ବା ଏ ଉଦ୍‌ବାହୀ ହୋଇଥିବି
ସଥା;—ବାବୁ ମହିମାଦଳ ଗ୍ରୟ ବି, ଏ,
ବାବୁ ସହମୋଦଳ ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରୀ ଏମ, ଏ, ବାବୁ
ବରଦାରାନ୍ତ ଗାଞ୍ଜୁ ବି, ଏ, ବାବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର-
ଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ବି, ଏଲ, ବାବୁ ଶ୍ରୀରୋହିତ୍ତନ୍ତ୍ର
ସେନ ବି, ଏ, ବାବୁ ଯାମିନୀମୋଦଳ ଦାସ
ଏମ, ଏ, ବି, ଏଲ, ବାବୁ କେନାଶ୍ରମୋଦଳ
ଦାସ ଏମ, ଏ, ବାବୁ ପ୍ରବାପଚନ ବିଂକ ବି, ଏ
ଏହ ଅଠଙ୍ଗାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଏବା ପ୍ରକଳନର
ବେଳ କି ୨ ଶ ଅର୍ଥାତ୍ ତାକାବାବି କି ୨ ଶ
ଓ ଫରିକପର ତ୍ରୟୀର ଓ ମାଝମେଳକୟିଂଦ୍ରବାନ୍ଧା
ଏବିତର ଲେଖାଏ ଅଟ୍ଟନ୍ତି । ବଜାକମାନବର
ଅଧିକସାୟ ଓ ବୃଦ୍ଧି କଲିବାରୁ କବି ଗଲ ।

✓ ମାହାରା ବାବୀ ଦକ୍ଷଗଣ୍ୟ ସାଧୁଶାନ୍ତର
ଅନେକ ପିଲାଗାନେ ସେବୁଣ ଦୂରବସ୍ତାରେ
ପଡ଼ିଥିଲୁଛି ସବୁ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଘରେ କଣାଇ-
ଅଛି । ସାଧାରଣ ସାମାଜିକରୀ ଏମାନଙ୍କର

ଅନ୍ୟଗତ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ଅମେସାନେ ଆଜି-
ନସ୍ବରୁ କଣାରୁଥିଁ ସେ କରିବାର ସତ୍ତା
ଏହି ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ଦାତାଯାନମିତ୍ର ଅପ୍ରସର
ହୋଇ ଟ ୧୦୯୯ ଏବଂ ଦାତାବର ସ୍ଵେଚ୍ଛା
ଗାର୍ଡିଆନ ବାବୁ ଅବାଶସ୍ଥଳ ଗୃହୀତ ଟ ୩୫
ବା ଦାନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏଥିଥାରୁ ଅମେସାନେ
ଦାତାମାନକୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଧଳନ୍ୟବ ଦେଉଥିଁ
ଅମ୍ବାନିବର ଏକାଳେ ଅଧି ସେ କା
ସାହେବକର ଏହି ମହିତ କୁଦାହରଣକୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାତାମାନେ ଅନ୍ତରରଣ କରିବେ
ସେ ଯାହା ଦାନକରିବେ କୁଳକ୍ଷତାସହିତ ଏହି
ଅନ୍ତିକାରେ ମୌକାର କରିବୁ ।

ଗତ ପିନିବାର ଅପସ୍ଥିତ ଏ ଓ ସମ୍ପଦ
ଯୁବେ ଆମ୍ବମାକଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି
ବୋଲଟିନ ସାହେବ ଜାହାଙ୍ଗବାଟେ କଲିକ-
ତାକୁ ଯାଥା କଲେ । ଏହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନସହିତ
ବଦାୟୁଦେବା ହାରଣ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି କମେଶ୍ଵର
ସାହେବ ଗ୍ରନ୍ଟ ସାହେବ ତେବେ ଗ୍ରାଟୁଲେଟ
ସାହେବପ୍ରକଳ୍ପିତ ରଂଗଜ ଏବଂ ଛମେବାର
ତେଥୁବି ସବତେସଟି ଓ ଅମଲପ୍ରଦରତ ପ୍ରାୟ
କି ୧୦ ଗରେଣିଯୁ ଦକ୍ଷବନ୍ଦୀମାନେ ଯୋବନ
ପାଠୀରେ ସମଚକ୍ରବିତ ହୋଇଥିଲେ । ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଏମାଙ୍କ ଅର୍ଥର୍ଥକା ସକାରେ
ଥିଲୁବାବ ଦେଇ ବିଦୟୁତ୍ପଦର କଲେ ।
ବୋଲଟିନ ସାହେବଙ୍କପର ନିଯୁକ୍ତାଳ
ସୁଯୋଗିତା ଦାତିମ ଅନେକବର୍ଷ ଦେଖିବାରେ
ଆସିଲ ଥିଲା । ଅନୁବଳରେ ସେ ଏଠାରୁ
ବାହାର ଯିବାରୁ ସମସ୍ତରେ ଦିଖିଲାଏଇ ।

ଭବିଷ୍ୟାରୀଯୀ ସଜୋତିକ ସ୍ମୃତିରେ ଗର୍ବ
ସପ୍ରାଦୁରେ ହଣ୍ଡୋଳ ଦୟାର ସମ୍ବନ୍ଧ ତ୍ରୁମବ-
ଶଙ୍ଖ ଲେଖି ପାଇ ନ ଥିଲୁ । ସେଠାରେ
ରୋଷକାଇପାଇଁ ବକ୍ଷମେଳ ଦୟାର ଶଫ୍ତ-
ଲାଙ୍କା ଉଚ୍ଛବାଦ ଅଳକାନ୍ତ୍ୟ ପ୍ରାକପର ସମ୍ବେଦ-
ସହବ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏହ ଭ୍ରମକୁ
ଡରପ୍ରାୟୀ ଦୟାର କାରଣ ମୋହିବ ସଂସ୍କର
ଟୋଳ ଦୟାରଙ୍କର ସଂକଳନ ହୋଇଥିଲା ଏହି
ସେଠାର ସମ୍ବେଦ ଦେବାକ ବାବୁ ଗୋବର୍ଜିନ
ମୋହାଲିକପରି ଏବା ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ କରିବାର
ଶର ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା । କାହାକୁ ଦୟା
ମାକେ ସଂସ୍କରିତଦ୍ୱାର କରିବ ନିମିତ୍ତ ପରମେ
ଅନେକ ଦୁମିବାକ କରିଥିଲେ । ସେ ଦାଳମାନୀ

ଅବୟ ରହୁଥିଲ ମାତ୍ର ଯେର୍ମାଳେ ଭୋଗ
କରୁଥିଲା ସେମାନେ ଜହାର ଯେଣିଥି ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି । ସଜ୍ଜଦୁଷ୍ଟ ରହିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଏହି
ମହାଭାନର ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠି ଦେବ ।

ଗତ ଅରସ୍ତାରମେର ପଶ୍ଚାତେ ଏ
ନଗରରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିବା ପିଲମା-
ଳଙ୍କର କହୁ କଞ୍ଚା ହୋଇଥିବା କଥା ଶୁଣି କଡ଼ି
ଦୂଃଖିତ ହେଲୁ । ପ୍ରଥମେ ଆଜୀଜେମେ ବିଦ୍ୟାଳୟ-
ପୂରେ ସନ୍ଧାନର ସ୍ଥାଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ହୋଇଥିଲା ।
ପିଲମାକେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତହୋଇ ବୁଝିଲେ
ସେ ଟାକିମୁଲରେ ହେବ ରହୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଳ୍ପଥାରେ ବସି ପ୍ରସାଦରଙ୍କ ପାଇ-
ବାକୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରପଶ୍ଚାବମୟ ନଞ୍ଚା ହେଲା ।
ଏଣେ ସଥାମୟରେ କାଗଜ କେବାକୁ ସୁ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏବେଁ ପ୍ରସ୍ତୁତାଗତ ପିଲମାକର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ବଠିଲ ଉତ୍ସବରେ ଏପରି ବେବଦୋବସ୍ତ ଓ
ଭତ୍ତାଚାର ଏଥୁରେ ପିଲମାକେ ଧୌରଙ୍ଗାବରେ
ପଶ୍ଚାତ୍ତା ଦେଇପାରନ୍ତି । ଶୁଣେଲୁଁ କେହି ପିଲ
ଦୟରେ ମଳ ତ୍ୟାଗକଲେ ଓ କେହି ଅକାଶ
ପ୍ରଦାର ଖାଲିଲେ ଏବି କାହାର କାଗଜ କିମ୍ବା
ଟଣେରେ ପିରଗଲା । ପ୍ରସାଦ ଲେବକୁ ଶରୀର
ନବସୁବକଳା ହାତରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାର ଲାଭ ଦେବାର
ବୋଧ କୁଅର ଏପମୟ ଫଳୁଦ୍ଧଳା ଜାଇ ଦେଇ
ଅଛି ।

୧୦ ଦେଶାନ ଅବାଳହେ ଏକପଥର
ଅଭିନବ ମହିଳାଟିଏ ଦାୟର ଦୋଷଅଛି ।
ତହୁଁର ଦୂରନ୍ତ ଏହି—ଗତ ଅଧାରିତ ପରା-
ବର୍ଷା ସତରେ ଦୂର ଏକଜଳ ସତ୍ତବରେ
ଫଟକା ମାତୃଥିଲେ । ବୁଝ ବାରୁ ସବ୍ଦରଙ୍ଗେ-
କୃତ ଦେଶାନ୍ତରୁ ଧରିବାର ଚେତ୍ତୁ ବରନ୍ତେ
ବାରୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଲପ୍ରସାଦ ଦିଗଭ ବାଧା ଲାଗିବାରୁ
ଅବା ପୁଣି ସଙ୍ଗେ ଧରିବାରୁ ମୁଖୀ
ଦେଶାନ୍ତରୁ ଧର କି ପାଇ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଲାରେ
ଗୁଲାବ କଲେ । ଜୁଲାଯୁମ୍ବକ ସାହେବ ଜିମ୍ବାଟ
ମେଲାଞ୍ଜର ଏ ମୋବଦମାର ବିନ୍ଦର କଲେ
ଉଜ୍ଜ୍ଵାଲପ୍ରସାଦ ଓରେଇଲୁ ମୁକ୍ତ କରି କିନ୍ତୁ କଲେ
ତ ଏଥରେ ବସ୍ତୁଶେଷ ସବାରେ ଅଦେ
ପୁଣି ଅଧାର କି ଥିଲା । ଉଜ୍ଜ୍ଵାଲପ୍ରସାଦ
ତାହାରୁ ବୁଝିବାରୁ ନାମରେ ବସ୍ତୁଶେଷ
ମ୍ବା ୧୧ ପରମାନ୍ତର ଲାଗୁଥିଲାବାର ଅନନ୍ତ

ନେଇ ପାଦା ନ କର ଟ ୧୫୦୦ ଲା ଖେଳାଗ
ଦାଶରେ କୁଞ୍ଜବିହୁ ନାମରେ ଦେଖାଯା
ନବକମା କରିଲୁଣ୍ଟି । ମେକଷୁର ସାଦେବଙ୍କ
କରେତାରେ କୁଞ୍ଜବିହୁ କର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍
ଥିବାରୁ ସେ ସବାର ଓଳକୁ ନିଯକ
କରିଛନ୍ତି । ଦେଖାଯିବ କଣ ଦେବ ।

ବଜ୍ରା କୁଣ୍ଡବଜ୍ରାର ପିଲକେନ ସହେଳ
ଏବଂ ଉତ୍ତରବଜ୍ରାର ମେଜର ବାରେଳ
ସାବେଳ ଗର୍ବ ଯୋଧାର ଏଠା, ଏ ଫୁଲ
ମଙ୍ଗଳବଜ୍ରାର ଦଳ ସ୍ତରାଯୁ କମିଶୁର ଓ କଲେ-
କୃର ଓ ବାନ୍ଦର ସବ୍ରତେସୁଟାରସହି ମାତ୍ର
ଦିଶା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବିଷୟର ବିଶ୍ଵର ବରଷାରେ ।
ଏ କଥାର ପ୍ରକାର କଲେକ୍ଟରମାନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ର ଅନେକ ଦୂର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଧୋଇ ମାତ୍ର
ସ୍ଵର୍ଗା ଓ ଦେଖ ଉପରାଧହାର ସେ କମିଶାର
ରଜା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପ୍ରକାର ପାଇଁ
ଆଶାନ୍ତରୁପ କି ଦେବା ଦୁଷ୍ଟିରେ ଆପାତକର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବରିବାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବର
ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସାବେଳମନେ ଚହୁରେ ଝରନ
କି କୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାର
ହିନ୍ଦାନ୍ତ କଲେ । ଏମାତ୍ରକି ମନେରେ ମାର୍ଗପତି
ଆଠାଶା ଅର୍ପିଛି ମୋଟରେ ପାଞ୍ଚ ଦଶାର
ଟଙ୍କା ମର୍ମରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଇବା
ଖୋଜାରେ ଅଧିକଲ୍ୟ ନ କରି ଏହି ସାମାଜିକ
ବିଦ୍ୟାର ଦିକ୍ଷା ପାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହ କମିଶାର
ବରମା କେବାମାଟି ଅପରା ମାତ୍ରରେ ନେଇ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଲାର୍ଜ ଦେଇବାକୁ
ସାଧା କଲେ । ବୋଥ ଦୁଅର ସେଠା ବିଶ୍ଵର
ମର୍ମ ଅଳ୍ପ ବସ୍ତୁରେ ମମାରୀ ବହିକେ ମାତ୍ର
ଏବଂ ଏ ସେବା ମାତ୍ରା ପରେ ଦେଖାଯିବ ।

ଏହର୍ଷ ପୀଠଦାଳ ସେପିବେବା ତୁମ୍ଭକୁ
ଠାବେ, ପୁନବାବ ଅବୟ ହେବାକୁ ଜଣେ
ପଥପ୍ରେରିବ ଲେଖିଥିଲା ଓ ବସନ୍ତରେ
ଏହ ଦୂର୍ଘଟନା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଗାରେ ଏହ ଉତ୍ସବ
ପ୍ରତିହିତାଙ୍କ ନିରଭ୍ରମିତାରେ ଏହ ଗୋଟିଏ
ଦମଦଳ ଉତ୍ତିବା ପୁନବାରେମାନକୁ ଆପଣା
ବରତ୍ରଧରେ ଜେତେଶ୍ଵର କଳପୂର୍ଣ୍ଣ କରି
ବଧାଇବା ଏହ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତ ବୁଦ୍ଧାବ ସମୟରେ
ବିଶେଷ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବାକୁ ଶବ୍ଦକରିବାର
ପ୍ରସରି ଦେବାଥିଲୁଣ୍ଠନାର ଶୁଦ୍ଧବ ଛାପିବା
ଆହେ ଏହ ଏଠା ମିଶ୍ରନାରୀଶାରି ଦେବାର

ହମକଳ ବୁଝୁଗାର ଅମ୍ବମାଳେ ଜୀବୁ ।
କଲୁ କଲୁ ପୁରୁଷୀ ସବୁହିରେ ନ ଥିବାରୁ ଦମ-
ନକ୍ତାର ସାର୍ଥ ସାବ୍ୟ ଦୁଆଳ କାହିଁ । ଧୂଣି
ହମକଳ ବ୍ୟକଦାର କିଛିବା ମଧ୍ୟ ସବୁଜବ୍ୟ-
ବ୍ୟ ନାହିଁ । ଦମକଳ ବସାଇବାକୁ ଯବେ-
ଏମୟ ଜଳେ ତହିଁରେ ଏକବରରେ ସତବ-
ର ପ୍ରେସର ହାଲୁବା ଛିପର ସବମାନ ଅଛି
କାହାପେହି ଶେଷ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପୁରୁଷ ଅଧିକା ଦରତ୍ତରେ ଅଥବା ନିକଟରେ
ଦେଖେଇବୁଚିଏ ଜଳ୍ପୁଣ୍ଡି ମାଠ୍ୟ ବସାଇବାବିଲେ
ପ୍ରପଦସମୟରେ ଅନେକ ହିପକାର ହେଉ
ଦାଙ୍ଗକା ପ୍ରତ୍ୟେକପାଣୀ ନେଇନିସିପଲ ଗାତ୍ର
ଆମାରେ ଦେଖେଇବୁଚିଏ ମାଠ୍ୟ ନେଇନିସିପା-
ଇଚ୍ଛର ଜୀବାଇବେବା କୁଠର ଯେ ପ୍ରପୋଜଳ-
କେଲେ ଧୂରସ୍ଵେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକଦାର କରବେ ।

ବେଦନସା କଲେଜ ।

ରେବଳସା କଲେଜାନ୍ତିର୍ଗତ ସୁଲଭ
ମହିଳା ପ୍ରକଟ୍ସାର ବିହରର ବିନିତ ଗରଣ୍ଡନ-
ମର ପ୍ରାଦୀଖାଳରେ ଛକ୍ର କଲେଜ ଶୁଭରେ
ମାତ୍ରେ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । କରାରବାସି
ନେଇ ଦୂରଲୋକଙ୍କ ନିୟମରୁପେ ଆନନ୍ଦରେ
ଯାଇଥିବା ପ୍ରକଟ୍ସାର ଲମ୍ବାରେଣ୍ଟିବୁ ମଧ୍ୟ
ଦୂରର ପାଦବ୍ସନ୍ଧବାୟର କ ଖାତ ଶ ଘୋ
ତୁମ ଏବ ଦେବାୟ ଲେବକ ମଧ୍ୟରେ
ଯାହା ଓ ଅଞ୍ଚାପକ ଉଚ୍ଚା ସବୁକ ତେପୁଃ-
ତୁତ କି * ଶ ଦାବମ ଏକକଣ ଭବିଲ
କୁ ଗୁରୁତ୍ୱାବଳୀ ଅପର ଅନ୍ତର୍ବାଦ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ଏ କରାରମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
ନିଧାର ଦୂରର ମହାକଳ ଏବ କିରବିଦ୍ୟା-
ଦୂର ଲାପାଖ ଧାରା ଥିବା ପ୍ରକଟ୍ସାର ଏମାନଙ୍କର
ଶୁଦ୍ଧାଂଶୁ ଏ ଘରରେ ଦୂରସ୍ତୁତ କ ଦେବା
ତତ୍ତ୍ଵର ବିଷୟ ଅଛି । କଥୁତ ଦୁଆର
ଏ ଶ୍ରୀମତ ହୋଇଟଳ ସାହେବ କଲେକ୍ଟର
ଏବ ଏବାରୁ ଯାତ୍ରା ଦରବାର ଥିବାରୁ
କେତ ଦୂରମେଳି ତଥାତ ସାମାଜିକ ନିମିତ୍ତ
ଦୂରମେଳି ପୁରୁଷ ଏସବାରୁ ଅଥ ପାରିଲେ
ମାତ୍ର ଏହଙ୍କଳ ଦାବମରୁ ବଦାୟ ଦେବା
ପରା ସାମାଜିକବିରାଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱର ସନ୍ଦେ-
ଶାନ୍ତି ଏବ ଅଧୁକେଶ୍ୱରମାନେ ଅକ୍ଷୟ ଜାହା,
ବା ନାହାନ୍ତି ସୁତ୍ରରୁ ସାଧାରିଣ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି
ପୁରୁଷ ପ୍ରକାଶ ନାକରିବା ଭିନ୍ନବିଧ
ରୀତିରେ ବିଶ୍ଵାସ ସାହେବ କାର୍ଯ୍ୟ-

ବୁଦ୍ଧ କଲେ ଶାପିଲୁ ଏକର ସାହେବ ବାର୍ଷିକ
ବିବରଣୀ ପାଠକଲେ । ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲ ଯେ
ବଡ଼ମାନ କଲେଇବେ କ ୫୦ ଏ ଏବଂ
ସୁଲବେ କି ୩୮ ଟ ଶାହ ପଢ଼ିଥିଲୁଛି ଏବଂ
ଗରବର୍ଷ ପଦ୍ମଶର୍ମର ଫଳ ବଜା ସନ୍ତୋଷଜନକ
ଦୋଷାତ୍ମକ । ଶିଖମାନଙ୍କ ଚରତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ
କୌଣସି କଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଦାହୁ । ବିଦ୍ୟା
ଲୟର ଶିଖବଜ୍ଞ୍ୟା ସଙ୍ଗେ, ଅୟ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
ଦେଉଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲୁ କି
ଏହି କଲେଜ ସଙ୍ଗେ, ଯେଉଁ ଶାହାବାସନ
ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ କିନ୍ତୁ
ଶୁଦ୍ଧବାଦ ଶାଖାରୁ ମାତ୍ର ସେ ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣତେଜି
ନାହିଁ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏକଷୟରେ
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ନିରବ ରହିବ ଭଲ ହୋଇ ଲାହୁ
ଏସଙ୍ଗକରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଳ୍ୟ ସମ୍ମ
ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ରତ୍ନ ବିଲି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠରରୁ ପଲମାକଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ-
ପୁ ପାଠ ଶୁଣଗଲ ଏବ ତହିଁରେ ସାହୁପୁ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବଜ ଆମୋଦ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥରରୁ ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ପୁରସ୍କାର
ବନ୍ଦନକରି ବାଲକମାଳକୁ ସମୋଧନ ପରିବ
ଗୋଟିଏ କୃତା କର କେତେବେଳେ ଉତ୍ତମ
ହିତୋପଦେଶ ଦେଲେ । ସାହେବଙ୍କର ଏ
ବକ୍ତ୍ଵାଟି ବଜଦଲ ଫଳାଥିଲା । ସେ ପଥମେ
ବହିଲେ ବି ବାଲକମାଳକର ଡଂବକିଳିତାରି
ହଲ ହେଉ କାହିଁ ଏହିପୁରେ ବିଶେଷ
ମନୋଯୋଗୀ ଦେବାର ଉଚିତ । ତହିଁ ଉତ୍ତମ
କହିଲେ ବି କେବଳ ମୁଲରେ ହଲ ପଢ଼ିଲେ
କିମ୍ବା ସଜ୍ଜପ୍ରସାଦ ନାହିଁକରିଲେ ପରିଚିନ୍ତା
ହିଥାର ନାହିଁ । ସ୍ମୁଲତା ଦରେ ମଧ୍ୟ ଛାନ୍ତି
ରହି ଶିକ୍ଷା କରିବା ହିତର ଏହ ଅଭିଭବକ
ମାଳକର ଏଥରେ ଦୁଷ୍ଟି ରଖିବା କିନ୍ତୁ କରିବ୍ୟ । ଅଭିଭବକ
ଏକମାତ୍ର ଦିଗ୍ବାରୁ ଶ୍ରାନ୍ତମାତ୍ର
ଆତ୍ମଧାରକିଥ ଏଠାରେ ପ୍ରତିନିଧି ହେବେ
ଏହ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ମେହିଁମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ପରିଦ୍ୱାରା ବିବିଧତକୁ ସେହିମାତ୍ରଙ୍କ ଏଥର
ବାର୍ଷିକ ନିଷାହ କରିବେ । ବିଭିନ୍ନଲୋକଙ୍କର
ଏ ଗୋଟିଏ ମରୁତର ଦୟିତ୍ତ ଏହ ଏଥର
ସମ୍ମେଦ୍ଧ ମନ୍ଦିରକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ
କରିବାର ହିତର । ଗବର୍ନ୍ମମେଧ ଯେତାମଧ୍ୟ
ଦେଖିଲେ ଦିନରେ କାଳକୁ ଅନ୍ତର ଅଧିକ
ବାର୍ଷିକ ଗାର୍ହ ଦେବେ । ପିଲାକ ଶାସରିବ ବିଲାପା
ଧଳ ଦ୍ୱାରିପୁରେ ସାହେବ ମନ୍ଦୋଦର କହିଲେ

କୀଳେଟ ଶେଳର ଶାତ ଏମାନେ ତିଲ କାଣି-
ନାହାନ୍ତି । ସେବେ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ
ଦେବେ ସେ ଆପଣା ଦିନାମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ଶୁଲ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଦେବେ ସେ ସେଠାରେ
ସେମାନେ ଯାଇ କୀଳେଟ ଶେଳକେ ଏ
ସେ ତହିଁର ନିୟମମାନ ଶିଖାଇ ଦେବେ
ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଦୋଷ କରିପାଇବାର ଏ ପ୍ରସାବରେ
ଆଜନ ଓ ସମ୍ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏଥୁତ୍ତରୁ
ବଳେଇର ସବୁକୁ ପରିଶାର ସ୍ଥାଳ ଏବଂ
ଶତମାନଙ୍କ ସକାଗ୍ରରେ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶକର
କିନ୍ତୁ ଶୈଶବକଲେ ଏବଂ ସତ୍ତା ଉଚ୍ଛବେଳେ ।
ଶ୍ରୀମାୟ ଅନ୍ତରୀଳର ବିଧ ଏଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ପ୍ରତିକିଳିତ ହେବିବୋଲି ଏହି ଧର୍ମରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପ୍ରଥମେ ଶୁଣିଲୁଁ ମର କେଉଁ ନିୟମ ଓ
ପରିମାଣରେ ପ୍ରତିକିଳିତ ହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କ
ବିଜ୍ଞାପକ ବାହାରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଳଶୂନ୍ୟ ବୋଲି-
ସାର କି ପାରେ ।

ବଜୀୟ ଶିଳ୍ପ ବିଦ୍ୱାନ୍

ସକ ୧୮୮୩-୪୦ ଶାଲରେ ସମସ୍ତ କଙ୍ଗା
ପ୍ରଦେଶରେ ସହସ୍ରବା ୨୨୭୪୯ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
୧୪୭୦୯୮-୦ ଧିଲ୍ଲି ପଡ଼ିଥିଲେ । ସକ ୧୮୮୫-
୮୬ ରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସିଲ୍ପା କ୍ଷେତ୍ରକ ତେ ଶାଖା
ବିଜ୍ୟା ୧୯୮୦୨୫ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୭୨-
ସମ୍ବରେ ୧୫୦୦୦ ରୁ ଅସ୍ଥବ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ
ଲିକ୍ଷାଧିକ ଶୁଣି ଉଚ୍ଚା କେବଳ ଦେଖିବାମାତ୍ରକେ
ଧିକ୍ଷାବିଭାଗର ଅବଳିର ଅର୍ଥପୂର୍ବ ଦେବାଥୀରୁ ।
ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ନୁହଇ ଛଇ ଓ ମଧ୍ୟମ-
ଶ୍ରେଣୀର ସୁଲ ଓ ଶତ ସଖ୍ୟା ସନ୍ଦୋଷକଳକ-
ରୂପେ ଦୂରି ହୋଇଥାଏ କେବଳ ଅଣ୍ଣାପ୍ରା
ଅଯୋଗ୍ୟ ଓ ସ୍ମୃତିବାର ପାଠ୍ୟାଳାମାଳ ବି
ଯାହା ପଢିବେ ବିଭିନ୍ନ ଲାଭକାରର ଛିଠିଲ
ଏବର୍ବିଧିରୁ ବିଭିନ୍ନ ପରିଦ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ଏହିର ବନ୍ଦିଅଛି
ଏବଂ ଏବଥା ବଢି ସନ୍ଦୋଷକଳକ ଅଛି ।
ଏହିକାର ପାଠ୍ୟାଳାମାଳକୁ ହୋଇରେ
ଆଣିବାରେ ବନ୍ଦି ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଉପରେ କ
ଥିଲ ଅଧିକରୁ ସାଧାରଣ ଧନର ଅପରିପୁ
ରି ହିଁଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟର ଦେଖା-
ବିରୁ ଦେଖା ଯାଉଥାଏ ସେ ଏକା ୧୫୦୦୦
ମୂଳ୍ଯ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛିଠିପିବାକ୍ଷାର ମୋଟ ବ୍ୟୟରୁ
ଏକଲକ୍ଷ ୨୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ପଡ଼ିଥାଏ ।
ଏହିପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିନୁକରି ଆମେମାନେ
ଅନେକଥାର ଶୁଦ୍ଧାର କରିଥିଲୁ ଏଥର

ଗର୍ବ୍ବମେଲଙ୍କର ତଥା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବା ଏବଂ
ତଥା ଧଳ ସନ୍ଦୋଷକଳକ ହେବାର ଦେଖ
ଅଛନ୍ତି ହେଲୁ ।

ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ମୋଟ ବ୍ୟୁତ ସନ ୧୮୮୦-
୧୯ ରେ ଟ ୨୮୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ବ୍ୟୁତ ଟ ୩୦୮୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ହୋଇଥିଲା । ସନ ୧୯୪୮-୪୯ ରେ ମୋଟ
ବ୍ୟୁତ ଟ ୨୨୪୮୦୦୫ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଣର ଭାଗ ଟ ୨୫୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଥିଲା ।
ନାଳାପ୍ରକାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉତ୍ତା ବରବାରୁ ସରକାରୀ
ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତା ପଡ଼ିଥିଲା ।
ସରକାରୀ ବ୍ୟୁତକେବଳ ବଲେଜ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ବିଶେଷ ବିଷୟର ଶିଳ୍ପ ଦେଖାଇଲୁଗୁରେ
ପଢ଼ିଥିଲୁ ଅଳ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ମୋଟ
ବ୍ୟୁତର ପଥମ ବା ଉତ୍ସାହରୁ ସରବାରଙ୍କୁ
ଅଧିକ ଦେବାକୁ ପଡ଼ି ନାହିଁ । ସୁଭିଂଶୁ ବିଦ୍ୟା-
ଶିଳ୍ପ ପଦ ଲେବହର ବିଶେଷ ଅଳ୍ୟର
ରହି ଥିଲୁ ଏବଂ ରହିଗଲୁ ସହୃଦୟରୁ ବସ୍ତର
ତଥା ବ୍ୟୁତ କରୁଥିଲୁ ପ୍ରଭୟ ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା ।

ବିଲେଜ୍ଜଣିଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରେବନ୍ଦସା
କଲେଜର ଶକ୍ତିପତ୍ରା ଦୂରି ଦେବା ଏବଂ
ଏଥୁବ ଶକ୍ତିପତ୍ରା ଅବସ୍ଥା ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇନ
ଥିଲେହେଠେ ଡେତାର ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଏହାକୁ ଉଚିତା ନିବାନ୍ତ ଉଚିତ ଦୋଳ
ବିବେଚନ ହୋଇଥିବାର ପାଠ ଚର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଲୁଁ ଏବଂ ବିଲେଜରାର
ପ୍ରେସିଡେନ୍ସୀ ବିଲେଜକୁ ଉତ୍ସମାଧ୍ୟାରେ
ବିଶିଖାର ଯେବେମସ୍ତ ହେତୁ ମାନ୍ୟକର ଶ୍ରେଷ୍ଠ-
ଲଟ ବାଦାଦୂର ଦର୍ଶାଇ ଥିଲୁଁ ସେବେମସ୍ତ
ପାଠ ବରି ବଢ଼ି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର ଦେଲୁଁ । ବାସ୍ତବରେ
ପ୍ରେସିଡେନ୍ସୀ ବିଲେଜ ଭାଇ ପିଶାର
ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବାଲୟ ଅଟେ । ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
କିପକାର ଛଇଶିଷ୍ଟା ଦେବାକୁ ରହା କରାଯାଇଲା
ଏହଠାରେ ଦେଖାଇବେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ କଲେ-
ଜମାକ ହେଉ ଅଳ୍ପଗାନ୍ତି ଦେବେ । ଏହାକୁ
ଆଜି ହୃଦୟରୁ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବା ସବକାର-
କର ନିବାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।

ଶିଖିବ ଏଥା ଦେବା ବାରଗ ବଜାପରେ-
ଧରେ ଆଠ ଘୋଡ଼ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅଛି ଏଥି-
ମଧ୍ୟରୁ କ୍ଷେତ୍ରର ବିଦ୍ୟାଲୟଙ୍କୁ ସହଜାଣ
ବାଦାପଥପ୍ରଦତ୍ତ କୁଅଳ । ଏତକାର ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ବନ୍ଦରେ ଅମୃତାନନ୍ଦ ଛେଟିଲାଟ ବାଦାଦୂର

ଅପା କରିଥିଲୁଛି ସେ ଶକ୍ତିକରମାଳକୁ ଆପଣା
ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟ ଦଳରୂପେ ଧନ୍ତା ହେବା କିମ୍ବା
ବଡ଼' ବାରଖାନା ସଙ୍ଗରେ ବିଦ୍ୟାନୟମାଳ
ଶୀଘ୍ର ପ୍ରାପିତ ହେବ । ଉତ୍ସାହର୍ତ୍ତ୍ୟ ବେଳକଣ୍ଠାର
ଆପଣାର ବଡ଼' ବାରଖାନାଟାରେ ଏଥିର
ସୃଜନାତ କରିଥିଲୁଛି । ଶେଷକିନ୍ତର ଆପା
ଶୀଘ୍ର ସଞ୍ଚିତ ହେବ ଆମ୍ବମାଳକର ଏହି
ପ୍ରାଥମିକ ।

ଶ୍ରୀ ପିଲାର ଚନ୍ଦ୍ର ସୁଖକର ଅଟଳ ।
ଦିଦ୍ୟାକୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଗୋଟିଏ ଭଣା ପତ୍ରଲେହେଁ
ଶ୍ରୀ ସଖା ୨୯୯୯ ୦୩ ରୁ ୨୦୦୭ ଜ
ହବି ହୋଇଥିଲା । ସରକୁମରେ ଗୋଟିଏ
ମୂଲ୍ୟମାନକିମା ଏକ ମେଦିମ୍‌ପୁରୁଷରେ ଜଣେ
ସାନ୍ତ୍ଵାନ ବାଚକା ପଞ୍ଜାବରେ ଉତ୍ସାହୀ ହେବା
ନୂତନ ବଥା ଅଟଇ । ତେଣାରେ ଝିନ ର ଫଳ
ସଦାପେଣ୍ଠା ଦିଲ୍ଲିଆ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ସଠା ପ୍ରା-
ଶିକ୍ଷାର ଦୃଢ଼ ଏବଂ ସନ୍ନ୍ୟାସକଳକ ମୁଳହୃଦୟରେ
ସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଲେଖା ଅଛି । ଅମ୍ବାକଳକ
ଦିବେତକାରେ ଏବଂଥା ଲେଖିବା ଅୟକ ।
ତେଣାରେ ପ୍ରାଣିଗାର ଚର୍ଚା ବରବର ରହିଛି
ବରଂ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୁଣଶାନ ପ୍ରାୟ ଗବଟୀ
ମେଘଙ୍କର କିମ୍ବା ଅପବ୍ୟୁ ହେଉଥିବାର
ଅନ୍ତରେ ଦୁଇର ।

ବରତରୁଠ ୧୯ ଖ୍ୟ ନାମରେ ଆମେମାନେ
ଶ୍ରୀଏ ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରାଣ ଦେବାର କୃତଜ୍ଞଭା ସହି
ସୀବାର ଭରଅଛି ।

ଏହାର ନାମ ଶ୍ରବଣ ମାଟିରେ ଦୋଷ
ଦେବାତ୍ମା ସେ ଏଥିରେ ଅଳେବ ଗୁଡ଼ିଏ
ଧରିବାର ଚକ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇଥାଇ । କିନ୍ତୁ
ଧାର କରିବାରେ ସେ ଅପାରୁ କହିବ ଦେ-
ବାକୁ ଦେଲ । ଯେବେ ଅପର ଖୁବ୍ କେବେ
ମୁଦ୍ରିତ ତୃତୀ ଦେବେ ଦେଖାଯିବ କେତେ
କଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାରିବାର ଚରିତ ଚକ୍ରରେ ସମ୍ମି-
ନ୍ଦ୍ରିୟ ଦେବ । ଚର୍ଚିମାନ ଖୁବ୍ ରେ କେବଳ
ପ୍ରଭାପ ଜୀବକ ଚରିତ ଚକ୍ରରେ ଦେଇଥାଇ ।

ଏ ସ୍ମୃତିର ରଚନୀତା ହୁଲକର । ପ୍ରଥ-
ମାଂଶ ଧାଠ କଲେ ଏକଜଗନ୍ନର ରଚନା
ବୋଲି ଦୋଷତ୍ୱ ଓ ଅଧିକାଂଶ ଧାଠ କଲେ
ଆହୁ ଜଗନ୍ନାଥ ରଚନା ହୋଇ ଯାଏ ତଥା
ଯାଏ । ଉଦୟ ଲେଖକ ଶବ୍ଦାଳଙ୍କର ପ୍ରେସ୍
ହେଲେହେ ପ୍ରଥମ ଦୂର ପାଞ୍ଚ ପଢ଼ଇ ଲେଖକ
ଅଧେଶ ଧେବ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଥମାଂଶ ଧାଠ କଲେ

କୁଣ୍ଡ ଜାଗା ଯାଇଛି ସେ ଗାଢା ବୌଦ୍ଧି
ତନ୍ମରୁ ଅନୁବାଦକ ହୋଇଥିଲା । ଲେଖାର
ପ୍ରବାହ ସୁନ୍ଦରା ବର୍ଣ୍ଣଶୂନ୍ତ ଏହ ସ୍ମୃତିରେ
ବସୁର ବହୁଅଳ୍ପ । କେତେକ ଶାପାର ଦୋଷ
ବୋଲି ଚୋହାଙ୍କେଇ ନିପ୍ତାର ପଇବା କିମ୍ବା
ବିମ ସେ ସବୁ ନୁହଇ ।

ପୁଷ୍ଟିକର ଗୁଣ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସେ ଏହାର
ଅଭିପ୍ରେସ କିମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧ ଓ ସ୍ମୃତିର ଅଥବା
ସୁମଦଳକ୍ଷଣୀ ଉଚ୍ଚବୟାପରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଅଛି
ପରିବର୍ତ୍ତକହାଜି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ କୌଣସି
ବିଦ୍ୟଳଗୁଡ଼ରେ ପାଠ୍ୟପୁଷ୍ଟିକରୂପେ ବ୍ୟବହାର
ହୋଇଥାଏ ।

ମାନାକୀରିବାସୀ ଦତ୍ତଗ୍ରହ ସାଧୁସ୍ଥାନେ
ଅକାଶପିଲଙ୍କ ସାହାସନ୍ଧର୍ଯ୍ୟ ଛଳିଷ୍ଠିର ଦାଳ-
ମାଳ ଦୁରଜ୍ଞତଃପଦ୍ମକ ଶ୍ରୀକାର ବରୁଆରୁ ।

ଶ୍ରୀ ପକ୍ଷା ଦିଲ୍ଲୀ ବନ୍ଦବା ଟ ୧୦୯
ବାହୁ ଅହିଳାସନ ଲୁଣ୍ଡର୍ସନ ଟ ୧୯
” ରୋଜୁପତିର ସମ ଟ ୧୮

ସାପ୍ତାମିକ ସଂବାଦ ।

ଏହାପରି ଦୋଳନକୁ ଏ କମଳଙ୍କଳ କରିଯୁଣେଇ ତଥାହ
ଛୋଇଗଲା । ପୁଣିମାର ଉଦ୍‌ବିଧ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଏହି ଅଶ୍ଵା ବୁଝି
ହୋଇଥାଗଲୁ କେବଳ କାହିଁ କାହିଁ ବନ୍ଦ ଅଟେ ଜଳାସାର
ହାତୁଁ । କାଳାହ୍ୱାଳରେ କାତି ଖାତର ଅମୋଦ ହୋଇଥିଲେ
ଦେଖି ଦେବକ ବାବୁ ଦ୍ଵାରା ଦୟାର ପ୍ରତି ନିରବରାପି
କଢ଼ିଥିଲୁବା ହକ୍କ ମୁକୁଳମାର କାହିଁକିମୁହଁ ଅମରବନ୍ଦର
ପୁଣିମା ସତ୍ତା ଦେଇପରିବୁ ମନ୍ଦରୟ ଦିଲିଖିଲେ । ଖେଳିବି
କର ଘରିଥିଲେ ପ୍ରସବ ଏବେବେ ।

ବ୍ୟକ୍ତ ମନୋଲୟରେ ମାରିବ ଛୋଟା ଦକ୍ଷତରେ
ଜଣେ ଶିଖିବ ବହୁକା ଯେହାଜେ ପ୍ରକରଣ ପଥା-
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯାଏ ବନ୍ଦିତ୍ତୁ ଏହି ତେବୁତିରେ ରହିମ
ବୁଝି କାମକୁ ଘୋମାଇବ ଏଠା ହମୀରୁହର ସୂଚିତରେ
ବାହୁ କି ଧାରାଟ କଥିବିଲ ବନ୍ଦିତରେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ମଞ୍ଚରେ
ଅନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚାରିତ କଥାକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଲାମି ।

ଅବସାନ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୂତ ଏହି ଉଚ୍ଚକମତାବସ ଶ୍ରେଷ୍ଠର
ଦୂରୋତ୍ତମ କୋର୍ଟରେଣତକାଳ ଅବେଳାମଣଗେ ଏହିହୋଇ-
ଯିବାର ବସି ପୂର୍ବକରଣ ଦାସ ଏହି ମାରୁ ମଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର
ଦେଇ ଦୃଢ଼ିତକାଳ ଅବସାନ ଘାସାଯାଇଲା । ଆହୁତ ଦୟ-
ଦୂର ଥାହେବ ଏ ଦୁଇଲକ୍ଷମ ବାହାରେ ନାହିଁ କଳନ୍ତମ
ଦୟବ୍ୟକ୍ତ ରକ୍ତ ପଦକର ଶ୍ଵେତ କରାଯାଇଲା । ମଧ୍ୟେ
କାହାର ଏହିକାରେ ବସ୍ତୁର ମହାକଳ ବସାଇ ଦାହାର
ଏହି ପଦକର ଅର୍ପଣକାରୀ ହୀରେ ହୀରେ ଥାଇ ।

ବାରୁ କବିଦ୍ୟାଳୀର ଦର ଅନ୍ତର ଏହଙ୍କାଂ ମହାଜନୀର
ଦେଖାଇ ପୁଣ୍ୟ କଲେଶର ସମସ୍ତ ଦାର ଜାଗ୍ର କରିବାରାକାରୀ
ଦର ମନ୍ଦିର ଅଧିକ୍ୟ ପରିଚାଳନାକାରୀ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡା ।

ମାତ୍ରାତରେ କଣେ ଯେବେ ଶାମଗୁଡ଼ିକତେବେଳେ ଲୁହର
କିମ୍ବା ଅମାଲୀ ଉତ୍ସମାର କା ୨୦ ଦରରେ ବସନ୍ତ-
କର୍ଷର ଚର୍ଚିଗରେ ଦୂରକାଳବାର ପ୍ରସ୍ତର ବନ୍ଧାରୁ
ସେ କହନ୍ତି ଏବରେ ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧ ହେବ
ମେମନ୍ତ ବଚ ମଧ୍ୟ ହେବ । ମନ ହୁଏ ।

ବର୍ଷାକାଳ ଫର୍ମାଇ ମେଲକାଳ ରହ ବାହେବଳୁ ବର-
ବାତ କିମ୍ବା ୩୦୦୦ କା ଦେବରେ କଣେ ବିଶେଷାବ
କର୍ମଶର୍ମ କିମ୍ବା ଯଥର କମ୍ପନ୍ତ ବର୍ଷାକାଳ ପର୍ବତୀମେଳ ପିଲ
ବନ୍ଧାରୁ । ଏଠି ହୋଇଥାନ୍ତି କହି ବନ୍ଦମାର ମେଲୁ
ଲୁହରୀ ମାର୍ଗେ ତ ବାଜରେ କମଳାକାଳ ଦୂରିରେ ଯେ ।

ହୋଇବ ମିଳିବିଧିରୁ କୁଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଯେଇ
କ ୩୦୦୦ କା ମନୀ ଦେବାର କିମ୍ବା ବନ୍ଧାରୁ ଯଥର ମାତ୍ରା
ଅନ୍ତରେ ବର୍ଷା ଦେବର ରହୁଥାଏ ଯଥିରୁ ।

ରମ୍ଭନାରେ ବଚ ମାର୍ଗ କା ୧୧ ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ
ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଦେବାର ଯଥର ମିଳିବା । ଏଥରେ
ଅନ୍ତରେ ପାଇଲାର ଟକାର ଯଥିର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏହି
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରୁପରେବେ ମୃଦୁଲେଖାୟ କା ମୃଦୁଲେଖାୟ
କମଳା ଏହି ଅନ୍ତରୁ ଦାଢିନ ହେବ ।

ପ୍ରେରିତପଢ଼ ।

ପରିପ୍ରେରିବବ ମହାମର କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ-
ମାରେ ଦାୟୀ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀମତ ମାନୁବର କହୁଳ ଆପିବା ସମ୍ମାଦକ
ମହାଶୟ ସମ୍ପଦେ ।
ମହାଶୟ !

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେବେକ ପିଲୁକୁ ଅପରାଦ
ଆଠମାକଳୁ କହାଇବା ହେବେ ।

ଅଛିକାଳି “ଶୁଣିଲା” ବୋଲି ଚର୍ଚିଗରେ
ଚିହ୍ନ ପଢ଼ିପାଇ, କେହି ପ୍ରାଣିକାରେ ବୁଝିବାରେ
ପ୍ରଦଳ ଉତ୍ତରା ଓ କର୍ମକାରୀ ପଦାଳ ଚାହୁଅଛନ୍ତି ।
କେହି କାଳକାଳୀ ପଦାଳକୁ ପ୍ରାପନ ଅବା
ବର୍ଣ୍ଣର ଉତ୍ତର ସାଧନରେ ଯହ ଚାହୁଅଛନ୍ତି ।
କୁନ୍ତ ଅବେବ ବ୍ୟକ୍ତି (କିନ୍ତବାରା)
“ଶୁଣିଲା” ଲାମ ଶୁଣିବାମାର ଅନ୍ତରୁପରେ ଦେବ-
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏ ବଚ ଗୋଟିଏ
ନିଦାନକାଳ ପଦ ଦୋହାଥାନ୍ତି । ଆଠମାକଳୁ
ମଧ୍ୟକୁ କେହି ଏହାର ମୀମାଂଶା ବରିବେ ।
ଶୁଣିଲା ଶାଶ୍ଵତ କି କା ? ଫୁଲେ ଏହା ଶୁଣ
କି କା ? କୌଣସି ଆହରେ ଏଥର ପ୍ରମାଣ
ଦେଖାଯାଇ କି ନା ? କିମ୍ବା କୌଣସିତାରେ
ଏଥର କିନ୍ତୁ କିମର କିମାନ୍ତି କି କା ?
ଶ୍ରୀହର ନିମ୍ନମହାକ କିନ୍ତୁ ପିଲାବାରେ ପ୍ରକାଶ-
କର ସନ୍ଦେହରେ ବସିଥାଏ । ଦୂରର ହାଲରେ
ଦେବ ସେବା କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ବିମ୍ବ ଦୂରକାଳ
କ ବସନ୍ତ । ଦିଶେଶରାଃ ରହିଲାର୍ଥମ୍ ପୁରାଜ୍ଞା

ଶ୍ରୀପୁଣେତିମ ମଣ୍ଡଳ ସମାଜର ସହି ଏହି
ସାର କରିବିନ୍ଦୁପୁର ସ୍ତୁଲ ଶିକ୍ଷକବଠାରୁ
ସନ୍ତୋଷକଳକ ଦୂରର ପାଇବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଥାବ
ଦୂରି ।

୫୩୮୭ } ବିଶେଷମବ ।
୫୩୮୭ } ଶା ବିଶେଷମବ ମିଶା ।
୫୩୮୭ } ଏରୀପା

ଶାମଜ ମବାରଣୀକର କୁଣ୍ଡଳ ପଦୋପ-
ଲକ୍ଷେ ମାନ୍ଦିକ ବହତା ।

ଶୁଣିବାକର, କିନ୍ତୁ ଏଥର
ଶୁଣି ହେ ଭାବିତ ସମ୍ବନ୍ଧାକ ।
ମହାରଣୀକର, କୁଣ୍ଡଳ ବ୍ୟାପାର
କିନ୍ତେଦ୍ରୁ ସବଳ ହେବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ । ୧ ।

ସେ ଦେଶ ଦୂରରେ, ପ୍ରାଚିରବୁପରେ
ହିମାଳୟ ନିର ଦଶ୍ରୀପାଳ ।

ମଧ୍ୟରେ ଶୁନର, ବିନ୍ଦୁ ଧରିପର
ଶାରୀ ବାରାପୁଷ୍ପ ବିଶେଷମାଳ । ୨ ।

ସେ ଦେଶ ସନ୍ତୁର, ବେତେବ ନିଷକ
ମହାମର ଶୁନାରୁ ନିରକ ।

ବିନ୍ଦୁ ପାଦକପୁର, ହୁନିବାକୁର
ବାହୁର କହୁଳ ବଜା ବୁନ୍ଦା ।

କାହିଁ କୋଳପୁର ବୋଲା ତୁଗାକୁର
ବାବେଶ ମଧ୍ୟ ଶାରାପତ୍ରକ । ୩ ।

ସାର ଅବକାର, ମଧ୍ୟେ ଦିନକର
ତର ଅସ୍ତ୍ର ନୁହେ ଦିବ ପରିପାତ ।

ସାହାର ଅଶ୍ରୁରେ, ମାଗର ବର୍ଷରେ
ଅନ୍ତରେ ଲାହାର କରେ ରହନ । ୪ ।

ସାହାର ସନ୍ଦରେ, ସବାରକାରେ
କିମ୍ବୁ ସହସର ପରିପାତ ।

ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ, ପଦମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରଥମେଶୀରେ ରହିଲାଗାନ୍ତି ।

ବେତେ ଦେଶର କଳ, ତତ୍ତ ବେଶମାଯାକ
ଅକାଶମାରିରେ କୁଣ୍ଡଳ ହୁଲନ ।

ଦୂର ଦିନରେ, ଗହରରେ
ପୁଥୀ ବୁନ୍ଦୁ ସନ୍ଦେଶ ଦିଲନ ।

ବାହୀଯ ପଦଟେ, ଦୂରକୁଣ୍ଡଳ କାହିଁ
ବକମାପ ପଥ ଦିଲନ । ୫ ।

କହିଲେ ଅଛେନ୍ତି, ସବାର ଦୂରକୁ
ମହା ବର୍ଷକଳନ୍ତ ସବେ ଯୁଦ୍ଧ ।

ବରୁପାଦଳକ, ଦିନୀ କେବୋଲିଦୁଇ
ପରିବଳ ହେଲେ ବୋଲ ଦିପନ । ୬ ।

ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଏ ଧର୍ମରେ ଅମନ । ୭ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଏ ଧର୍ମରେ ଅମନ । ୮ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ । ୯ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

କର୍ମକ ଦିନରେ, ଶର୍ମକ ମଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ହୁନ୍ତା ଯେତୁ ଦୟାକାଳ ।

ବିଶେଷ

ବିଶେଷ ଦ୍ରୁଷ୍ଟିବ୍ୟ ! ବିଶେଷ ଦ୍ରୁଷ୍ଟିବ୍ୟ !!
ବିଶେଷ ଦ୍ରୁଷ୍ଟିବ୍ୟ !!!
ବଜା ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ କୃତ

ମହାଭାରତ ।

—००—

ମହାଭାରତ ସେ କେମନ୍ତ ପରମାଦରଣୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହା ପ୍ରାୟ କୋଣେ ହିନ୍ଦୁଶ୍ରୀଲୀରେ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ନାହିଁ । ଏ ମହାପ୍ରାଚ୍ୟାନିକ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, ବାମ ଓ ମୋଷ କାମନାରେ ବିଶୁଦ୍ଧମାନସରେ ସତସତର ଶବଣ କରିବାର ପ୍ରଥା ଥିବା ପ୍ରତିମେ କେବଳ ପ୍ରଥାନୀୟ ଗୁହମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଏଥିର ଏକ ସାର ଯତ୍ନଧୂଷକ ସହିତ ହୋଇ ରହିଥିବାର ଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଥିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାଦଶ ଲେଖାର ରଖିବା ସେମନ୍ତ ସହିତ ବ୍ୟାପାର ଚେମନ୍ତ ବନ୍ଦୁବ୍ୟସାଧ । ସୁରଭି ଏଥିର ଥରାବ ସାଧାରଣରେ ସବାଦା ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଥିଲା ।

ଦେଶହରେଷୀ ବିଜ୍ଞ ଓ ଧନବୁନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ଏତିରଥାବ ବିଦୁରିତ ହେବାର ଉପାୟନ୍ତର ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଗୋମେଶନେ ଏକାବେଳେକେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟସକର ବିଦନ କରିବାକୁ କାହାରିବ ଅନୁରୋଧ କର ନ ପାରୁ କେବଳ ଏଥିର ମର୍ମଶ୍ରାଙ୍ଗ ଓ ଅଭିନାୟିଗଣ ଏଥିରୁ ଏକ ସାର ଅନୁରୋଧ ଗୁହଣ କରିବା ବିଷୟରେ କୃତପକ୍ଷକ ହେଲେ ଆମେମାନେ ପରାତ ଅଧିବସ୍ଥ ସବକାରେ ଅଛି ସୁରମ୍ଭୁରେ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରହ ଯୋଗାଇବା ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରସର ଦେବୀ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁଇପକାର ମହାଭାରତ ପ୍ରତିକିଳ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରିଲାଦାସଙ୍କ କୃତ ଓ କୃଷ୍ଣବୁନଙ୍କ କୃତ । ଶାରିଲାଦାସ ମହାଭାରତଠାରୁ କୃଷ୍ଣବୁନଙ୍କର ମହାଭାରତ କୃତର ଓ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟ, କାରଣ ଏହା ସ୍ଵରମନବାରିବରୁ ବିଶବର୍ଣ୍ଣାରେ ଅନୁବାଦିତ । ଏଥିର ଉଦ୍‌ଘୋଷପକରେ ଉତ୍ସବଦ୍ଵାରା ସମ୍ମର୍ଶୀ, ଶାନ୍ତପବରେ ଶଳଧର୍ମ, ଦାନଧର୍ମ, ମୋଷଧର୍ମ ଓ ରୋଷପବରେ ଦୂରବଂଶପବର ଇତ୍ୟାବ ବନ୍ଦୁବ୍ୟ ଉତ୍ସବ ସହିତି ଅଛି । ଶାରିଲାଦାସ ମହାଭାରତରେ ଏପରି ବିଷୟର ଜୟତା ଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଯେ ଏ ମହାଭାରତଙ୍କୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଶୁଣିଲାନ୍ତି

ବା ଶୁଣିବେ, ତାହାକିର ଶାରିଲାଦାସ ମହାଭାରତ ଶବଣରେ କଦମ୍ବ ପୃଷ୍ଠି ଜାତ ଦେବ ନାହିଁ ଏଣୁକର ଏହି ଉତ୍ସବଗ୍ରହକୁ ଶପା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେମାନେ ମନୋମାତ୍ର କରିଥାଏ ।

ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ବିଏ ପ୍ରତି ରାତିର ଅଂଶେଜ ଅଢାରେ ଟା ୨୦୦ ରମ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁ ୪୮୦୦ ଟା ହେବ ଏକ ସାଧମତ ଅନୁସମୟରେ ସମ୍ମର୍ଶୀ ପୁଷ୍ଟିକ ଯୋଗାଇ ନ ପାରିଲେ ଗ୍ରାହକମ ନକର ତୃପ୍ତି ନ ହେବାରୁ ପ୍ରତିମାପରେ ପୁ ୧୪୪ ଟା ଲେଖାରେ ମୁଦ୍ରିତ କର ନ୍ୟନାଧିକ ବ ୨୫ ର୍ଧମଧରେ ପୁଷ୍ଟକ ସମ୍ମର୍ଶୀ କରିବାକୁ ସକଳ କର ଅଛି; ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରାହକ ଗ୍ରାହକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାବମ୍ବ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଗ୍ରାହକମାନେ ଆପଣା ସୁବିଧାକର୍ମରେ ଉଲଲିଖିତ ନିୟମରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପାରିବେ ଯଥା;—

ଏଥର ସମ୍ମର୍ଶୀ ଅନ୍ତାଦୟପର ଅନ୍ତିମମନ୍ତ୍ର
ସହର ନିମିତ୍ତ

ଭାବମାସର ସହିତ ମଧ୍ୟର ନିମିତ୍ତ	୧ ୧୩
ବ୍ରାହ୍ମମହିଳା ଅତ୍ୱିମ ମୂଲ୍ୟ	୧ ୧୫
ଶାଶ୍ଵତମହିଳା ଅତ୍ୱିମ ମୂଲ୍ୟ	୧ ୧୬
କର୍ଣ୍ଣିକା ଅତ୍ୱିମ ମୂଲ୍ୟ	୧ ୧୭
କର୍ଣ୍ଣିକା ଅତ୍ୱିମ ମୂଲ୍ୟ	୧ ୧୮

ଏମନ୍ତ ସୁଲଭମୂଲ୍ୟରେ ଏ ବୁଦ୍ଧି ମହାଭାରତ ଲଭିବାର ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଧର୍ମରେ ବିଦ୍ୟାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରକେ ଉପେକ୍ଷା କରିବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାଥନା ।

ସେହିମାନେ ଗ୍ରାହକ ହେବାକୁ ଉତ୍ତର କରି ବେ ସେମାନେ ଆପଣା ନାମ, ଧାର୍ମ ଓ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ତାହା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ଗ୍ରାହକ ସଖୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଏକମାସ ଉତ୍ସବ କାର୍ଯ୍ୟାବମ୍ବ ହେବେ ଏବଂ ଉତ୍ସବରୁ ଅତ୍ୱିମ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ

ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ବି ସେହିମାନେ କ ୧୦ ଟା ଗ୍ରାହକଙ୍କର ଏକବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ୱିମ ଏକକାଳୀନ ବାନକରିବେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏବେଳେ ଶେଷୋରକ୍ତ କର ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଏକବର୍ଷର ମହାଭାରତ ଦାନ କରିବୁ ।

ଏହି ମହାଭାରତସଂଖ୍ୟାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପରାମର୍ଶ କଟକ ପ୍ରଦିତଙ୍କାଳୀନ ସେହି ଆ ବାର ଗୋପନିକର ସମ୍ମର୍ଶ ନିବିତ୍ତ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ଶପାର ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ସବକାରୀ ଅଥବା ଦୂରପରିଦ୍ୟାକୁ ଜାକ

ମୂଲ୍ୟପରିପ୍ରେଷଣ ।	
୨ ୫୯ ନାମଶର୍ମ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ	ବିଷୟା ଟ ୧୯
ସମ୍ମର୍ଶ ସୁଅର ସମ୍ମର୍ଶ	ପ୍ରତିମ ଟ ୧୧
ବାନକରିବାର ଉତ୍ସବର ଉତ୍ସବ	ଟ ୧୨
ମଧ୍ୟମାନ ପରାମର୍ଶ	ଟ ୧୩
ଉତ୍ସବର ପାତା	ଟ ୧୪
ପରାମର୍ଶରେ ଉତ୍ସବ	ଟ ୧୫
ମାତ୍ରମଧ୍ୟମାନ	ଟ ୧୬
ଉତ୍ସବର ପାତା	ଟ ୧୭
ପରାମର୍ଶରେ ଉତ୍ସବ	ଟ ୧୮
ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ଦାସ ନାମଶର୍ମ	ଟ ୧୯
ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ଦାସ ନାମଶର୍ମ	ଟ ୨୦

ବ୍ରାହ୍ମିଣୀ

ସାହୁପ୍ରକଟନ ପତ୍ରିକା ।

ଜ ୨୦ ଏ
୪୨ ଅଧ୍ୟେ

ବ୍ରାହ୍ମିଣୀ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୯୫୮ ମହିତା । ମୁଦ୍ରଣ ତାରିଖ ୨୮ ୩ ୧୯୫୮ ବାର ପରିଚାର

ଅଞ୍ଜମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୫
ପଶ୍ଚାଦେୟ ଟ ୨୫

ବାମଣୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମିଣ, ସେବକ ବାଲୀବଳର ନକବରୀ-
କୁଟୀକ ପ୍ରକାଶିତ; କର୍ମନକ କୃତିଲାର୍ଥ ।

ଏହି ବ୍ରାହ୍ମିଣ ପୁସ୍ତକରେ ଯେବେ କେବଳ
ବୁଦ୍ଧି ଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଛବ ହୋଇଥିବା ଗାହା ଉପ-
ଚିତ୍ରରୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୋର ପର୍ବତୀରେ ବୁଦ୍ଧିକାରୀ
ମାନେ ବହୁବ କେବେ ସେହିପରି ଉଚ୍ଛବ ବର୍ଣ୍ଣ
ଯାଇଥିବ କିନ୍ତୁ ଏହି ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ
ଭ୍ୟାଗ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ ।

ତେବେ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରର ମର୍ମ କି ଜାଣି ଏପରି-
ଶୁଣିବ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରାଧର୍ଷକର କଷଟାର୍ଥ କର-
ବାର ପ୍ରସ୍ତୋଜକ କିମ୍ବା ? ।

ଯେବେ ବ୍ରାହ୍ମିଣ କର ଗୋଟିଏ ଅଧିକା
ଶୁଣିବ ବାଲୀବଳ କରିବାର ମହା ଥିଲ ଯେବେ
ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅଦର୍ଶ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ କି
ଥିଲା ।

ଏପରି ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ପୁସ୍ତକ କୁଟୀ-
କୁଟୀ ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ

୬ ମୁଦ୍ରଣ ଶ୍ରୀ ସଥା,

“ଶାନ୍ତି ଦାତୁ ଉପରକି ସେତୁମୁଖ ସମା-
ନ୍ତ୍ରେ ତୁମ୍ଭା ଅମ୍ବନେବାମ୍ବନ୍ତ ପରାଜିତ” ।

ଶୀଳା

“ଶାନ୍ତି ଉତ୍ତର ଲୌଳିତ୍ତ ଉପଶାନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ରର ମୁନ୍ମନା

ଉପରକି ବିନମ୍ରକୁ”

ଏପରି ଅର୍ଥ ବାହୁଦିଵ ବରସବା ଏହା କି
ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରର ଅର୍ଥ ? ।

ବୋଧିତୁ ଏ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ଗାହା ମର୍ମ
ଉପଯୋଗୀ କି ଦେବାରୁ ଏପରି କୁଟୀକାର୍ଥ
କରିଥିଲୁଛି ।

ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏପରି ଅର୍ଥ ହୁଏ ସଥା,
ଆପେକ୍ଷାନିତୁରେ ।

ସଦିବ କାଷତାତ୍ତ୍ୱାଗ ଶମୋହୟମିତି ପଢିଲା ।
ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କାହ୍ୟତ୍ତ୍ୱାନାଂ ଦିମ ଇତ୍ୟଧିୟମୁକ୍ତେ
ବିଷୟେହେଁ ପରହତିଃ ପରମୋପରତିହେଁ ସା ।

ସଦନଂ ସବହୁଶୋଭାଂ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ସା ଶୁଭମହା
ଅର୍ଥ । ଶମ ଅନ୍ତରେନ୍ଦ୍ରୟ ନିପୁଣ ।

ଦିମ ପଦେନ୍ଦ୍ରୟ ନିପୁଣ ।

ଉପରକି ବିଷୟ ନିପୁଣ ।

’ ଯୁ ମୁ ୧୦ ଶ୍ରୀ ସଥା,
“ ଯାନ୍ତ୍ୟକବଦ୍ୟାନ କମିଳ ତାର ସେବ-
ତାର ନୋ ଉତ୍ତରଣି ” ।

ଶୀଳା

“ଯାନ୍ତ୍ୟ ଅନ୍ତବଦ୍ୟାନ ଅନ୍ତନାନ କମିଳ
ତାର ସେବତାନି ।”

ଏହାର ଭାଷ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମିଣରେ ।

“କଲାଦି କର ସେ ସବଳ ଦର୍ଶନ ପରମ ଗାହାର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବ ।”

ଏଥରେ ସେବାକରିତାକୁ ପତ ଅନୁଷ୍ଠାନୀ-
ଯା ଏହିବାରୁ ଅନନ୍ତତବୁ କଲାଦିକର ଅର୍ଥ
ବରିଥିଲୁ ଏହା କି କଷଟାର୍ଥ ନୁହେ ? ।

” ଯୁ ମୁ ୧୦ ଶ୍ରୀ ସଥା,
“ବ୍ରାହ୍ମିଣଶ୍ଶୋ ଗୁରସ୍ତ୍ରଃ । ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନପରମ୍ୟମାତ୍ରଃ
ସଦୃଶ୍ୟମିପକୁଷାର ତ୍ରଦୃଶ୍ୟମିପରମ୍ୟମୈଷୁତ୍ତଃ ।”

ଏବେଷ୍ଟନେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବ୍ରାହ୍ମିଣରେ କାହିଁ ମନେ ।

ମାତା ପିତା ତୁମା ଦିଗନୀ ଶ୍ରୀ ପୁତ୍ର ପ୍ରଭାତ
ଧରିବାର ବର୍ଗ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିଚ୍ୟାନ କରି
ଦିନାବୀରୀ ଦେବ ନାହିଁ ଉତ୍ସାହ ।

ଏ ଅର୍ଥ ବାହୁ ଅସିଲ ? ସଂକଳନା କିମ୍ବା ନ
ଦେବାର କି ଏହି ଶ୍ରୀକରିତାପରମ୍ୟମାତ୍ରାଥ ଅଟେ ?

ଏହାର ଅର୍ଥର ଅନୁଭବରେ ବିଷୟକୁ-
ଗାହାରେ ଉଚ୍ଛବ ଅଛି ସଥା,

ସହିତସି ସଦଶାସ୍ତ୍ରି ଯଦ୍ବ୍ୟ କୁହୋପି ଦିଦାପି ସହ
ସହପରମ୍ୟମି କୌତ୍ତ୍ରେସ୍ତ୍ର । ତହୁ ରୁଦ୍ଧ ମଦର୍ପଣଃ ।

କିମନ୍ତଃ ।

ଦେବଗତ
୨୦୨୭ } ଆ —————— ବାମଣୀ

ଉତ୍ସାହପଦକା

ବ୍ରାହ୍ମିଣ ମର୍ତ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭ ମେଲିଦା ।

ବିଜୁଳସାଧିକା ସଂତା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କି ଶାର-
ବାର ଶୁଭାର ମୋଦିଲର ଦେବତାକ
ଗାହାକାରୁ ଅମ୍ବେମାଳେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ପାଇ-
ଥିଲୁ । ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କ ଅନୁଭବଧ ସେ ଏପରାର
ଶୁଭାର କରିବା ଦେବେ ସେବା କାଗଜରେ
ଯେତେ ବିନାଶ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ
ଏଥରେ ସେବାକରିତାକୁ ପତ ଅନୁଷ୍ଠାନୀ-
ଯା ଏହିବାରୁ ଅନନ୍ତତବୁ କଲାଦିକର ଅର୍ଥ
ବରିଥିଲୁ ଏହା କି କଷଟାର୍ଥ ନୁହେ ? ।

କାର ପାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ କଲୁ କାଗଜ
ଦିନା ଜାକୁଥରର ଦୋଷ ଥରିବାର ଅନ୍ୟ
ତୁମ୍ଭୁ ନାହିଁ ।

ଭର୍ତ୍ତାରରେ ଉକ୍ତାଗୟା ସଜୋଷିବ-
ସମ୍ଭାୟ ତରସାଗ୍ୟ କାହିଁ ସୁଧାର ଯେଉଁ ଗନ୍ଧ-
ଦୂରି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ତହିଁ ନମିତ ଟେଳୀୠ୦୦
ଶଳୀ ଦାଳ ବଜାର ଅମେରିକେ ଗତିପ୍ରା-
ଦରେ ଯାଦା ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାହା ହିମାମକ ଥିଲା ।
ଶବ୍ଦରୁତି ଟ ଏ କ୍ଳା ମାର୍କୁ ମାର ରଜସରକା-
ରବୁ ତଥ ଯିବି ଦ୍ୱାରା ଲାଗିଥିଲା ଟ ଏୠ୦୦ କ୍ଳା
ପୃଥିକ ବାଳ ଅଟଇ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଟ ଏୠ୦ କ୍ଳା ଉଚ୍ଚ
କଟକ ପାର୍କ ନମିତ ଏବଂ ଟ ଏୠ୦ କ୍ଳା ଉଚ୍ଚ
କଟକ ନିର୍ଜଳ ପ୍ରାନମାନରେ ଗୁରୁମୋଟ
କୁପ ଖୋଲାଇ ଦେବା ନମିତ ଦିଗ୍ୟା ଯାଇ
ପରି ।

ବୃଦ୍ଧସୁକ୍ର ସମର୍କିଯୁ ସରବାରୀ ତିପତ୍ରମାନ
ଗତ ଜାନୁରସ୍ତ ମାସ ଫେବୃଆରୀ ବାହାର ଥିଲା ।
ତହୁଁ ରୁ ପ୍ରଦାର ଯେ କିନ୍ତୁ ପରମାନନ୍ଦ ବୃଦ୍ଧସୁକ୍ର
ଅରମ୍ଭ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚତାଦେଶକୁ ଶାନ୍ତି ଅପରି
କରିବାର ପେଇଁ ଅଶା କରିଥିଲେ ଯାହା
ଭାବ ପାଇଅଛି । ଏତେବେଳେ ଗବର୍ନ୍ମିମେତ୍ର
କହୁଥିଲାନ୍ତି ବି କ୍ରିତିମେତ୍ର ଅସୁର କରିବା
ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ଲଂଘନମାକଙ୍କ ଅଧିବରସାୟ ଓ
ବଳବାୟି ନିବନ୍ଧରେ ବୃଦ୍ଧବାସେମାନଙ୍କ ନିରାକୁ
ଛୁଟ ଏ କଥା ସମର୍ପେ କାଣନ୍ତି ଓ ଲଂଘକ
ଯେ ସମୟରେ ବୃଦ୍ଧରେ ନିର୍ବିଦ୍ୱାରେ ଶତର୍ଜ
କରିବେ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ଲାଇ । କିନ୍ତୁ
ଦେଖିଁ ଦେଇବର୍ଷ ବାହାର ଗଲା ଏହା ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ କେତେ ସେଳା ଓ ଅର୍ଦ୍ଦ କଞ୍ଚକ ହେଲା
ଓ ହେବ ତହିଁର ବି ବିହୁ ବିନ୍ଦୁ ! ଲାହି । ଲାହି
ରଙ୍ଗ ଦରିବଳ୍କ ଭାଷକାର ସହାୟେ ଗବର୍ନ୍ମି-
ମେତ୍ର ଏହି ବନ୍ଧାଗାରରେ ହାତ ଦେଇଅବ୍ରତ
ତଳୁ ଟଳା ପାରିବକର୍ତ୍ତ ଯୋଗାଇଥିଲା । ସେବେ
ଏହି ଟଳା କିମ୍ବାକୁ ଦେଇ ପଜାନ୍ତା ଦେବେ
ଏ ସରବର ପାର୍ଶ୍ଵମେତ୍ରରେ ହେବେ କଥା ଛଠି-
ଆନ୍ତା ।

ବୀ, ଏମ୍, ମାଲୁଷ ନାମରେ କଣେ ସାହେବ
ଆଜିମୁହୁମରେ ଖାଲିକୁଟାବଳ ବସନ୍ତ ଧାନ-
ଚକରମାଟକୁ ସେଠାକୁ ଧାନ ଚାଇଯିବାକୁ
ବନ୍ଦମନ ଦେଇଥିଲାଣ୍ଠିବି । ଗଛକ ଡେଇବ

ପ୍ରଧାନ ରହୁଣିବୁଦ୍ଧି । ଥାଳକୁଟୀ ବଜ ଏବଂ
ମରେ ଦିଗେଷ ସଦବାହ ଦେବାର ଥାଙ୍ଗ
ଦେଇଅଛି । ପଶାନ୍ତରେ ଏଠାରେ ଖୁଲିବ
କାରବାର ଅଧିକ ଦେବାରୁ ଚଷାମାନେ ଥାଳ
କିନ୍ତୁ ଶତଦେଇ ଥରେ ଥାଳ କୁଟୀ ଖୁଲିବ
କିନ୍ତୁ ବରୁଆଲାନ୍ତି ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ
ପରିଶ୍ରମର ଉପାୟ ଓ କୁଟୀ ଓ ଶତାନ୍ତିରୁନ୍ତି ।
ଏହୁଲେ ସେମାନେ ଅପରା ଲାହ ଶତଦେଇ
ଥାଳକୁଟୀ କାରଣ ହାଲୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ଥାଳ କେବେ କି ନାହିଁ ସବସା ବୋଲିଯାଏ
ନ ପାରେ । ବିହୁଦିନ କାରଣାକା ଗୁଲମବୁ
ସବୁ ଜଣାପଢିବ । ଯେବେ ଲାଭକର ହେବ
ତେବେ ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଏ କିମ୍ବା
ସାୟରେ ମନ ବଜାଇବାର ଦେଖିବଳେ
ଆଜିର ହେବ ।

ଏ ନଗରର ଅଳ୍ପଦୂରରେ ସୁନ ଏକ
ତାଙ୍କଦାରର ପୋଞ୍ଜୁମାନୁକ ଦିନକରେ
କେହି ପଥପ୍ରେରକ ଶୁଣାଇ କରିଥିଲୁ କି
କିଛି କରିଗୁଣ ଅବଧାନମାନଙ୍କ ସୁରଖାର
କାନ୍ତି ମନୀର୍ଥର ଟଳା ଦେବା ସମୟରେ
ଟଳାପ୍ରତି ପଇସାଏ ଲେଖାଏ ଦିନୁଣ କାହିଁ
କେଇଥାରୁନ୍ତି ଏବଂ ଦେଇଲା ତିଠିରେ ଏକ-
ଅଣା ପୁଲେ ପାହିପଦିଷା ହିନ୍ଦି ଦରନ୍ତି ।
ଏହାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁଃଖରକିର ତଥା ମନ୍ଦ
ଦେଖାଯାଇ । ଆମେମାତ୍ର ଏଥର ଏହାଙ୍କ
ନାମ ପ୍ରକାଶକରି ଛଣାଇ ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ସେ
ଶୀଘ୍ର ଅପରା ଚରିତ ବଜୋଧଳ କି କଲେ
ଦରବରରେ ପଡ଼ିବେ ବାରଣ ତାମାକ
ଦରିଷ୍ଟକ ଲେବକର ଦୁଃ୍ଖ ପଡ଼ିଲାଣି ।
ଆହ ନେବନମାନକର ମଧ୍ୟ କୁତୁଳ ଯେ ସଥି
ସମୟରେ ମନୀର୍ଥର ଟଳା କା ତିଠି ପାଇଲେ
କି ଛାସ୍ତି ଦୂର ନେବେ ଓ ଦିଲମ ଦେଲେ
ମନୀର୍ଥର ବୁଝଳ କା ତିଠି ଲଘାଇ
ଡୁଷ୍ଟରେ ପାଇମାର ବାରଣ ଲେଖି ପୋଞ୍ଜୁ
ମାନୁରକ୍ଷଣ ନିକଟରୁ ପଠାଇ ଦେବେ ତାମ
ତେଜେ କହିଲ ପଣବାର ହେବ ।

ବିମ୍ବାର ପ୍ରଦେଶାନ୍ତରର କାନ୍ଦେରଗର
ପ୍ରୋଲିଂବଲ ଏକାର ବିଲମ୍ବକଷାବେଳ ସେଠି
ଦେବବାଜଳ ବିକାଶହିତ ସହବାସ କରିବାର
ଇହା ଦେବବାଜଳରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ଦେବବାଜ ଭାବାକୁ ନାମରେ ନାଲଖ କଲେ

ତୁଟ୍ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟଙ୍କ ଅଦେଶ ମରେ ବିଲସନ
ସାହେବଙ୍କ ଉଚ୍ଛବି ଅନୁଯାଳିକାନ୍ତିମତ୍ର ଗୋଟିଏ
ସଟିର ବା ବିମେବଳ ବିଷଳ । କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ଅନୁଯାଳରେ ବିଲସନ ସାହେବଙ୍କର ଅଜ୍ଞାପି-
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଓ ବିମ୍ବର ଗର୍ଭରେ
ଲର୍ଜ ରାଏ ବାହାରୁ ବିଲସନ ସାହେବଙ୍କ
ଦୋଷା ସାହ୍ୟସ୍ତ କରି ବିଲସନ ସେଣେଜିଏଟିଙ୍କ
ନିକଟକୁ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ୧ ତାହାରୁ
ପେନସନ ଦାସର କନ୍ଫିଡାର କରିଗାର
ଅଦେଶ ଦେଖାଇ । ଯେଉଁ କରିଲା ଥିଲା
ତଥା ମୟୋଦିଆ କି କୁଣ୍ଡ ଏବାଦୂର କନ୍ଦମୟ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ତୁଥର ତାହାର ପଦକରମ
କରିବାର ଉଚ୍ଚତା । ସୁତରଂ ବିଲସନମାଟେବେଳୀ
କର୍ମଚାରୀ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବାର ଅଚେଷ୍ଟ
ଉଚ୍ଚତା ଥିଲା । ମତି ପେନସନ ପାଇବା
ସବାରୁ ଓ ସୁଦୋରାହା କିମ୍ବରେ ନରର
କରୁଥିବା ସେ କରୁଥେ ତାହା ପାଇବାର
ପ୍ରତିବ ହେଲା ଅମେଗାଲେ କୁଣ୍ଡାରୁକାର୍ଯ୍ୟ
ଲର୍ଜ ରାଏଙ୍କ କରୁଥିବ ସୁଧାରି ଅମେଗାଲେ
ବିଲସନ ଶାରୀ ଅଧିକାର୍ତ୍ତ । ଏଠାରେ ସତରାହି
ଚମ୍ପି ବି ରହିଲ ବନ୍ଦାର କଲାଙ୍କ

ଗର୍ବ ଗୋଲାହୁଣ୍ଡିମା ଦିନ ଜାହିତନ୍ୟମରୀ
ପ୍ରଭୁ ଆହାରର ଭୂପଲଷ୍ଠରେ ଏଠା କରନ୍ତୁ
ଭାବୁପ୍ରଦୟ ସେଇରେ ସାମାନ୍ୟରେ
ରେତେଜୁଧରିତାମୁହ ଥାଠ ଓ ସମ୍ମାନମୁହେ
ନମରିଶାର୍ଥକ ଦେଉଥିଲା । ଏଥେ ଏହାଦ୍ୱାରା
ତୌଧରିତାକାର ନୂଆସତ୍ତବ ଦାଳୁବଜାର ଜାଲୀ
ପଳ ଜାଲକାର ଓ ଗଜାମନ୍ଦର ପାତେ ଦୁଇ
ଅଧିକୁଳ ଓ ନାମମଶାର୍ଥକ ସଙ୍ଗେ । ଏପରି
ଦେଇ ମଝ ଦେଉଥିଲା । ସର୍ବାର୍ଥକ ପରେ
ସର୍ବମାତ୍ରେ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ସମ୍ମ
ଦେବ ଦେଲାଯୁ ସମ୍ମାନିତ ଶାକରଦିନ ସତରା
ସାଧାରଣୀମ ବିନବାଳକ ପ୍ରତି ପାଇଁଦୁଃଖପୁରେ
ଶାଖ୍ୟକୁ ବଚନେନ୍ଦ୍ରିୟ ପୁଷ୍ଟି ଲୋକର ଘନର
ସହୃଦୟଦେବକ ମନ୍ତ୍ର ବନ୍ଦୁଶାଶ୍ଵର ତଥା ଏହି
ବିଷଦ୍ଵାନରେ ଦୁଃଖ କହିଲେ ଯେ ବୟସ,
ଜୀବ, ରୁକ୍ଷ, ବିଷମର୍ଯ୍ୟାପି ଅଥବା ଶୌଭ୍ୟରେ
ଅଧିକ ଦେଲେ ଯେ ବିନବାଳ ଦେବ ପରି
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୁଃଖ ତାଦା ନୁହେ । ତୌଧରିତା
ଦେବର ପଦ କେବଳ ବିନବାଳକୁ ଉତ୍ସେଲ
ଦେବାରୁ ସେ ବିନବାଳର ରେଣ୍ଡା, ଜାଲ
ଶାର୍ଥକ, ଜାମ ଝବର ଅଥବା ଜାମ ମୁଖୀ

ଇତ୍ୟାଦି ସକ୍ଷପ୍ରକାର ଅଥବା ଏକପ୍ରକାର
ସାଧନ କରେ ତେବେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଉଚ୍ଚ
ପୁରୁଷ ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ସେ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵରେ ମୋକ୍ଷପ୍ରାୟ
ଦେବକାଳୀ ସଜ୍ଜନ ଦୁଃଖ । ଅଭ୍ୟବ ଦଳୀଯୋଗ
ପ୍ରାଣ ଯୋଗ ଏବଂ ତାହା ସାଧକ କରିବା
ଛାତ୍ରକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରକାର କଳ୍ପିତ
ମାତ୍ର ଦେବକାଳୀ ସହ୍ୟମାନେ ପ୍ରସାଦସେବା କରି
କଲସକରୁ କାହାଡ଼ି ଆସିଲେ ।

ପଦମ୍ବ ପଶୁଗେଣୀ ବିଷୟରେ ଗର ତାଙ୍କ
କେବଳ କବିଷୟାବରେ ବୋଟ୍‌ର ସାର୍ଥ ପ୍ରବନ୍ଧ
କାହାର ଅଛି । ତହିଁରେ ଲେଖା ଅଛି କି ସାଧୁ-
ଅତି ଓ ଭୂପତିବାବୁ ସହରେ ଏହି ଚେତନା
ଯାଏ ହତିଲ । ସାଧୁବାବୁ ପ୍ରଥମେ ଶିଳମାଳକୁ-
ଗାରୁ ଚେଷ୍ଟା ଯିବା କଥା ଶୁଣେଲେ ଏହି ସେ-
ନିଜଠାରୁ ବେଳେ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାର
ଏହି ଲନ୍ଧେକ୍ଷିତରଙ୍କ ହେଉଥିବାର ଜଗନ୍ନା-
ଥକୁଳୁ ଜାରାଇଲେ । ତହିଁ ପୂର୍ବରୁ ଭୂପତି-
ବୁ ବାଦସ୍ତବେ ଏ ବିଷୟ ଜାଣାର ଥିଲେ
ଏକ ଏହି ଦୂରକଣ ପ୍ରଶ୍ନ କାଣି ସ୍ଵଭାବ
ମୂଳମାଳକ ପଢ଼ିପ୍ରେରବ ସାହା ଲେଖି ଥିଲେ
କା ଅନୁନ୍ଦିତ ଉପରି ଦେଲ ଆମ୍ବାନେ ବୃଦ୍ଧି
ହାଲୁ ଲାଗି । ଜେଏହି ଲନ୍ଧେକ୍ଷିତରଙ୍କ ଅନୁ-
ନିଜରିଧିଳ ପ୍ରକାଶପାଇ କି ଥିବାରୁ ପ୍ରକରତ
ନା ସାଧ୍ୟାଧାରିଣ ଜାଣିବାକୁ ସମୟ ହୋଇ
ଯାଏ କିନ୍ତୁ ସେହି ଅନୁସକ୍ଷାଳରେ ପ୍ରକାଶ
କି ଅଛି ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ଗ୍ରହାର୍ଦୟ ପ୍ରକାଶକ୍ଷଳ-
ର ତେହୁସବାର ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କରେକ ରିକୋ-
ମ୍ପ ପ୍ରେସର ମାନେଜରଙ୍କ ସାବଧାନ ଦେବା
ରଖି ଉପରିଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏପରି ସୁଲେ
ପ୍ରେସକୁ ଯିବା ଅବିବା କରିବା ଅପର
ତିମିଲେ ଦେଖିଥିବେ ଏପରି ଅନୁମାଳ
ବା ଅସଜକ ନୁହିଲ । ସାଧୁବାବୁ ଓ ଭୂପ-
ତବୁ ଗେଣୀ ଥରଇ ଦେଇ ଦାର କରିଅଛନ୍ତି
କଥା ଦେଇ ଅସ୍ତବାର ବରୁ ନାହିଁ ଏହି
ନାହିଁ ସେବେ ସ୍ଵର୍ଗ କହିବେ ଯେ ଶପା-
ଗ କା ଅଳ୍ପ ପ୍ରାନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁ ଦେଖି
ଗାନ୍ତି ଦେବେ ସେ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଅବି-
ଜନିବ କାହିଁ କିନ୍ତୁ କବିଷୟାବର ଲେଖ-
ାଳମାଳରେ ମନ ମଳୁ ଲାଗି ସେ
ଅଛନ୍ତି ସେ ମାନେଜର ବାହାରର
କଥି ଦେଖିବ ପ୍ରଶ୍ନ ଦେଖାଇ ଲାହାନ୍ତି ।
ତ ବାହାରୁ କରି ଦେଖିବାର ସୁବଧା ଥିଲୁ

ଏ କଥା ସେ ଜୀଶେପାର କାହାନ୍ତି କମ୍ପା ପ୍ରକାଶ
କର ଲାଗିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ସେ କିମେ ସ୍ଵିକାର
କରିଥାନ୍ତି କି ପ୍ରେସରୁ କାଗଜ ଟଙ୍କା ପ୍ରଭାବ
ବୈଶା ଯିବା ସେମନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ବୈଶା ଯିବା
ତେମନ୍ତ ଅଟେ ଅର୍ଥରୁ ପଣ୍ଡିତ ଯା କରିବା
ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସାବଧାନଭାବର ବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ର
ପ୍ରୟୋଜନ ଲାଭ ପ୍ରେସର ଟଙ୍କା ଦିନ୍ଦ
ପ୍ରଭାବ ରଖି କରିବାର ଯେଉଁ ସାଧାରଣ
ଦୟାପୁ ଅଛି ପଣ୍ଡିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାବାର ସଥେଷ୍ଟୁ !
ଏପରି ଯାହାଙ୍କର କରି ଭାବାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ ହେବାର କେଉଁ ସମ୍ଭାବନା ?
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକମ୍ପାନିକ ସହାଯ୍ୟର ଦୋଷ ଦେଖା-
ଇବା ଅର୍ଥପାଦ୍ୟରେ କାଗଜ ଓ ଟଙ୍କା ବୈଶାର
ଦିନ୍ଦେଖି ଦୋଷାଙ୍କୁ ଓ ଅମ୍ବେମାକେ ସେ
ଦୋଷ ସ୍ଵିକାର କରୁଥିବୁ । ମାତ୍ର ଏଥରେ
ଲେଖିବ ବା ଅଳ୍ପ ପ୍ରେସର କି ବାହାଦୁର୍ଗ
ଦେଲ୍ଲି ବୁଝି ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ମେଉଳିଏପାଲିଟିକ୍ ଭାବ
ସଂଶୋଧନ ।

ଏଠା ମେଘନିଷେଷକ କମିଶ୍ଵରମାନେ ବା
କାଳୀପଦ ବାନୁତ୍ତମିଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମଧ୍ୟ ଦେବ
ମାନୁଷେଷ୍ଟୁଟକୁ ଜଣେ ଉପରସି ଦେବା କାର
ବାର୍ଯ୍ୟକ ଟ ୨୦ ଲା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିବା ଓ ତାଙ୍କ
ନିକାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିବା କଥା ପାଠକ
ମାଳକୁ ଏଥୁ ପୂଜେ କରାଇ ଥିଲୁଁ । ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ କେତେବେଳ ବରଦାତା କମିଶ୍ଵର
ମାଳକ ଏହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଦେଆଳଙ୍କ
ଥିବା ମର୍ମରେ ଏକ ଆବେଦନପତ୍ର ତ୍ୟାଗମା
ନକ୍ଷତ୍ର ନିକଟକୁ ପଠାବାରୁ ଗଛ ବିଧିବାର
ବର୍ତ୍ତର ବିଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦିତ କମିଶ୍ଵରମାଳକଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ଅଧିକେଶକ ହୋଇଥିଲା । ସରରେ
ଅନେକ ଉଚ୍ଚବିତରକ ହରାରୁ ପୂଜ୍ବ କିମ୍ବର ଦେ-
ଅଳକ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଥିବାର ସିକାନ୍ତ ଦେବାରୁ
କମିଶ୍ଵରମାନେ ତାହା ରହିବ ବଲେ । କାଳ-
ଦେବାରୁ ଆବେଦନ ପରିବ ବିରୁଦ୍ଧ ଓ ଆପଣା
ପ୍ରାକ ସଂକ୍ଷରେ ଅନେକ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକର ଦେଲା ନାହିଁ ।
ଏ ବିଷୟରେ କରଦାତାମାଳକ ବିଶ୍ୱରତା
ଏବଂ କମିଶ୍ଵରମାଳକର ପୁକର ଦେବ
ମେମାନେ ଅଳନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଁ । ଏହା-
ପାରନିବାର ପ୍ରକାଳୀର ମଦଭୁତ ରକ୍ଷା ପାଇଲା
ଏବଂ କମିଶ୍ଵରମାନେ ଅପଣା ତୁମଙ୍କାଣି ଘରିବା-

ମାତ୍ରକେ ଶାହା ସଂଶୋଧନ କର ସଥାର୍ଥ
ସୋଜ୍ୟବାର ପରଚିଯୁ ଦେଲେ । ମାତ୍ର କାଳା-
ପଦବୀରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବଙ୍କ ଦୁଇର ଦେଇ
କମେନ୍ସରମକକୁ ଯେଉଁପ ଧନକାଳରେ ଶାହା
ଶୁଣି ଅଟେମାନେ ଅର୍ପଣ ଓ ନୂଆର ହେଲୁ
ଶାହାଙ୍କ କଥାରୁ ଜଣା ଗଲା ସେମନ୍ତ କମେନ୍ସର
ରମାକେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବଙ୍କ ଅଧୀଳ ତୁ
ନିବାଚିକପ୍ରଣଳୀ ବଢ଼ ମନ ଓ ଶାହା ଛଠି
ସିବା ଛାତିବ । ଅନେକ କଷ୍ଟରେ ପ୍ରଜାମାନେ
ପାଇଥିବା ନିବାଚନ ଅଧିକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ
କଥା ବହେ ସେ ଦେଇବ ଶହ ସନ୍ଦେହ ଲାହୁ
ଅମେମାନେ ଜାଣୁ କାଳାପଦ୍ଧ ବାରୁଦ୍ରର ଏ
ଭବ ପୁଣେ ନ ଥିଲା ବାରଣ ଶାହା ଥିଲେ
ସେ ଆପେ ନିବାଚନର ପ୍ରାଥୀ ହୋଇ କି
ଆନ୍ଦୋଳି କି କେବେଶୁତ୍ତେ ମନ ସତ୍ରବ କରି
ବାର ଚେଷ୍ଟା କରି କି ଆନ୍ଦୋଳି । ବେତୋ-
ଦେଲେ ବିଧିକ ମନୋରଥ ହୋଇ ନିରବ-
ଥିଲେ । ସମ୍ଭାବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଅନୁପ୍ରଦରୁ ସର-
ବାଶ କମେନ୍ସର ଦେବାରୁ ପ୍ରକମଳ ଲେଇଛି
ସାଇଅଛି ଏହି କଥାଗେବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେ-
ବଙ୍କ ଧମକ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସାଇରେ ଏପରି
ବିହିବା କେମନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ପଠିମାନେ
ଦିନ୍ଦର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ବୋଲଟନ ସାହେବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏହାକୁ ସର-
ବାଶ କମେନ୍ସା ପଦରେ ନିଯମକୁ କର ମିଳିନ-
ିପିଲ ଜଗତରେ ଏକ ଧୂମକେତୁ ଶତ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଅର୍ପଣ ଧମକେତୁ ଅଧିକାର
ନିୟମିତ ମାର୍ଗରେ ଗଲା କରି ନିରପଦରେ
ଏହାର ଯିବେ କି ସମସ୍ତ ପ୍ରହମଣୁକର ବିଶ୍ଵାଳା
ଏହା ଜଗତକୁ ଚାହୁଁ କରିବେ ସ୍ଥିର କରିବା
ପଠିବ । ଶାହା ହେଉ ନିରାପିତାଳ ତଥାମାନ-
ବା ଏ ସମୟରେ ଖୁବ ସାବଧାନ ହୋଇ
ଲିଗାର ଛାତିବ ।

ବିଜ୍ଞାନର ଦିରଖ ମୋହଦିଗ୍ରା

ଏ ମୋଦିମାର ବକରଣ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ ସଥାସମୟରେ ଜାଗାର ଅଛି । ଏ ସମୟରେ ନବଳ ବିଶ୍ଵ ବହିବାର ନାହିଁ । ସମ୍ବାଧପତ୍ରରେ ଏ ମୋଦିମାର ଅନ୍ତେକଳ ଦେବାରୁ ବିଜେନ୍ଦ୍ର ପହଞ୍ଚିର ଅନ୍ତୁମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏତେ ବିନେ ଉଠିବ ନିମ୍ନତ ବାଦାରିଥିଲା । ବିଜେନ୍ଦ୍ର ଟଙ୍କନ ସହେଳ ଏହି ନିଷ୍ଠାଦୀର୍ଘ ଉଠାକ ବିମ୍ବିତକର ମମଗା

ଜ୍ୟୋତିଶ କର ଲାଗୁ କିମ୍ବର ବରଚର ଦେଖ
ଅମ୍ବେନାଳେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଜାହା-
ଙ୍କର ପଣ୍ଡଠୀ କରୁଥାଏ ଯେବେ ଏହିପରି
ଶୁଭମୂର ପ୍ରଥମରୁ କରିଥାନ୍ତେ ତଥାବେ ତଥାକି
ଆସନ ବାକ ଏଗାଦ୍ଵାରା କରିଛି ହୋଇଲା
ଥିଲ୍ଲା ଏବଂ ଅଧିକଷ୍ଟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ସେହିକା-
ଶୁଭମା ବୃଦ୍ଧପରମାଣରେ ଲାଗବ ହୋଇ ଥିଲ୍ଲା
ଯାହା ହେଉ ଏ ମୋରଦମାରେ ଲିପ୍ତସବୁ
ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ କାମମାଳ ନିର-
ପେନ୍ଦରାନ୍ତରେ ଦେଖାଇ ଦେଇ ସଥୋତିତ
ନିନା ବନ୍ଦାରୁକୁ । ଏ ମୋରଦମାର ଉଦୟ-
କର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦାରର ଅଭିଭୂତ ପୁରସ ସ୍ଵପ୍ନରେ
ସତରିବର୍ତ୍ତ, ଜାହାଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାଣ୍ଡ ଜାହାଙ୍କ
ଛୁପରିଥୁ ତଥ୍ବକୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଝୁକ ମାହେବ
ମୋରଦମାର ବନ୍ଦାରକତା ଗାଁ ତଣ୍ଟ୍ରଚରଣ-
ଦୋଷ ତେଷ୍ଟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏବଂ ଏମାଜିଜର
ଜାହାବଧାରକ ଜିଞ୍ଚର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ନିଜବିଶ୍ଵ
ସାହେବ ଅଟିଲା । ତେଷ୍ଟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମୋର-
ଦମାର ବନ୍ଦାରରେ ସାମାଜିକ ରାଜ କରିଥିବା
ଏହି ଆପଣାର ଦ୍ୟାମିକତା ଦେଖାଇ ନ ପାଇ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବଙ୍କ ପରମର୍ଦ୍ଦ ଲୋତୁଥିବାରୁ
ଜାହାଙ୍କର ଦୋଷ ବନ୍ଦର୍ମିମନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ନ
ଥର ଗତ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଅଭିଭୂତ ସତରିବର୍ତ୍ତ
ସାହେବ ତଣ୍ଟ୍ରଚରଣକୁ ବଦଳ ଦୋଧାରିଲା
ତଣ୍ଟ୍ର ଜାହାଙ୍କ ଦିଗ୍ବୟାଣେଣ୍ଟକୁ ମାନ୍ଦର
ସକାରେ କୁ ମୁ ଶ୍ରେଣୀର ଓଜ୍ଜ୍ଵାଳ ଦେଇ
ଆଦେଶ କରିଥିଲାନ୍ତି ତ ଏହି ସମୟ ଜାହାଙ୍କ
ସେବେ ଜାହାଙ୍କର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ ଦେଖା ଯିବ
ଦେବେ ଭାବିତ ପାଇବେ । ସପ୍ରତ୍ୟେ
ଝୁକ ସାହେବ ଜିଞ୍ଚର ଅଧିକାରରୁ ରହିବ
ଦୋଷ ଅଳ୍ପ କିଳକୁ ବଦଳ ହୋଇଥିଲା ।
ଏବଂ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଗୋଟିଏ ଜିଞ୍ଚର ରାଜ
ପାଇବେ କାହିଁ ଏବଂ ତହିଁ ଜାହାଙ୍କ ବାହାରର
ପଦୋନ୍ତ ସୁଖ୍ୟାନ ସହିତ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବ
ଛୁପରେ ନିର୍ଦ୍ଦର କରିବ । ଜିଞ୍ଚା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ନିଜବିଶ୍ଵ ସାହେବଙ୍କର ବିଶେଷ ଅସେଗନ୍ତ
ପ୍ରକାଶ ଘନ ଅଛି ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ତା
କର୍ମକୁ କ୍ଷେତ୍ରା ଦେଇ ସ୍ଵରେତେ ଉପ୍ରକାଶ
ମତ୍ତୁ ହେବାର୍ଦ୍ଦିନ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ହିଲ୍ଲା ଶ୍ରେଣୀର ଓଜ୍ଜ୍ଵାଳ ଦେଇ ରବମ୍ବନ୍ତମେ
ଅପଣା ଅବନ୍ନୋଗ ପ୍ରକାଶ ବରିଥିଲା
ଦେବେ ସର ଉତ୍ସାମପଥକ ଅମଳରେ ପଲ
ତ ତଣ୍ଟ୍ର ପରମର୍ଦ୍ଦ କାମମାଳର ଏପଣା

ଅନ୍ୟୁୟ କାମ୍ବର ପ୍ରଥମ ଜୀବିତର ହୋଇ-
ଆଗ୍ରା ଦେବେ ଅମ୍ବାଜଳ ଏବଣ୍ଟକୁ ପଥେଷୁ
ଜଳ ଦିଲୁଣ୍ଟ । ଦୁଃଖକିମେ ଏହାଙ୍କ ଅମଳ-
ରେ ଜିଞ୍ଚ ପୁରୀ ଓ ମାଳିଙ୍ଗୁଟର ଅଳ୍ପରୂ
ରା ଅନେକ ଛବି ଦରଶ ଦିଇଅଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅତ୍ୟାଗ୍ରବ ଅଳକନନ୍ଦର ପ୍ରମାଣ କମ୍ପିଲାବା
ଲେବାବର ସାଧ୍ୟତା ନୁହିଲ ତଥାର ଦ୍ୱାରାକାର
ଗରିବ, ସମସେ ସହେବ ପୁରୀ ସୁପରଫୋର୍ମ୍‌
ଟ୍ରେନ୍ ଓ ଟେଲର ସାହେବ ମାଳିଙ୍ଗୁଟ ଏହା
ପରି ଦର୍ଶନୀୟ ହୋଇଥିଲେ ସୁବା ପୁଣି
ସେପରି ଦିଛିଲା । ଅତ୍ୟବ ଶୈଳକଟର ଦିମ୍ବର
ସେପରି ଦିଶ୍ତାକୁ ସେପରି ଦୋଇ ଜାହା ।
ସେହି ଦାତିମନାକେ ସାଧାରଣ ସ୍ଵାର୍ଥ ଜୀବା
ନିଜର ଅଭିପ୍ରାୟ ଦିଲ କରିଗା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିପାରା
ଅଧିକାରର ଅଧିକାରର କରନ୍ତି ସେମାନ୍ତ
ବର ଛନ୍ଦିବ ବିନ୍ଦୁ ଦିଲ ବିନମ୍ ଦେଲେ ବିମା
ବେଳନ୍ତରୁ ଦୂରାଗର ଶର ଟଙ୍କା କଟିଗଲେ
ଯେ ତଳ ମଳ୍ଲପିଣ୍ଡ ହୋଇ ଯିବେ ଏଥର ସମ୍ମା
ଦନା ଅଳ୍ପ ଏପ୍ରକାର ଅନ୍ଧାୟ କଥିଲ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦୂର ଏକ ଜଗନ୍ନାଥ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବାର ଦିନିର
ଏକ ଶୈଳକଟ ତଥା କରିଥିଲେ କିମ୍ବା
ପରିଜକାର ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ତରାକବ୍ଦରକିପ୍ରଦୟିମା-ସତ୍ୟ

ଏହି ଶୁଦ୍ଧବାର ଶୁକ୍ଳପଣ୍ଡମନୀତିନ
କଗରରେ ସ୍ଥାପିତ ଶିର୍ଷାଙ୍କିତରେ ପାନସୁରର
ଜୟକ ଗୋପାଳକିଲ୍ଲମଠରେ ନହାୟମରେ
ଦରେ ସମ୍ମାଦିତ ଦୋଷକୁଳର ଦେଖାରେ
ଏପର ଅଛୁ ଦେବେ ହୋଇ ତ ଥିଲ ସମ୍ମାଦ
ଆମରମଣର ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ଓ ଦୂରଲୋକ
ଜୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଦୂରବ ଦେଇ
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସମ୍ମାଦିତ ଶା ନରକରସତ୍ତଵର
ସାମହୋମ ଦସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଦୂରକାଳିଅଧୀ
ପାଠ କରି ଶ୍ରୀରକଣଠାରେ ଅଛୁ ତ କାହାର
ପ୍ରେମ ପରକାଣ୍ଠାର ତୃତୀୟ, ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି
ପରମାନନ୍ଦ ମୋହତ କରିଥିଲେ ଏମନ୍ତ
ଦଶମ୍ବନ୍ଧାଧୀନ୍ତରୁ ସମୟ ସତ୍ତାପରିଷ୍ଠରେ ଶ୍ରୀ
ଦୂର ଅପନାର ନିରବର୍ମଣ କମ୍ପ ତ ହୋଇ ପ୍ର
ସାଙ୍ଗେ ଦଶମ୍ବନ୍ଧାଧୀନ୍ତରୁ ଉତ୍ସବରକରା
ଦରରେ ମୁଗୁ ଥିଲେ । ଜୟରେ ସମ୍ମାଦ
ଦୂରକାଳରୁ ନାମବଞ୍ଚିର୍ଦ୍ଦିତ ମଠଠାରୁ ଆମ
ହୋଇ ଲଭନ୍ତସତ୍ତବ ବିନୋଦବିହାର, କା
ବଜାର ମରାମନ୍ଦର ଓ ତୋଧିଲାବଜାରବା

ମନ୍ଦିରରୁ ହୃଦ ଅସଲ । ଏ କ୍ଷାମେଜଳଗ୍ରହଣ ପ୍ରଥାକାଙ୍କ୍ଷା ଦେବତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଯାହାମନେ ଅଧିକାଂଶ ଅୟନକ ଶୈଖିତସ୍ଵରକ । ଚର୍ଚମନ ବଜାରରେ ପ୍ରାତିରହିତ ପୁନକରୁନ କୁଣ୍ଡାଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦେବ ବାହାରିବାର ଦେଖାଇ ଥିଲା । ସେ ତଳ ଥୋକଥାରକାଥ ବାହୁମାନେ ପ୍ରେମକରୁବାରେ କରନାମ ଗୀଥକ ବରକାର ଦେଖି ପ୍ରଥମଦ୍ୱାରେ ଅନେକ ସେମାନଙ୍କ ବାହୁରିବାର ଠାରିବାର ଥିଲେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ସା ଉବସ ଖଲ୍ଲା ବାହୁରିବାର ଏବଦଳ ଓ ଅନେକ ସମ୍ମାନୀ ମଦନ୍ଦ୍ରାଦ ଯାଇଥିଥିବାରୁ ସେ ସନ୍ଦେହ ମେହିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ଏ ଅଛନ୍ତିବୃତ୍ତି ଦେଖି ଆମେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନେରାପି ପାଇ ହୋଇଥାଏ । ତିନିର ସ୍ଵରକରୁ ହନ୍ତୁଧର୍ମର ପାଇବାର ଏହି ପ୍ରଥମ ଜିବାବରଣ । ନରବରାତ୍ରିକର୍ତ୍ତବ୍ୟାମ୍ଭ୍ୟ ପାଇଁ କର ଏ ଏ ଆସନ୍ତିରେ ସହମନେ ମଠରେ ପ୍ରାତିରହିତ ହେଲେ ଅଛନ୍ତିବୃତ୍ତିଲେକ ସେଠାରେ ଯମା ହୋଇଥିଲେ । ସଞ୍ଚାରିତ ହରାରୁ ସବ୍ୟମାନେ ଅସକ୍ଷରଣ କଲାନ୍ତି ସମ୍ମାନିତ ମନ୍ଦହାଦୟ ସନ୍ଧାନହେଲା ରହିବକିମ୍ବା ହାନ୍ତି ଏକ ବିଷବଳକରେ ବରନାମ ଜୀବିତର ମହାସ୍ୱାମୀ, ଅରଣ୍ୟକରା ଏବଂ ପାଇଥାଇ ନିମ୍ନଲିଖ ଆସ୍ତାଇପିତା ବରନାଦିତ ଓ କର୍ତ୍ତର ବିଧାରୀ କର ଭ୍ରମସ୍ତକ ସବ୍ୟାଖ୍ୟକ ଦର୍ଶନକୁ ଦୁଖାନ୍ତି ଦେଇ କରିଲେ ଯେପରି କଳନ୍ତିତର ପରିଲପ୍ତ କାଣ୍ଡାନ୍ତରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇଲେ ତାହା ପ୍ରଥମରେ ପର ଏବଂ କଳ ଦୂର ବରନାର୍ଥରେ ଦାସୁରର ଲାହିର ସେହିକୁ ଅବସାଧ କରୁ ଦେଇବାମ ମନୋମନିଧ ଦୂରକର ବିଜ୍ଞାନ ମୋହନିଜଳ କରିବ ଏବଂ ଏହା ସତର ମୁରଗ ବରିଗା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେପରି କୌଣସି ବିଦ୍ୟାକୁଷମ ଗୋଟିକରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ପରିଦ୍ୱାରା ସହିତ ଅବୋଧକ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହମାଟି ଦେବନାମ ଦେବନାମ ଦେବନାମ ସେହିକିମ୍ବା ସହିତ ବୋଲିଯିବ ଏବଂ ସେହିରେ ଦେବନାମ କର୍ତ୍ତର ତୁମ୍ଭ ସେଇର ବିନା ଦର୍ଶନମୟ ସହିତ ଆମ୍ବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭବ୍ୟ ଅଷ୍ଟ ହୋଇ ଅନ୍ତରର ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଥିଲା । ସତ୍ରବର ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧଗର୍ବା ନାଳ କରୁଥାଇ ଏବଂ ଦେବନାମ ଦେବନାମ ନିଜର ଅଛନ୍ତିବାର ସବରେ କରୁାଣ୍ତି ଥିଲା

ବାବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଦୁତା ବେଶ ଦେବରୁ ପଣ୍ଡିତ, ପ୍ରକୃତ, ବୈଶିଖ, ବନ୍ଦୁକେଳକ ଅଭ୍ୟାଗତ ଏବଂ କଞ୍ଚାଳିକାକେ ପ୍ରସାଦ ସେବା କଲେ । ଅନ୍ୟନ ବାରଷତଲେବ ପ୍ରଥାଦ ସେବା କରିଥିଲେ ଭକ୍ତମଂର ମହିନେ କରିବ କହାଏ ଏଥିରେ କଟେଇ ସେବା ସାମାଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । କୁଟୁମ୍ବାପରେ ସାର ବାର୍ଷିକ ଉପୋର୍ତ୍ତ ଆବାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧୁତକୁ ମହାନ୍ତି ପାଠ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତହିଁର ଭନ୍ଦରୁ ପରିଚୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି କୋଣାର୍କ ।

ପ୍ରଭାପଣ୍ଡିତଙ୍କ କର୍ତ୍ତ୍ଵକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିଜ୍ଞାନା କଲୀ ଯଥା—

ଶାନ୍ତି ଗରତେ ।

କଲେର୍ଦ୍ଦେଶପଥେ ଶକନ୍ୟେ ଦେବକୋମା ନିର୍ମାଣ । ଜୀବିନାବେଳ କର୍ଣ୍ଣପଥ ମୁକୁବନଃ ପରି ବ୍ରକ୍ତିତ । କୃତ ଯତ୍ଥାୟୁଷେ ବିଷ୍ଣୁ ଦେଶାୟୁଷେ ବିଷ୍ଣୁ । ତୁମରେ ପରିବାୟା କଲୋ ତବରଜୀର୍ତ୍ତିନାତ । କଳି ସର୍ବଜୟୁନ୍ୟୁର୍ଯ୍ୟା ମୁଖ୍ୟାକ୍ଷିଃ ସାରକାରିକଃ । ଯତ୍ତ ସର୍ବାର୍ଥକେନେବ ସର୍ବାସ୍ତର୍ଥୀ ପି ଲଭିତେ । ତଥା ତେବୋଭ୍ୟମି ଲେବେ ତେବି ଶାହିର ଶାର୍ତ୍ତକ । କଲୋ ସ୍ଵରେ ବିଶେଷେଶ ବହୁପ୍ରାପ୍ତି ସମାଚରିତ ।

ସ୍ଵରନ ।

ନିର୍ମାନଧୂରମେବନିଜଳିଃ ମନ୍ଦିରାଳାଃ । ସତରିନିନିନିବନ୍ଧୀ ସର୍ବଗଳିଃ ତୁମ୍ଭରୂପଂ । ସବୁଦ୍ଧି ପରିଗୀତି ହେବିଯା ଶକ୍ତ୍ୟା ବା । ତୁମ୍ଭରକରନିନିନିବନ୍ଧିଃ ଭାରମେହୁ କୃଷ୍ଣନାମ । ନ ଜ୍ଞାନମବୃଦ୍ଧିଃ ଜ୍ଞାନିଃ ନ ଜ୍ଞାନମବୃଦ୍ଧିଃ ବ୍ରତଃ । ନ ଜ୍ଞାନମବୃଦ୍ଧିଃ ଜ୍ଞାନିଃ ନ ଜ୍ଞାନମବୃଦ୍ଧିଃ ପଳିଃ । ଜାନିପରି ପରିମା ମୁକ୍ତିନିନିବ ପରିମା ଗରିଃ । ଜାନିନେବ ପରିମା ଶାନ୍ତିନିନିବ ପରିମା ପ୍ରେତିଃ । ଜାନିନେବ ।

ଶାନ୍ତିନିନିବାସୀ କରିବାର, ସାଧୁପ୍ରାତର ଅନ୍ନାପିଲକ ସାହାରବର୍ତ୍ତ ଏ ସପ୍ତାହରେ ଜଳିନ୍ତିର ଦାନମାଳ ପାଇସ୍ଥବାର କୃତକ୍ଷେତ୍ରାସହିତ ଶାହାର କରୁଥିବ ।

ମୁମରଥରିତାଧିକାରି	ପାଲେଶ	କ ୧୦୯
କାର ଜୋଗଦତ୍ତ ପାରାମ୍ବଦ୍ୟ		କ ୨୯
ମନ୍ଦିରମନ୍ଦିର ବର୍ମ	କଟକ	କ ୨୫
ଶୁକ ସ୍ପ୍ରାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁବ		କ ୨୯୯

୧୦

କ ୨୯୯

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଦୋଦିବନ ସମସ୍ତେ ଅମୋଦ ଦେବରେ ମାତ୍ର ଆଣ୍ଟି । ସେହିଜ କଣେ ବେଳ ପିତାର ମାର୍ତ୍ତ, ଅତ୍ର ରେଇଜମା କରେଇବ ସେହିଜ ଦେବରେ କିଏ ପିତାର । ସେ କିଷ୍ଟରୁ ଭାଜାର ପେଇପର ଧରିବିଲୁ ଧର ମେହ ଏବ କଲୁବ ବରିବ ନିମିତ୍ତ ପୋର୍ଯ୍ୟତାର ଅବେଳା ପାଇଲେ । ପିତାର ମାର୍ତ୍ତର ମଧ୍ୟ କଲାରେ ଧର ନେଇ ମାନହାର ବରିବ ଅର୍ପେଇବରେ ନାଲସ୍ତ କର ଅଛି ।

ଆ ଉତ୍ତରିତ ମତର ସର୍ବକୀୟ ବାରିକୋଟ କିମିଳ ମେବଦିରା ମହାମନ ଦେବରୁ ଅଗ୍ରଭାଗର ମହାମନ ଦେବରୁ ଅଗ୍ରଭାଗର ମହାମନ ପୋର୍ଯ୍ୟତାର ଅବେଳା ପାଇଲେ । ପିତାର ମାର୍ତ୍ତର ମଧ୍ୟ କଲାରେ ଧର ନେଇ ମାନହାର ବରିବ ଅର୍ପେଇବରେ ନାଲସ୍ତ କର ଅଛି ।

ସୁର ପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ । ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରାତି ଦେବ ଏବଂ ଏହିପିଲେ ଏହିପିଲେ କିମିଳ ଦେବର ଅବେଳା ପାଇଲେ ।

କାନ୍ଦିପଞ୍ଜାବମାତ୍ରର ହେବାରେ ଦେବର ମନୁଷ୍ୟର କିମିଳ ଦେବର ଅସେମାନେ ଏହିପିଲେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପାର୍ବତୀ ଦିନ ପଞ୍ଚାର ରା

କୁନ୍ତଲହଳ ଦେଖୁଥିବା ସୁଲବ ୧୯୫୩ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗତ୍ତମାରେ ବୋଇଏ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ ଦୂର ବଦିଥିବା ଏହି ଗାନ୍ଧାର ନାମ ଛନ୍ଦର ମିଠା ।

ତା ୨୭ ଦିନ ବହୁତ କୁନ୍ତଲ ଉପରକୁ ବାହୁ ପ୍ରସରିବାର କାହାର ମହାଶୟଦର ନିଜ ସମସ୍ତ ବହୁବିଦ୍ୱିତ୍ୱାନ ପ୍ରଭାବ ପୁରୁଷେଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ବଦିଥିଲେ ।

କେବୁଏପରିମାର ତା ୨୭ ଦିନରେ ପ୍ରାମୁଖ୍ୟରେ ବହୁ କୁନ୍ତଲ ମିଠାର ନୂହକ ଆଚିତାର କୋଷ୍ଟକ ଭାର୍ତ୍ତାର ନିଜେମାନେଟରେ ହୋଇଥିଲା ।

ସାମଦିବ ରଥକ ବ୍ୟାପ କରିବ ଯଦାହୁ ତାହା କା ଉଦ୍‌ବିର୍ତ୍ତ ହେଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତଳାକୁଣ୍ଡର ଯୋଡ଼ିଏ ଭାର୍ତ୍ତା ହେବାର କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ । ୧୦୦ ବା ଏହିରେ ସୁହିତକରନକରେସି ହଜାନଥରେ ବୋଇଏ Sundial ଶରିବ ହେବ ଏହି ନିଜାମୁର କାହାର ସ୍ଵର୍ଗରେ କୋଷ୍ଟକ ପଢ଼ାଗାନ୍ତି ହେବ । ଏହି କାହାର କରୁଥିବାରେ କାହାର ମିଠାର ବିଗାରିବା ଏଥରେ ଯାହା ସମ୍ଭବ ହେବ ।

ଏକଷି ବେହୁତାମ୍ଭା , ସୁଲବୁ କା ୧ ଏ ଦେଖେ ଶୀଘ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାନି ବହୁବିଦ୍ୱିତ୍ୱାନାକୁ ହିଂସା କରିବାର ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ପଦିପ୍ରେରକର ମରାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦୀର୍ଘା ନୋହୁ ।

ଶୁଦ୍ଧ ମାଳିବର କୁନ୍ତଲ ପାପିକା ସମ୍ମାଦନ-
ମହାଶୟ ସମ୍ପଦେ ।
ମହାଶୟ !

ମେହର ଏକାନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାର ଯେ, ଇଂରେଜୀ-
ମାଳକ ପାପନାଥୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶରେ ସୁରତିଶେଳ
(Lottery) ମ୍ରମ୍ଭିତ୍ତିରେ ନିଷେଦ୍ଧ ଏବଂ ପିନାଲ
ଗୋର୍ତ୍ତରେ ତହିଁର ଦ୍ୱାରିତିଥାକ ଲାଞ୍ଛିତ
ହେଇଥାଏ । ଏଥିପୂର୍ବେ ଏ ନରରକୁ ଦୂରକର୍ତ୍ତା
ପାଦେବ ଅଥି ସୁରତର ବିନ୍ଦୁଗାନ୍ତର ପ୍ରକାଶକର୍ତ୍ତା
ପରେଇଗାଏ ଲାଞ୍ଛିତର ପାଦିଥିଲେ ପୁନଃ
ଅଜାରି ଏ, ଫୁଲ୍ମି ସାମରିତ ଖଣ୍ଡିଏ “ଅନ୍ତର୍ମୁଖ
ପରମା” ର ବିଜ୍ଞାପନ ଜାଗା ହେଇଥାଏ ।
ବେଳେ ଅଜାର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହାର ଭାର୍ତ୍ତା
ହେଇଥାଏ ଏବଂ ପୁଲସ ବାହିବ ଏଥର ତତ୍ତ୍ଵ
କେତେ ଜାହାନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ମନୋ-
ଭାବ ହେଇଥାଏନ୍ତି । ଅମ୍ବାନାକର ବିଶେଷ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ କୁନ୍ତଲାଯମାନର ଏ ବିଷୟରେ
ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି । କର ।

୧୨୩୮୨୭ } ଅପାରାଜର ।
କଟକ } ଶ୍ରୀମନ୍

ଅପର୍ଶ ବୋକା-ରବନ୍ୟ ।
ମହାଶୟ !

ଏକଦା ଦୂରକର ବାହୁ ଏକଶ୍ରୀନରେ ବିଧି

କଥୋପକଥନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା ବିଳବ୍ୟବସାୟୀ ବା “କେଲ୍” ସ୍ଵର୍ଗରେ
ସେ କୁଲୋତ୍ତର “କାନ୍ତିମିଶା” ପୁଣି ଜଗି ରଖି
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟଜାତକ ମା ସର-
ସଂଗଜ ବରଧୁଣି । ତାଙ୍କର “ପିତୃଦର୍ଥ” ପୁଣିର
ମହିମା ଦିଚିବ । କେହି କୌଣସି ଜୟନ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ, ତଥାରେ ତାହା ଗୋପନ କରି କର
ବରଂ ସାଧାରଣକ ନିକଟରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ
କରିବା, ସରଥ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଗୁରୁ ବନ୍ଦୁର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ
ରଖିବା ଏହି ସାଧାରଣକ ଭ୍ରମକାର ନିମିତ୍ତ
କୌଣସି ଦୂଷାଦସ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁତ ହେବା
ପ୍ରଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ନିତାନ୍ତ୍ର ପୁଣିତ ଏବଂ ଲଜ୍ଜାକନକ । କୁନ୍ତଲ
ଉପଲବ୍ଧ ସର ପଣ ହୋଇ ଭ୍ରମାଦ ବିଭିନ୍ନ
ଦୋଷବିଷୟ ଏବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାର
ମାତ୍ରାକୁ କରୁଥିବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ । କାହାର କରିବାର
କଷାକଳୀ ଅନୁଷ୍ଠାନକର ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାର
ଦେଖି ପ୍ରଦାନ କରି ରହିଥାରୁ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଧୂର୍ମବାଣୀ ।

ମହାଶୟ !

କେତେମାତ୍ର ତା ୧ ରିଅର ପ୍ରକାଶିତ ଧର
ବିଶେଷ କାନ୍ତେର ସମ୍ବନ୍ଧ ବାହାର କରିବାର
ଅଣ୍ଟାରୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ କମା-
ନ୍ୟୁ “ଚତ୍ରା ସାହୁ” ଏବଂ “ଦୁରିକୁବେର ଦାସ”
ଭ୍ରମାଦ ପ୍ରଦାନ କରି ।

ଗ୍ର୍ୟାଏ ଧୀର ଅପାରାଜୁ ଭାରାର୍ତ୍ତ ମଣିତବେ ।
ଆମୁରଙ୍କେ ବାଲେଇବିବାରୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ମାର୍ତ୍ତ
ଏହିର ବଥେପଦିଥାନ ସମୟରେ ସେ
ଅପାରାଜୁ କରିବାରୀ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଦାନ କରିବାର
ପରିବ୍ୟ ଦେଲେ । ବାହୁ ରମାକାଥ ମେହ
ଗଜବାଣୀ ଦୀର୍ଘ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ
ବୋଇଥିବେ । ଏ ବାହୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବାହୁ ମୋହାରୀ ଦୀର୍ଘକାଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ବୋଇଥିବେ । ବାହୁର ଗାନ୍ଧାର ଦୀର୍ଘକାଳ ବୋଇଥିବେ ।
ବାହୁର କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ ।

ବିଶ୍ୱାସ ବିଶ୍ୱାସ ।

ମହାଶୟ ?

ଏହି ଶାର୍ଦ୍ଦିକର ଦେବୋହୁବ ସାହାର
ଗଜମାତ୍ର ତା ୧ ରିଅର ବୋଇବାରଦିନ କର୍ତ୍ତା
ଏବଂ ନିରାପଦରେ ନିବାହ ଦେଲ । ଏଥରେ
ମାର୍ଯ୍ୟାଦି ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ କମା-
ନ୍ୟୁ “ଚତ୍ରା ସାହୁ” ଏବଂ “ଦୁରିକୁବେର ଦାସ”
ଭ୍ରମାଦ ପ୍ରଦାନ କରି ।

ଲୋକ ମୋହିବ । ବହୁବ୍ୟ ହେଲେ-
ଶୁଣି ସେଇକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ନିଜାନ୍ତ ଅମ୍ବମୁକ
ଗୋଧୁବ । କାହିଁ ସେଇକ କାଗର ଆବ
ଦେଖାଯାଇ ନାହାନ୍ତ । ଏହାର ଦୂରକ୍ଷ୍ୱା
ଦେଖିଲୁ ବାହାର ମନୋତ୍ୱର ନ ହେବ ?
ବର୍ତ୍ତମାନ ସହ ଅନ୍ଧପ୍ରତି ଶାସ୍ତ୍ର ଦୂର୍ଘ୍ରୀ ବଜା ନ
ସାର ଏହାର ରକ୍ଷଣାଦେଶର ବିଷୟରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନ ଯାଏ । ଭାବା ଦେଲେ ଏହଳି
ଗାର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇବ ନାହିଁ । ମନରେ ତୋଟିଏ
ଦିଶେ ଚିରକାଳନିମିତ୍ତ ଦୂର୍ଘ୍ରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଗାରଦ୍ୱାରା କତୀମାନ ଅନ୍ତର
ଦୟାକର । ମନସ୍ୟ ଜୀବନରେ ବନ୍ଦ ସମୟ ।
ଏଥର ପରିବର୍ତ୍ତନ, କରିବା ବ ଉଚିତ
ବୋଧକୁ ନା ସହ ବୋଲନ୍ତି ହୁଏ
ଦେବେ ତହିଁର ଅତିଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିକାର କର
ଦେବ । ଯାଦା ହେଉ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟର ବାଦୁମହାଶୂନ୍ୟ
ବାରଂବାର ବିନୟୋଗକବ ପ୍ରାର୍ଥନାର
ସହିତ ଅନୁଶେଷ କରୁଁ ସେ ବାଜା ଅବବମାନ
ଶାସ୍ତ୍ର ମୋଚନକର ତନୁଶେଷର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ସେଇକରଣ ହେବନ୍ତ । ୧୭ ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ।

ବାରୁ ପେନମୋଡ଼କ ରୟ	କଟକ ଅନ୍ତର ୧୯
ବୁଝେଇକରଣ ସାତ୍ର ପାତ୍ରସୂଚି	୩୦୯
ବାରୁ ପାତ୍ରସୂଚି	୩୦୯
ମନୁ ମଚାତେବ ପଦମୟୁର ଚିତ୍ରି ନବାର ୧୦୦	
ସରୋବରତତ୍ତ୍ଵ	କଟକ ଅନ୍ତର ୧୨୯

ଶ୍ରୀ ଶିଖପନ ।

କଟକ ମିଛନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରି ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ସେବେଳୁ କର୍ତ୍ତ୍ୱରେ ବଜାର ମିଛନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରି
ଯାଇବାକୁ ମଧ୍ୟେତ୍ତର ସଥରଗୋଦାମ ଭଢା ଦିଆ-
ଯିବା କମନ୍ତେ ଖାଲ ଅଛି ସେ କେହି କରୁ
ଗୋଦାମ ଭଢା ନେବାକୁ ଭଜା କରୁଥିବେ
ସେମାନେ ମାତ୍ରିକ ୧୯୯୮ ବାରଭାରୁ ନ୍ୟାଳ
ନ୍ୟାଳେ ଏପରି କୌଣସି ଏବହେଠରେ ପାଇ-
ଯାଇବେ ପ୍ରକଣ୍ଟମୋକ୍ଷକ ଚଳନ ମାର୍ତ୍ତମାସ
ଭାବୁ ପୂର୍ବେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ ।
ଭାବ ।

ଅଞ୍ଚଳିନୀ

୧୦୦୨୭ ଶ୍ରୀ ଷେଷମୋଦକ ରୟ
କାନ୍ତିକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗ

ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ ! ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ !!
ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ !!!
ଶଜା କୃଷ୍ଣବିଂଦୁଙ୍କ କୃତ

ମହାଭାରତ ।

—୦୦—

ମହାଭାରତ ସେ କେମନ୍ତ ପରମାଦରଣୀୟ
ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହା ପ୍ରାୟ କୌଣସି ହିନ୍ଦୁମଣ୍ଡଳୀରେ
ଅପ୍ରକାଶିତ ନାହିଁ । ଏ ମହାଭାରତ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ
କାମ ଓ ମୋଷ କାମନାରେ ବିଶୁଦ୍ଧମାନସରେ
ସତରାଚରଣବିଶେଷ କରିବାର ପ୍ରଥା ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେଷ
କେବଳ ପ୍ରଥାକୁ ଶୁଭମାନଙ୍କ ମୃଦୁରେ ଏଥର
ଏକ ସାର ସହପୂର୍ବକ ସହିତ ହୋଇ ରହି
ଥିବାର ଲକ୍ଷଣ ହୁଏ । ଏଥର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧାଦଶ
ପକ୍ଷ ଲେଖାର ରଖିବା ଯେମନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ
ବ୍ୟାପାର ତୈମନ୍ତ, କହୁବ୍ୟ ସହିତ ସାଧାରଣ
ଏଥର ଅଭିଧାରଣରେ ସବଦା ବିଦ୍ୟମାନ
ରହିଥିଲା ।

ଦେଶହିତୀଷ୍ଠି ବିଜ୍ଞ ଓ ଧନବୁନ୍ଦକ ସାହାଯ୍ୟ
ବିଭିନ୍ନରେକେ ଏତିରଥାବ ବିଦୁରର ହେବାର
ଉପାୟନ୍ତର ନାହିଁ । ଏଥାରେ ଶେଷମୋଦକ
ଏକାବେଳକେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଜନ
କରିବାକୁ କାହାରିବ ଅନୁଶେଷ କରି ନ ପାରୁ
କେବଳ ଏଥର ମନ୍ତ୍ରଗ୍ରାସ ଓ ଅଭିଲାଷିତଶ୍ରୀ
ଏଥର ଏକ ସାର ଅନୁଗ୍ରହସହ ପ୍ରତିବିକରିବା
ବିଷୟରେ କୃତବ୍ୟକୁ ହେଲେ ଆମ୍ବେମାନେ
ପ୍ରଗାଢ଼ ଅଭିଧାର୍ୟ ସହକାରେ ଅଛି ସ୍ଵଲ୍ପମନ୍ତ୍ରରେ
ଏଥାର ସାଧାରଣକୁ ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରହ ଯୋଗାଇବା
ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରଭାବ ହେବୁ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୂରପ୍ରକାର ମହାଭାରତ
ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରିଳାଦାସଙ୍କ କୃତ
ଓ କୃଷ୍ଣବିଂଦୁଙ୍କ କୃତ । ଶାରିଳାଦାସ ମହାଭାରତ
ଭାବାରୁ କୃଷ୍ଣବିଂଦୁଙ୍କର ମହାଭାରତ ହୁଏ ଓ
ବିଶଦଭାବରେ ଅନୁବାଦିତ । ଏଥର ଉତ୍ସବରେ
ଦିଗବିଦ୍ୟାଗା ସମ୍ମର୍ମିତ ଶାରିଳାଦାସରେ
ରଜଧର୍ମ, ଦାନଧର୍ମ, ମୋକ୍ଷଧର୍ମ ଓ ଶେଷଭାଗ
ରେ ଦିଗବିଦ୍ୟା ଉତ୍ସବର ବିଜନ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ
ବିଷୟ ସମ୍ମର୍ମିତ ଅଛି । ଶାରିଳାଦାସ ମହାଭାରତ
ଭାବରେ ଏକାବେଳକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଶୁଣିଅପ୍ରକ୍ରିୟ
ବା ଶୁଣିବେ, ଭାବାକୁ ଶାରିଳାଦାସ ମହାଭାରତ

ରତ ଶ୍ରବଣରେ କଦମ୍ବ ବୃକ୍ଷ କାର ହେବୁ
ନାହିଁ ଏଣୁକର ଏହା ଉତ୍ସବରେତ୍ତକୁ ଶପା
କରିବାର ନିମ୍ନମୁକ୍ତ ଆମ୍ବେମାନେ ମନୋମାନ
କରିଥିଲୁ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ କ ଏ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ
ରାତି ଅଂଶକ ଅନ୍ତର ପା ୨୦୦ ରମ
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁ ୪୦୦ ଶା ହେବ ଏବ ସାଧମତ
ଅନୁମତିରେ ସମ୍ମର୍ମିତ ପ୍ରକାଶକ ଯୋଗାଇ ନ
ପାରିଲେ ଗ୍ରାହକମନ୍ତର ବୃକ୍ଷ ନ ହେବା-
ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତିମାପରେ ପୁ ୧୫୩ ଶା ଲେଖାଏ
ମୁଦୁର କର ନ୍ୟାଳାଧିକ ବ ଏ ସମ୍ମର୍ମାତରେ
ପ୍ରକାଶକ ସମ୍ମର୍ମିତ କରିବାକୁ କରି ଥିଲୁ;
ମାତ୍ର ଅନୁମାନ ଗ୍ରହର ତାକର ନ ହେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟାବଳ୍ମୀ କରିଗଲାର୍ଥି ନାହିଁ । ଗ୍ରାହକମାନେ
ଆମ୍ବେମାନ ସୁନ୍ଦରିକମେ ଭଲଭଲିତ ନ୍ୟାଳାଧିକରେ
ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପାରିବେ ଯଥା;—

ଏଥର ସମ୍ମର୍ମିତ ଅନୁମତିର ଅନ୍ତର୍ମାନ

ବର୍ଷର ନିମ୍ନିତ	୨୧୯
ତାବମାସୁର ସହିତ ମନ୍ତ୍ରର ନିମ୍ନିତ	୨୧୯
କ୍ରେମାଦିକ ଅନ୍ତର ମୂଲ୍ୟ	୨୧୯ ତାବମାସୁର ତାବମାସୁର
ଆମ୍ବେମାନ	୨୧୯
କାର୍ଯ୍ୟ	୨୧୯

ଏଥର ସମ୍ମର୍ମିତ ଅନୁମତିର ଅନ୍ତର୍ମାନ
କରିବାର ସୁନ୍ଦରାଗକୁ ବୃକ୍ଷ, ଧର୍ମିକ ଓ
ବିଦ୍ୟାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରକେ ଭଲଭଲିତ ନ କରିବେ
ଏହା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ।

ସେମାନେ ଗ୍ରାହକ ହେବାକୁ ରହା କରି
ବେ ସେମାନେ ଅପଣା ନାମ, ଧାମ ଓ ସେହି
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହେବେ ତାବା
ଲେଖି ପଠାଇଦେ । ଗ୍ରାହକ ସଖୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବାର ଏକମାତ୍ର ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଏବ ଭଲଭଲିତ ଅନ୍ତର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ
ହେବେ ।

ପ୍ରକାଶ ଥାର କ ସେମାନେ ଜ ୧୦ ଏ
ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଏକବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ତର ଏକବାଲୀନ
ଦାନକରିବେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏକେଶ୍ୱରୀଗୁରୁ
କରି ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଏକ ର୍ତ୍ତର
ମହାଭାରତ ଦାନ କରିବୁ ।

ଏହା ମହାଭାରତଶଶିକୀୟ ମୂଲ୍ୟ ଏବ
ସମସ୍ତ ପଦାଦି କଟକ ପ୍ରଦିତିକଣ୍ଠକୀୟ ସେହି
ଟାଙ୍କ ଏ ବାର ଗୋପନୀୟର ସମ୍ମର୍ମିତ
କବିତା ପଠାଇବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ରହାଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ସବରେ ଅଥବା ଦୂର୍ଘ୍ରାତାରିକ ଅଥବା ଦୂର୍ଘ୍ରାତାରିକ ଅଥବା ଦୂର୍ଘ୍ରାତାରିକ ଭାବ

କିନଟ ଏକଶଙ୍କ ନ ପଠାଇଲେ ଉତ୍ତର ଦିଅସିବ
ନାହିଁ । ବିମା ବେଗପଥ ପୁଷ୍ପାଳ ହେବ ନାହିଁ
କଷତିକ୍ଷେତ୍ରର ପାଇଁ ପାଇଁ } ଶାରଗୀରଥୀଶାରିପୁ
ଦରଦାକଳାର କଟକ } ପ୍ରକାଶକ

ପରେବ ପ୍ରଥମବଦ୍ୟ ।

ବେଳ୍ପୁରତ୍ତାପୁ କ୍ଷେତ୍ରକ ଶାହର ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ନୟାଶ ଗୁପ୍ତପଥରେ ପେଣ୍ଟପୁ ମନ୍ଦିରମାଳକୁ
ଦେଖରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା କମତି ଧୂର ପାଇବି ।
ଶାର ଦୁଇବର୍ଷପରେ କୋ-ପିରେଜୋ ଆବେଳ୍ୟ
କ ହୋଇପେଣ୍ଟରୀବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ବେଳ୍ପୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବାର ବାଟୁ ଯେତେ ଦୁଇର
ଆସ ଦେବେ ଶାହର ପଞ୍ଚକର ଦିବରର
ଜଣାଇଲେ ଅଛି ଅନ୍ଧବ୍ୟପରେ ଅଧିବନ
ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇକୁ ଅବେଳ୍ୟ ଦିଲାଦେବେ । ସେ
ଅନେବିଲେହଙ୍କୁ ଅବେଳ୍ୟ କର ଅଛେବ
ପ୍ରଶଂସାପଦ୍ଧତି ପାଇଅଛୁନ୍ତି ।

ବିତର ପ୍ରିଂକମାଳକ ସମ୍ମାନପୁରେ ମୁଦିତ
ଶେଷପୁ ଦେଉଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଧ୍ୱନିମାଳକ
କର ମୂଲ୍ୟ ଜଣା ଦେଇଅଛି । ସଥା—
କାହିଁକାବେଶ ନାଟକ ଟ ୦ ।
ପ୍ରେମତଥ୍ରୀ (ଶାଥା) ଟ ୦ ୭.
ପ୍ରମୁଖାଂଶୁ ମ ଭାଗ ଟ ୦ ।
” ” ମୁ ଭାଗ ଟ ୦ ।
” ” ଶୁ ଭାଗ ଟ ୦ ୫

ମେହିରୋଗ ।

୧୯୪୩ମାର୍ଚ୍ଚରେ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ସହାଯାତ୍ମକ ନିର୍ମାଣ
କରିବାର ପରିପାଳନକାରୀ ପାଇଁ ପରିପାଳନକାରୀ
ଅନ୍ତର୍ଭାବର ବେମାକଳିର କିନାରୀ ଗୋ-
ବେଳ୍ପୁରମାର କୁଳକ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟପରେ
ସାହାରେ ଜାବନର ମାଧ୍ୟ ପରିବାହ ଦସ୍ତଖତ ଦେଇବେ ।

ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏକଥିରୁ ବେ-
ଶା ବିଲେ ନୁହିଲାବେଶ ଏବଂ କିନ କୁଳ ସମ୍ପା-
ଦିରେ ସିଂହାଲବେଶ ଅବେଳ୍ୟ ଅବେଳ୍ୟ ଦେ-
ବ । ପେଣ୍ଟମାନେ ଅବେଳ୍ୟର ଦେବେ ନିଃ
ସୁନ୍ଦରୀ ଏ ନିଃଧାର୍ଯ୍ୟମାଳକ ମଧ୍ୟରେ ସଜ୍ଜା
ଦେବେ ମାରଦିଯାଇଯାଇପୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିନିବ ।
ଶାହର ଦୁଇପରେ ସମ୍ପାଦନ କ ଦେଲେ ଅଛି
ଯିବ କାଟି ଅନେବ ପେଣ୍ଟବେଶ ଲକ୍ଷ
କର ପ୍ରଶଂସାପଦ୍ଧତି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବେ ସମସ୍ତ
ଅଭିନନ୍ଦରେ ପୁଷ୍ପବାକାବେ ପ୍ରବରତ ଦେବେ
କରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ନିଃଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିବନରେ
କି, କେ, ସମ୍ପୁ କମାନବାତାରେ ଏବଂ କଟକ

ଦରଘାଗପାର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ପବାକଲ୍ୟରେ
ଏହି ଅପଥ ବିକ୍ଷେପ ଦେଇଅଛି । ମନ୍ଦିର ଏକଥେ
ପେଣ୍ଟପଥ କାଟିବା ପରିବାର ।

ମାଲୀକାଗଜ ।

କଳିଖିଲ ଶପ୍ତା ଦରରେ ସହର କଟକ
ଗୋଧୁଳ ବଳାର ବାହୁ ଗୋଧୁଳକର ସାଥୀକ
ବସା ନବରେ ବାହୁ ଅର୍ଦ୍ଧବରି କର କମାନଙ୍କ
ଦୋକାଳରେ ବିକ୍ଷେପ ଦେଇ ଅଛି ସଥା—
୧୦ ପଥ କାଟାଇ କିମାର ଟ ୦ ୫୫
୧୧ ପଥ ” ” ଟ ୧୨
୧୨ ପଥ ” ” ଟ ୧୨

ବେପାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଣ୍ଟିମାନେ ଏବଂ
ଏହିରେ ରକ୍ତ ମ ବା ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ର କରିବାର ପଥରେ
ସକଳର ମୁଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାଇବି । ମନ୍ଦିରରବିଷୟ
ଅନେବିଲେହଙ୍କୁ ଅବେଳ୍ୟ କର ଅଛେବ

ଶାହିତ ବାହୁ ଗୋଧୁଳକର କାହିଁକିମାର
ବିଭାଗରବିନାର ବିଭାଗ କମଟିସ୍ଟ ଅମ୍ବମାଳକ
ଦୋକାଳରେ କରିବାକାରୀ ଓ ହିନ୍ଦୀ ଓ
ବେସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ କ୍ଷେତ୍ରନାମ୍ବା ଓ କଲ-
କଳ କମାପ ସରବରର ବିକ୍ଷେପ ଦେଇ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦେଵରର ମଧ୍ୟରେ ପଥର
ମହିମା ପଥର ଅର୍ଥାତ୍ କେତେବେ ଦେଇବା
କିମାରାହ ବିକ୍ଷେପ ସବାରେ ପ୍ରପୁର ଅଛି
ତାହା କିମ୍ବା ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାହାକର
ସାହା ଅବର୍ମନ କରି ଥେବାକାରେ ଅଛେ—
ପଥ କରେ ସକଳ ମୁଲ୍ୟରେ ପାଇ ହୋଇ
ଥାବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବମାନେ ଦିଲାଦେବେ କିମିକ
ବିକ୍ଷେପ ସକାରେ ଦେଇବାକାରୀ ପ୍ରପୁର ରକ୍ଷ-
ଶିତ । କେହି ଖରିତ କରିବାକୁ କହିଲେ ପାଇଁ
ବିକ୍ଷେପ କରାଯିବ । ସହ କରୁ ଶାହିତ କରିଯି
ଦେବେ ଏବଂ ଅପରା ମନ୍ଦିରର ସବାରେ କରିଯି
ଦେବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବମାନେ ଦିଲାଦେବେ କିମିକ
ବିକ୍ଷେପ ସକାରେ ଦେଇବାକାରୀ ପ୍ରପୁର ରକ୍ଷ-
ଶିତ । କେହି ଖରିତ କରିବାକୁ କହିଲେ ପାଇଁ
ବିକ୍ଷେପ କରାଯିବ । ସହ କରୁ ଶାହିତ କରିଯି
ଦେବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବମାନେ ଦିଲାଦେବେ କିମିକ
ବିକ୍ଷେପ ସକାରେ ଦେଇବାକାରୀ ପ୍ରପୁର ରକ୍ଷ-
ଶିତ । କେହି ଖରିତ କରିବାକୁ କହିଲେ ପାଇଁ
ବିକ୍ଷେପ କରାଯିବ । ସହ କରୁ ଶାହିତ କରିଯି
ଦେବେ ।

ବେଶିନ ।

କଟକ ପେଣ୍ଟପଥ ୦-
ମୁଲ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ସମେତକାର
ଦରଦିଲାନ୍ତର କଟକ
ପଥର କାଟାଇବା
କଟକ ପଥର

କଟକ ପଥର କଟକ
ମନ୍ଦିର କଟକ କଟକ

କଟକ ପଥର କଟକ
କଟକ କଟକ

କୁଳ ମାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କ ୨୩ ମ
ଫେବ୍ରୁଆରୀ

୧୯୭୦ ଜାନ୍ମ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୨୧୯୭୦ ମହିତା । ମୁ । ତେବେ ଓ ଏହି ସଙ୍ଗ ଏହି ବାବ ଏହିର

ଅପ୍ରେମ କାର୍ଯ୍ୟକ ମଲିଖ ଟ ୨୯
ପ୍ରସାଦେଶ ଟ ୨୫

ବାମଣ୍ଡା ।

ବ୍ରାହ୍ମିନିଷ୍ଠାର ସମଜ କପଟାର୍ ।
ବ୍ରାହ୍ମିନିଷ୍ଠାର ସମଜ କପଟାର୍ ।
“ମନ୍ତ୍ରଦେବୋ ଦବ, ପିତୃଦେବୋ ଦବ,
ଅତ୍ୟନ୍ତଦେବୋ ଦବ” ।

ଏହି ବ୍ରାହ୍ମି ଅର୍ଥରେ କେବେ ଅର୍ଥରେ
ଶତପତ୍ରି କଷ୍ଟରେ ଲୋକମାନେ ବହୁ
ଦେବେ ।

ଏହି ଶ୍ରୀ ତୈତ୍ରିରୁ ଉତ୍ସବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ବୃଦ୍ଧରେ ବହୁଶତ୍ରୁ, ସଥା; ।

“ଦେବପିତୃର୍ମର୍ମଦ୍ୟା ॥ ଲ ପମଦତତ୍ତ୍ଵ୍ୟା ॥
ମାତୃଦେବୋ ଦବ, ପିତୃଦେବୋ ଦବ,
ଅତ୍ୟନ୍ତଦେବୋ ଦବ, ଅତ୍ୟନ୍ତଦେବୋ
ଦବ,” ।

ଅର୍ଥ । ଦେବାର୍ତ୍ତନାର ଦେବାର୍ତ୍ତନାର ଶ୍ରୀ
ଶର୍ଣ୍ଣଶ ଶାବାଦ ତୈତ୍ରିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାବଧାନ
ଆପ ; ଦେବ ପେତାର୍ତ୍ତନାର୍ତ୍ତନାର ଅନାଦର
କପଟକାର୍ତ୍ତ ; ମାତା, ପିତା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଏବାକୁ ଦେବତା ଦୂଳିନ ଶକ୍ତିକର୍ମ ସବଦା
ବାନକର ସେବା କରି ।

ଏହି ବୁଦ୍ଧରେ ଦେବକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପିତାର୍ତ୍ତନାର
ଏହାକୁ ଦୂଳି କର କପଟାର୍ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ରାହ୍ମିନି ସ୍ମୃତିକାନ୍ତର୍ଗତ ସେହି ମୁ ୧୯୭୦
ଶ୍ରୀରେ । ସଥା ।

“ଶ୍ରୀ ଦେବ୍ୟଂ, ଅଶବ୍ଦୀ ଅଦେୟଂ;

ଶ୍ରୀ ଦେବ୍ୟଂ; ଶ୍ରୀ ଦେବ୍ୟଂ; ଶ୍ରୀ ଦେବ୍ୟଂ;
ପଦଦା ଦେୟଂ” ।

ଅର୍ଥ । ଏହାକୁ ଦେବ; ଅଶବ୍ଦାରେ
ଦେବ ନାହିଁ; ଅପଣା ସମ୍ମତ ଅଶୁଦ୍ଧୀ
ଦେବ; ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଦୟାର୍ଥୀ କଷ୍ଟପ୍ରତିକ ଦେଲେ
ଦେବ; ଏବା ମିଥ୍ରାଦର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନାର୍ଥ ଦାନ-
କରି ।

ଏଥରେ ଅମ୍ବମାନକର ବକ୍ତ୍ରକୁ ଏହି
ସେ ହନ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅବର୍ତ୍ତନ ଦେବୀ ପାପର୍ତ୍ତି
ପରିବାର ପୂର୍ବକ ଅଥରାପରିବାର ହନ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରକର
କର ହନ୍ତୁ ସନ୍ତୁକମାନକର ବହୁ କରିବା
କହାତ ମନ୍ତରକର ଲୁହେ । ତମଶା

ଶ୍ରୀ—ବାମଣ୍ଡା

ତ୍ରିଲକ୍ଷଣାତ୍ମକା

୧୯୭୦ ରୁଷ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାତ୍ରିକା ।

ବେଦ୍ରୂପତାରୁ— ସବାଦ ପଇଅଛି ସେ
ମୋଧୁରକର, ସ୍ରାକେନ୍ ଲୁଗଷେର ଦୂରାଶା
ଲେଖାର୍ ଦୋହଅଛି । ଲୁଗରାଞ୍ଜିକ ପ୍ରାଚୀ କରି-
ବାପ୍ରତ ସର୍ବକାରକର ସମ୍ବାଦ ସହସ୍ରକାନ୍ତରେ
ପଥେ, ଏପରି ଦେବା ବତ୍ର ଶୋଚିଲୁଣ୍
ଅଟକ ଏଥରେ ଲୋକକର କରେଗଲକ୍ଷ୍ମୀ
ହେଉଅଛି । ଆମ୍ବମାନକର ଦୟ ଦେଇଅଛି
ଯେ ଏହା କମତ ରଜକାର ନୂହକ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତର ଧଳ ଅଟଇ । ଯାହା ଦେଇ ପ୍ରାଣୀର
ବନ୍ଦୋର ଓ କିମ୍ବାର୍ଥମନ୍ଦର୍କର, ଏବେଷ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ
କିମ୍ବର କରିବାର ଉଚିତ ।

ବୋର୍ଡରୁ ଅଦେଶ ହୋଇଥିବି. ଶ୍ରୀକାର
ପ୍ରାର୍ଥନାର ଦରଖାସ୍ତମାନକରରେ ଅଂଶଶିଥ
ବୋର୍ଡର୍ଧର ଲାଗିବ । ଗୋଟିଏ କରିବାକାଗେ
ଅଳେକ ଉମେଦବାର ପଟୁଥିବାରୁ ବୋର୍ଡ
ସେମାନକ ପ୍ରତି ବିରାଗ ହୋଇ ଅଥବା
ବେଳକାରର ବାଟ ଦେଖି ଏହା ବିଧିରେ
ବଳେ କ ? ବେହୁ କନିଦାରଟାଇବି ଯାହାର
ସୁମ୍ପ୍ରାଣୀର ଭାବାଦ ଶ୍ରୀକାର କରିବା
କରିବାରୁ ଗାହାତାର ସଲମ ନଥିବି ମାତ୍ର ଶବ୍ଦ-
କାର ଯେଉଁମାନଙ୍କ, ଶ୍ରୀକାର କରିବାର ନିୟମ
ବିବିଦରେ ବୁଦ୍ଧି ଥାବା ଥାବାର କରିବାର କରିବାର
ବେଳକାରର ସବା ସଲମ କେବାର ନିୟମ
ବିବିଦରେ ବୁଦ୍ଧି ଥାବା ଥାବାର କରିବାର କରିବାର ।

ସବାଦବାହକାରେ ପାଠକଲୁ ଓ ଗୋଟିଏ
ବିନ୍ଦୁବରହ ବେଳାର୍ କରିବିଲାରେ
ପଦେଶ କରି ଖାତେଇ ନରିବାଟେ ବିଶେ-
ଧନାରେ ପଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଷେଠେ
ପାଇବାରୀ ପାଦଗମା କରି ଶାରଦାପ୍ରତି-
ଧାବ ଶୁଳକରୁ ଯାଇଥିରେ ଅକ୍ଷୟାଚ ବରଦ
ଗାହାରୁ ଅକମର କରିଲେ ସେ ଅପଣା
ଦୀର୍ଘ ମେଲ ଥାବା ମୁଦରେ ପଥାଇଦେଲେ ।
ଦୁଷ୍ଟକାରୁ ହମାର ଦୀର୍ଘ ବାହୁ
ତଥାପକାର କିବିଷ୍ଟ ଏବା ପୋଖରୀ କରିବାରୁ
ପଥିଗଲେ । ବରଦ ମଧ୍ୟ ଗାହାର ପଥିଲେ
ପଥିଲେ ପଥିଲେ ଏବା ଗାହାର ଏବେ

ନିବଟ୍ଟ ହୋଇଥିଲ ଯେ ତାହାର ବାଣୀଅଜ୍ଞ-
କିରୁ ଏବଧି କାହିଁକେଲ । ତମୁ ଲେଖ-
ମାକେ ଗୁରୁଅଜ୍ଞ ଭାବିଷ୍ୟତରେ ବସନ୍ତ ପରା-
ସ୍ଥଳ କରି ଓ ହେବୁ ତାହାରୁ ମାର୍ଗବାର
ଆଇଲେ ନାହିଁ ।

ଏ ବର୍ଷ ତେଣାବିଜୁଗରୁ ଲଧାଏ ଦୁଇକାଳୀ	
ପରାମା ଦେଇଥିଲେ ତନୁଧରୁ କଲନିଶିଳ	
ତେଣେ ଯଜ୍ଞମେଶ୍ଵରୁ ହୋଇରାନ୍ତି । ପଥୀ—	
ବାହୁ ମହେନ୍ଦ୍ରକାରୀଯୁଦ୍ଧ ଦାସ କାବେଶର	
" କରେବୁଝ ମହାପାତ୍ର	ସୂର୍ଯ୍ୟ
" ମୁକ୍ତେଶ୍ଵର ଦାସ	ବଟକ
" ହିତର ଖୁଣ୍ଡିତ୍ତୁ	"
" ବୈକୁଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର	"
" ଶୋଲେକପ୍ରସାଦ ଦିନ	"
" ଅର୍ଜେଷର ବାନ୍ଧୋର	ସୂର୍ଯ୍ୟ
" ନିର୍ଜନ ଦୃଢ଼ାଗୁର୍ବ୍ୟ	ବାଲେଶର
" ଶୌଭଦର ମହାନ୍ତି	"
" ଶୋଲେକପ୍ରସାଦ ଚନ୍ଦ	"
" ସେଇକେନା	ବନ୍ଦିତ

ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ପଞ୍ଚାଶ୍ଵାସରକ
ସଜୋବିକ ଉତ୍ସବଣୀୟ ବରତ ଛନ୍ଦେତ୍ର ଏ
କଗରରେ ରାତ୍ରେମୁଖପାରତାମରେ ମୋହିବ
ଭିଦ୍ୟାକ ନିର୍ମିତ ଦେବାର ସବୁ ହୋଇଥିବାର
ଆଠବିମାତ୍ର କାହାରୁ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କନ୍ଦିମୁୟ-
କାଳ ଏହି ଅଥରେ କଗରବାସିରେ ତତ୍ତ୍ଵ-
ଦ୍ୱିପଦାର ବେବା । ଏହି ଭିଦ୍ୟାନାରେ ଭିମଣ
ଓ ଶୀତା ବରତାର ପ୍ରାତି ଶୀତା ମୋହିବ
ସ୍ତ୍ରୀବାଳୟ ଓ ସଜ୍ଜିତ ମନ୍ଦ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବେବାର
ବିଦ୍ରୋହ ଅଛି । ସାଥୀଗର ସହାଯ କୁଳ ଓ ଦେବାର
ଶତବ୍ଦୀ କର୍ଣ୍ଣର ବରତ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ
ଦେବ ମୂରିରତ ହୋଇଅଛି ଦଶାପର ମୁମ୍ଭରେ
ଆଠବିମାତ୍ର ଦେଖିବେ । ଦଶଭାବିତାରୁ
ଭର୍ତ୍ତୁ ଦେବା ହୋଇଥିବା ଏହି ଏ କବା
ଅବ୍ୟାକେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଅମ୍ବେମାକେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଅଛୁ ଯେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଶାଶ୍ଵତ ଅବ୍ୟାକେ ଏବି ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ଆଠ
ଦେବା ଦେଇ କାହାକୁ ହେଲାକେ ତ୍ୟାବୁ
ଦେବେ ।

କଲିକତା ବିଷ୍ଣୁଦ୍ୱାଳୟର ପସଞ୍ଚାମାତ୍ର
ଆଶାମୀ ସୋମବାରତାରୁ ଅଭୟ ଦେବ । ଉତ୍ତର-
ଆର ଯେହି ବିଷ୍ଣୁଦ୍ୱାଳୟର ଯେତେ ଶୁଣ ପରିଷା
ଦେବା କାରଣ ଅନୁମତି ପାଇଥରିନ୍ତି ତହିଁର
ତାଳିବା କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ଦେଲ ସଥା—

ବୁ, ଏ, ପରମା ବେବନସା କଲେତ ଜ୍ଞାନ
ଏଥୁ ଦେଖିବା କିମ୍ବା ଅଛି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆମର ପରମା ବେବନୀ ।

ଏହି, ଏ ପ୍ରସ୍ତର	ଏହିଲ	କୁ ୧୮ଟଙ୍କା
ପ୍ରଦେଶୀକା ରେବନ୍ସା ବଳିକ ଏଟ୍ସ୍‌ମ୍ୱୁଲ	କୁ ୧୦୦	ଟଙ୍କା
ପ୍ରଦେଶୀକା ଏବାଟେମେ କୁ ୨୫		
କଟକ ମେଘଲ ଦ୍ୱାରା ମ୍ୱୁଲ	କୁ ୨୫	
କେତ୍ରାଥଭା	"	କୁ ୨୫
ଶୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତା	"	କୁ ୨୫
ଦୂର୍ବଳ	"	କୁ ୨୫
ବାଦାର ଗ୍ରହ	"	କୁ ୨୫
କ୍ଲେଣ୍ଟର କିନ୍ତୁ ମ୍ୱୁଲ	"	କୁ ୧୫୫

କାରେଣ୍ଟର ଛାଡ଼ା ଅଛି ସମ୍ବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଶତା
ମାନଦିବ ପଞ୍ଚଶା ଉଠିବ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପୁରୁଷ
ହେବ । ଡେଲିଶାରୁ ତ ଗ୍ରେ ଏ ପରେଯିତା ପଞ୍ଚଶା
ଦେବାକୁ ବାହାଘର ବଢ଼ି ସୁଖର ବିଷ୍ଵ
ଅଟଇ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଶଳାଧ୍ୟକ୍ଷରୁ କେହି ପଞ୍ଚଶା
ଦେବାକୁ କି କା ତଣାଯାଇ ଲାଗି ।

ମଧ୍ୟପର ଖେଳାଳିର କୁହିଲ ସବାର
ଏବେଦିକେ ଅମ୍ବାରିର କୃଷଣ ହୋଇଥାଏ
ଅଛି । ମଧ୍ୟପର ମୂଳ ଅଶ୍ଵା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବା
ଠରେ ଏକ ସୁନର ମଜରିସ ଉଚନ୍ଦା କରିବା
ଦୟାର ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧିକାର ସରବରତାର ତା
ପାଦର ସରବାରମାକାରୁ ଅମରିଗ କରି ନୁହିଲା
ଗୀତାର ଅମେବ କରିଥିଲେ । ମଜରିସ ତା
ତାର ସେବକାର କରି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତାବର ସମସ୍ତର ଏକ ସୁନ୍ଦରଣୀର ଗୁରୁ
ଅନ୍ତେ ପୁର ପାତ୍ର କରାଦିବ ସେବକର
କଲରେ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ହୋଇ ଅପୂର୍ବଶୋଭା
ଆଦ୍ୟରେ । ନଗରର ଜାମାଗ୍ରାଲରେ ତିର୍ଯ୍ୟକ
ଥାର ସମୟରେ ପାରବଳାକାପରିତ କୋମା
ଥିଲା । କରନ୍ତୁ ଓ କାଳକାଳରୁ ମଧ୍ୟ ମେଲିବା
ଦୟାମାରଥିଲା ।

ତେବେତାଙ୍କରେ ପ୍ରଥମତେ ନାମବଜୀର୍ଦ୍ଦୁ
ନିର୍ଯ୍ୟଗୀତ କରିବ ହୃଦୟତାର ଓ ବାଚମୋଦ
ବୋଲିଥିଲ । ଶ୍ରୀନର୍ତ୍ତ ଦବ୍ଦୀରୁଷ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ
ଧିନାକାରରେ ସହିଲ ହେଉଥିଲ । ହିରମ୍ବ

ଦଳ ପୁଣ୍ଡିଲ ଓ ଅଞ୍ଜାବାଲଙ୍କର ହେଲ
ବସ୍ତି ଓ ସତରେ ଅଭସବାଳ ଓ ନୃତ୍ୟଗୀତ
ହେଲ । ଦୂରସ୍ଥିତି ବଜାଏନ୍ତିରେକଳ ଓ
ଦଳାଙ୍ଗମାତ୍ରକ ଦୂରବାଲ ଦୟାଗଲ ।

ମାହାଜୀର ସୀଗାନାଥ ସ୍ବପ୍ନ ଦୌଷିଣ୍ୟର
ସଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ଲାନରେ ଅରୁ ଗୋଟିଏ
ମାମଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । କର ସୋମବାର
ସାଧୁର ବର୍ଣ୍ଣାଚର ମଧ୍ୟ ପୋଆଳ ମେଳଞ୍ଜୁବାରେ
ଦରଖାତ୍ ଦେଇଅଛୁ ଓ ସୀତାନାଥ ଏମରେ
ତା ଏ ଛାଇରେ ଦୌଷିଣ୍ୟର ଦେଇ ଦେଖି
ତା ବଢ଼ିରେ ସାଧୁର ଯୁଝ କରୁଥିବ ଫୁଲର
ଆଖି ଆପଣା ସଙ୍ଗରେ ମାହାଜୀର କେଇପାଇ
ଆପଣା ଦେବିଠକାନାରେ ପୂର୍ବବହ ଉପିଛି ।
ଏହି ରଧୁମା ସଙ୍ଗେ ଅସ୍ତାନାହିଁ ଅପରାଧର
ମାମଳ ଅଟେ ଓସେ ସେ ମାମଳର ପ୍ରକାଳ ସାବୀ
ଅଟେ ମୁଁ ଏଥୁର ମନୀକ ପାଇ ମାହାଜୀର ମାର
ଦେଖିଲ ଯେ ସୀଗାନାଥ ଓ ରଧୁମା କିମ୍ବୁ
ଦେବିଠକାନାରେ ଅଜନ୍ମି ଓ ତୋକାକୁ
ଜେହାକୁ କୁହିବାରେ ସୀଗାନାଥ ମନେ କାହିଁ
ଦିଅଲେ ମୁଁ ଦୟରେ ଏଠାକୁ କୁନ ଅଠେଲି ଓ
ଏଠାରେ ଶୁଣିଲ ଯେ ସୀଗାନାଥ ରଧୁମାକୁ
ଦେଇ ପା । ଏବୁ କୁଅତେ କର କାହିଁକି
ଠେବା ମିଳି ଲାଗି । ଏବୁର ସେ ତୋକା
ସଙ୍ଗେ ପୂର୍ବବହ ଅସ୍ତାନାହିଁ ମନକ କରୁଥିବାର
ଦିମା ଗାନ୍ଧି କୁମ କରିବାର ସମ୍ଭବ । ମେଳଞ୍ଜୁବାର
ସାବୁଦିବ ତାହାଠାରୁ ଉତ୍ତବାକ ନେଇ ଏଥୁର
ଅନୁରଜାଳ କରିବା ସକାରେ ପୁରୁଷ ପଦ
ଆଦେଶ ଦେବାର ବଦଳ ଅଭିମ କୋଇଅଛି ।

ବେଳୁଣହାର ବନ୍ଦରକ ଲିଙ୍ଗୀ, ପରେ
ଦାବ ଗୁଡ଼ ଅମ୍ବା-ଛା ବିକଟକୁ ଦିଇ' କବି
ଓ ଲୋକାର ଜୀବନ ପଦ୍ଧତାରମିତି ପଠାଇ-
ଥିଲେ । କୁରାର ଶିଖିତ ଚକ୍ର ପାତ୍ରର
ଗାରୁ ସମ୍ରତ ହୋଇ ଗାହୁ । କୁନ୍ତେ ଏଥିମର୍ମଳେ
ଲୋକା ସେବର ଜୀବନ ଏବଂ କୁନ୍ତେ ହେଉ
କହିର ଫଳ ଦେଇ ବଢ଼ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଥାଏ । ଏ କହିର ଅପରିକ ନାମରେ ଯାଏ
ତୁମେଥା ମଧ୍ୟରେ ପାଶିପଥ ଲୁହା ଦେଇ
ଏବଂ ସକଳ ସମୟରେ ଏବାର ବନ୍ଦର ବେ-
ବାର ଅମ୍ବାକେ ସବାଦ ଧାର ଦିଲି ବନ୍ଦର-
ଦେବାରମିତି ଯେହି ଜୀବନ ଥିଲା ତାମା ଏବଂ
ବହୁବା ଦେବାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ସେବର

ବନ୍ଦରେ ଯାଏ ମୋଦମା ଏବଂ ବହଁରଙ୍ଗରୁ ଜାଗାର ଏଥର ନିର୍ମାଣକେ ଯେ ସବାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଲ ରହିଲ ଏବଂ ସକାଳକୁ ଅଗେଗେ ହୋଇଗଲା । ଓଲରତାର ଭାବ ଅଗ୍ରପଦର ବ୍ୟସତାର ବନ୍ଦର ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଅଗ୍ରପଦ ଏ ବଥର ପ୍ରସାରେ ଉତ୍ସବର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟସତାର ନୃତ୍ୟର ପାଠ୍ୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଉପରେ କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଫଳ ହେଲ ବହଁରୁ ଅନ୍ତରାଳ ହେଉଥିଲା ଯେ ଏହି ଆଶଥର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଛିଲା । ଓଲରତା ଶାବ୍ଦିକାନରେ ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା କର ପମ୍ବ ପାଦ ଉପରିତା । ଅଥଏବ ଅମ୍ବମାଜେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବରୁଆରୁ ବହଁରୁ ବି ସଙ୍ଗପରକ ଚାକମାକେ ଏ ଆଶଥ ଅଣାର ଏହି ଅପଣାର ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଦିକର ଉପକାର ବହୁନ୍ତୁ । ଶାଶ୍ଵତ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ପ୍ରଗାଢି ଅବିଧକ ଥିଲେ ।

ବନ୍ଦରେ ହନ୍ଦବାଦ ଘଟଇ ଯେଉଁ ଅଭିକବ ମୋଦମା ହୋଇଥିଲ ବହଁର ବିବରଣ ଧାର୍ଯ୍ୟମାଜେ ଏଥିଥିଲେ ନେଇଥିଲୁ । ମୋଦମାର ପ୍ରମେସ ଦୁର୍ବଳ ଏହି ବିଦାବାନ ଝାଁଖୀର ନାମକ ଏବିକଦିନେ ଅପଣା କୁକୁରୀ ନାନ୍ଦାମାରେ ବନ୍ଦର ସର୍ବର ନାଲସ ହଇ । କୁକୁରୀ ଜୁରି ଦେଇ କି ଐ ବାଲୁ-କୁକୁରୀ ଓ ଜୀବ ଦେଇ ଏ ସି ବାଲୁ-କୁକୁରୀ ଏବା ଦେଇ ଏବା ରାଜମାନି ଗନ୍ଧମୂର୍ତ୍ତ ଓ ନନ୍ଦମୁର୍ତ୍ତ ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ । ଜାଗାର ଜାଗାରଗି ଅବସ୍ଥାରେ ଜାଗାର ସମ୍ବନ୍ଧବଳୀ ବିବାଦ ହୋଇ ଥିଲୁ ପରିରେ ଶେ ଥାଏ ନୂହି । ବିନ୍ଦେ ଜୀବକୋଟି ସରେଇନ୍ତି ବିନ୍ଦୁରେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବିବାଦ ଅବକଷତ ନ ଅସାର ଉପରେ କାହାର ନେଇ ବିବାଦକାରି ପରିଶରର ସମ୍ବନ୍ଧବଳୀ କାହାର ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ କାହାର ବିବାଦରେ ଏବା କାହାର ନେଇ ବିବାଦକାରି ପରିଶରର ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁରେ ବିବାଦ କାହାର ନେଇ ବିବାଦକାରି ପରିଶରର ନାହିଁ ।

ବିବାଦକାରି ବି କୁକୁରୀ ବରୁଂ ଛିମାର ବାନ୍ଦା ବିରବେ ରେବେକା ମୁଖ୍ୟମିନି ସବା ବିରବେ କାହିଁ । ଯାହା ଦେଉ ହନ୍ଦବାଦ ଅଲକର ଟେବ ରହିଲ । ଏଥର ସର୍ବିକାର ଫଳ ଦେଖାଯିବ । ଯେବେ ଶିକ୍ଷାକାରେ ହନ୍ଦୁନ୍ଦିନୀନାନେ ସ୍ଵାମି ଉଦ୍‌ଦେଶ ବିବାଦକାରି ବାନ୍ଦା ହେବେ ରେବେ ଆହି କରୁଣ୍ଠ କଥା ।

ପୁର ବତ୍ତବେଳକ ମୋଦମାର ପ୍ରଥମଧାର ଶେଷହେଲ । କଳକତାରୁ ଚାରିଯୋଗେ ସବାର ଅସିଥିବ ବି ଉତ୍ସବର ନିଯୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାତକୋଟିରେ ଯେଇଁ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲ ଜାହା କୁକୁରୀ ଏବଂ ରହିଥିର ଉତ୍ସବର ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲ । ହାତକୋଟିର ନିଷତ୍ତ ସାଧାରଣୀୟ ଦେଖିଗାର ଲାଞ୍ଚ ବୋଲି ଏ ସପ୍ରାହରେ ବହଁର ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ପାଠମାନଙ୍କ ଦେଗାକୁ ଅଶମ ହେଲୁ । ଫଳକଥା ଯେବେ ଉତ୍ସବର ଉଠିଗଲ ତେବେ ଅପାତକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକର ଚିକ୍କା ଦୂର ହେଲା । କଳମାପକର ସେବା ସେଷର କୁକୁରୁ ସେହିପରି ଉତ୍ସବରେ କୁକୁର ଏବଂ ମୁଲମୋଦମାର ଯୋଗାତ ବିବାଦକୁ ଉତ୍ସବପକ୍ଷର ଅବବାଧ ହେବ । ବକ୍ରମେଣ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ସବର କାଣ୍ଡ ଉତ୍ସବର ଏହାରଗରେ ଲେବଳ ମଳରେ ମହାମତ୍ତ୍ଵ ଜୀବ ବରସ୍ତରେ । ହାତକୋଟିରେ ବିନ୍ଦୁ ହେଲ ବୋଲି ସିଲା ରାଜାହେଲ କିନ୍ତୁ ଏହି ସୁଭର୍ଷର ପାରବାକୁ ଯେବେ ଧଳ ବିଦ୍ୟ ଦୋହରାନ୍ତର ଗାହା ବିଏ ବଳକା କରବ । ସୁମର ରାଜୀ ବୋଲି ସେଷର ବିଦ୍ୟ କଲେ । ସାମଳଗଲେକ କେହି ଏଥିବ ପାରନା କି ? ବକ୍ରମେଣ୍ୟକର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ ରହି ଆଜି କୁକୁରା ବାନ୍ଦାର ପର ବୋଲିବା ପର ଜଳାୟାଏ । ମହାର ଦେବାଲେର ମଳାଦେଲେ ପ୍ରତାବର ଧଳ ବିଦ୍ୟରେଣ୍ଟା । ଯେବେ ଏହିକାଳ ବକ୍ରମେଣ୍ୟ ଅପଣା କର୍ମରୂପକାରୁ ନେଇ ଉତ୍ସବର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଗ୍ରହ ବରସ୍ତେ ତେବେ ସେମାନକ ଶିକ୍ଷା କୁଅନ୍ତା ଏବଂ ଆହି ସରକାରୀ ଟରା ଅପଦିଷ୍ଟ ବିବାଦକୁ ସାହବ କରିଲେ କାହିଁ ।

ଶାମର ହାତକୋଟିର କୋଣ୍ଠା ।
କୁକୁର ଉତ୍ସବରେ ଏ କିଛି କରିବିରାପୁର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାମଳାବିଷ ଶାପଣ୍ଠିର ନିମାର-

ବିହି ବିଦ୍ୟାସାଗର ଶାମର ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୋଣ୍ଟା ଏବଂ ଶେ ପକ୍ଷରଣେବ ରଚନାକର ଖଣ୍ଡିବ ପାଗଜରେ ଉଚ୍ଚ କଷର ବିତରଣ କରିଥିଲୁ । ଥମ୍ବାକେ ବହଁରୁ ଏକଖଣ୍ଡ ପାରବାର କୁକୁରିତା ସହି ସ୍ଵାକାର କରୁଥିଲୁ । କୋଣ୍ଠା ପ୍ରସ୍ତର ବିବାଦକରି ବୋଲୁବିଲାକୁ ରାବ ଥିଲ । ଅନ୍ତମାଲେ ଅନ୍ତରକଷାତ୍ର ଗାହା ଏଠାରେ ପାଲିଷ କଲୁ । କେବାରିଷମାକେ ଏଥୁର ଧାରାପଲ ବିଶ୍ଵ କରିବେ । ଶ୍ଲୋକମୁଦ୍ରକ ଏତାଥରରେ ପ୍ରକାଶ ବରବାର ଶ୍ଳୋକ ନାହିଁ ଏ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵବିରାଗ ପରାମର୍ଶ ପରାମର୍ଶର ବେବେଗୁଡ଼ିଏ ଶ୍ଲୋକ ପାଠକ ଆଠକମାଲଙ୍କ ଉତ୍ସବରଦେଲ ବିବିଦର ଶ୍ରୀରାମ ସାର୍ଥକ ବିବାଦର ରହି ରହିଲା ।

ରାତର ପାଠ ପାତା		ରାତର ପାଠ ପାତା			ରାତର ପାଠ ପାତା		
୧୬୯	୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୫୧୬	୧	୫୧୭	୧	୫୧୮	୧	୫୧୯	୧
୫୨୦	୧	୫୨୧	୧	୫୨୨	୧	୫୨୩	୧
୫୨୪	୧	୫୨୫	୧	୫୨୬	୧	୫୨୭	୧
୫୨୭	୧	୫୨୮	୧	୫୨୯	୧	୫୨୯	୧
୫୨୯	୧	୫୩୦	୧	୫୩୧	୧	୫୩୨	୧
୫୩୧	୧	୫୩୨	୧	୫୩୩	୧	୫୩୪	୧
୫୩୩	୧	୫୩୪	୧	୫୩୫	୧	୫୩୬	୧
୫୩୬	୧	୫୩୭	୧	୫୩୮	୧	୫୩୯	୧
୫୩୯	୧	୫୪୦	୧	୫୪୧	୧	୫୪୨	୧

ପୁଣ୍ୟ ବିତଦେହଳ ମୋକଦମା ।

ଏ ମୋକଦମାର ଚଳା ସ୍ତୁତ ଭାବରେ
ପୂର୍ବ ନାଗାଧିଗରେ ଲୁଗିବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଲୁଗା ଓ ଦେଶୀୟ ପକାଦ ପହମାନଙ୍କରେ
କଜୁ ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ପ୍ରେରଣ ପଡ଼ିମାଳ ବାହାରୁ-
ଅଛି ଏବ ଏଥର ମୋକଦମାଟିଏ ବିବାହୁ
ହିନ୍ଦୁ ଓ ପ୍ରାଣୀୟକ କବିଷ୍ୱେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର
ନିନ୍ଦା କରୁଥିଲାନ୍ତି । କରିବାର ପ୍ରୋଟ୍ସମାଳ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଜାତ ସମା-
ଲେତକା କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବ ଜେଲିନରୁଷର
ଜଣେ ପହଞ୍ଚେଇବକ ଦେଖାଇ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି
ବି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଏ ମୋକଦମା ଦାଵରିବର
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପ ସହାୟତା କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବ ପୁରୁଷ
କଲେକ୍ଟର ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଫିଲା କେ-
ଲେବ ବିଷୟ ଅପିତେବଟ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
କେଉଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏ ମୋକଦମା
କରୁଥିଲାନ୍ତି ଅବ୍ୟାପ୍ତ କେହି ହୁଏ କର ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି । ଥମେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଖେଳିବ
ଇଂରୀସଙ୍ଗର ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ରହିଲୁ
ଧାରମାକେ ଦେଖିବେ ଯେ ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ପ୍ରାକପର
ଏଠାଲେବେ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମତଲବ
ଠକ୍କର୍ତ୍ତପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପଢ଼ିପ୍ରେରବ ନାଗାପ୍ର-
କାର କବିନା କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବ ଜହାନିମଧ୍ୟରେ
ଦିନ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ବି ନା ହେବ ତାହା
ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ ଲେବକର ଅନେକ ଦୂମ
ଭାଜିଯିବ ଓ ସମାର୍ଥକଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।
ଆମେମାନେ ଅବ୍ୟାପ୍ତ କହି ହୁଇ ବିଷୟର ନ
ସୁବ୍ରତ ଅପଣା ମର ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର ଅନ୍ଧମ
ଦିନୁ ଚାରିଧରୁ ଏତକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଯେ ହୃଦ୍ୟର୍ଦ୍ଦିନ
ଲୋପକରିବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଏ ମୋକ-
ଦମା କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ସ୍ଵପ୍ନ ବଢ଼ି
ଅଛିନ୍ତି ବି ଶା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସେବାର ଦଳ
ଦିନୋବସ୍ତୁ କରିବା କାରଣ ଏ ମୋକଦମା
ଦାଵର ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏ କଥାରେ ମନ
ମାନୁ ନାହି । ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଦ୍ୱାରାପାଥର ଗ୍ରାଣ୍ଡୁ-
ସ୍କୁଲ ବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ ଉତ୍ତରଭାର୍ଯ୍ୟ ନଦୀଙ୍କ
ଓ ହିନ୍ଦୁମାନେ ରହିଲିଭିତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା ସହା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଦରଂ ଅପଣା
ମଧ୍ୟରେ ଥମନ୍ତ ଘରୀବର ପ୍ରସାଦ ସାହ
ବିଶ୍ୱାସରେ ଯୁଦ୍ଧ ସରକାର ରହିବେ ସମ୍ମତ
ଦେଲେ ନାହି । ମୋକଦମାଟି ସେପରି ଧରମା
ମରେ ଗଲିଥାର ରହିବେ ଅନେକଟଙ୍କା କିମ୍ବା
ଦେବ ଓ ଅଧ୍ୟମତରେ ଜିଜା ଅନ୍ତରିନ ତାଙ୍କ

କୋର୍ଟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣୀଜର ଅଳେବ ଟଙ୍କା ଖଳ
ହୋଇ ଗଲାଣେ । ଏହି ଝର୍ତ୍ତ ଯୋଗାରବାହୀର
ସମୀକ୍ଷା ଦୟାର ଖେଳ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂକଳନ
ଦେବ ସୁରମ୍ଭ ଆହ୍ ଦେବସେବା କାହୁଁ
ନିବାହ ଦେବ । ଅବେଳା ଆମେମାନେ କୁଣ୍ଡ-
ଅଛୁଁ ଯେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ଦିନାର ସାଧଳକମିତ୍ର
ଏ ମୋକଦମା ଦୋଷାତ୍ମକ ଯେମନ୍ତ ବ ଦେହ୍
ବଢ଼ିଲେବ ଆପଣା ଶତ୍ରୁକୁ ହରିଦରକରା
ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଭାବା କାମରେ ଅନର୍ଥକ ମୋ-
ବଦମା ମାମଳ ଲଗାଇଦିଅନ୍ତରୁ କରୁଥା ଗହଣ୍ଠ-
ମେଘକୁ ସ୍ଵ ପରମର୍ଶ ଦେବା ଭାରଣ ବଜ୍ର
ବାରିକୁର କୁବିଲ ଏବ ଅଳ୍ୟ ଭଜ କରିବିଲୁ
ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ ବ କାରଣକୁ ଏମନ୍ତ ଜାବରେ
ମାମଳ ଚକିଲ ଯେ ଦାଳକୋର୍ତ୍ତକୁ ଯିବା-
ମାହିତେ ସବୁ ରଦ ହୋଇଗଲ । ବିଷ୍ଣୁ
ଝର୍ତ୍ତକୁ ଓ ଦଲସ୍ତର କରିବା କୁବେଶ୍ୟ ବିନ
ପିତୃର ଉତ୍ସାହ ଧୂମଧାମର ଅଳ୍ୟ ପ୍ରଯୋ-
ଜନ ବିନ୍ଦୁ ଦେଖାଯାଉ ଲାହିଁ ।

ଦିତକୁଳ୍ୟ ସାଧୁ ସାହୁର ଅନାଥ ପିଲାଳ
 ସାହୁର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଜଳରଖିତ ଦାନ ପାଇଥିବାର
 ଦିତକୁଳ୍ୟରହିତ ସୀକାର ଦର୍ଶାଅଛି ସଥା—
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ ଦର୍ଶି ସାଲଚେତ୍ର ଟ ୧୦୯
 ପ୍ରକାଶକୁ ମୋଡ ଟ ୨୫୯

१०८

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗତ ଶତାବ୍ଦୀ ଓ ଉଚ୍ଚତାର ସକ୍ଷମୀ ସମୟରେ ଏଠାରେ
ହୁଏ ହୋଇପାଏ ମାତ୍ର ହେଉଥିଲା ।

ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହା ଏହା

ଅକ୍ଷମ ଶୋନବାରଠାରୁ ମାଇହର ଏତୁଥିର ପଦ୍ଧତି ପଢ଼ି
ଅଗ୍ରହ ଦେବ । ଏ ଜଳକରେ ପଥରମୋହନ ଅବାତନ
ପଦଶାର ଛାଇ ନିର୍ମିତ ଚୋଇଛି । ସମ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଯେବେ
ଦିନ ଓ ରତ୍ନେ ଲାଭ ।

ଗାନ୍ଧୀ ବିମନଦାସ ମାତୃକ ତେସୁଳା ହରେଲୁବ ଜାଣିବାର ଏଠାରେ ମହା ଚାରିରେ ଯଥିଏ ପାଇଁ ।

ବାକୁ ମନ୍ଦମୋହନ ତଥବର୍ଷୀ ଜେପୁଣି ବଲେନ୍ଦୁର ପ୍ରସାଦରେ ।

ବନ୍ଦା ବନ୍ଦରମ୍ଭ ପୁରୁଷ ପ୍ରତିକର୍ମ ଜୀବନମୂଳ୍ୟ ପ୍ରାମାଣେ କରି
ଦିଲ୍ଲାର ଉଠେଇ ବନ୍ଦା ପ୍ରସବ ହୋଇ ସମ୍ମର୍ମ ଜୀବନକାରୀ
କେ ହେଉଛି ।

ସହାଯ ଗତ ମୌଜିକେ ଏହି ବନ୍ଦର କିମ୍ବା ଏହି

ଅଶ୍ରୁମାନବିହୀନ୍ତରୁ କରୁଥିବ ଚଳେ ଏହାର
ଅପରଦିତ ଜୀବ ଏ କରେ କରିବାର କାମାକୁଳଠାଲେ
କାଷ କରସାରେ । ତହୁଁ ମଧ୍ୟରୁ କରିବର କଣ୍ଠ କେବେ
କଷ୍ମୟା କୋରୀ କରିବ କରିବ କରିବ କରିବ । ଏକ କେବଳ
କରାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଥିଲା । କରିବରେ କରିବ କରିବ ଆଖି
ଏକ ଅଶ୍ରୁମାନୀ ସଙ୍ଗେ ଅକ୍ଷରତ୍ତ ହେଲାରେ ଅମ୍ବକୁ ଏହାର
ପେଣ୍ଠି, ଦୂରାର ହୋଇ କେଣାଏ କରି ଦୂର ଦିଲି ଅବି
ଦୃଢ଼ରେ କରିବାକୁ ପରିପରା ଅଶ୍ରୁମାନ କର । ଶୀଘ୍ର କୁର
ଧରସବାରର ମାତ୍ର ଅଶ୍ରୁମାନା କାହା କର ପ୍ରବାସ କର ଥାଏ
ଦେବାରୁ ଶୀଘ୍ର ହାତପାଦ୍ୟର ଦୂରବିକରିବାରେ କଟିପର ।
ଯେତେବେଳେ ଅଶ୍ରୁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଅକ୍ଷରରେ ଶୀଘ୍ରକରି ପର୍ମି
ଦୟାପୁ ମାନକି କାହାଦେଇ । ଏହୁଁ କାଣ୍ଡର ଏକବଳା କରିବ
ଅଶ୍ରୁମାନୀ ଧରି କରିମାନ କରିପାରିଛି ଏହା । ଏ କିମ୍ବା
କର କରିବ ।

କୁଣ୍ଡଳର ମୟାଟିକୁ ଦକ୍ଷା କିମାଳ
ଛୁଟେଇ ଦୋଷପତ୍ର । ଧର୍ମକଳର ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଏହିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପରେ । କର୍ମମାତ୍ର ହେଉଥିଲେ କ ୨୦୦ ଏ ଯେବେ ଧୂର
ଦୋଷପତ୍ରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଳିବା ।

ବାହୁଦର ଅମ୍ବକ ଏକ ଦିନିଶାର ଶାଶ୍ଵତ ମଧ୍ୟରେ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୌଦ୍ଧ ଗୋପନୀୟ ଦୋଷ କି ଅବାର ମସାତ
ମନ୍ଦର ଉଦୟ ପଥର ସୂଚନ ଅର୍ପଣା କରେ ଏବଂ ବାହୁଦର
କଳା ଯାଏ ।

ନଦୀକୁଣ୍ଡଳାରେ ନନ୍ଦୋତ୍ତମ ଫଳଗାନ୍ଧ ହେବ ର ପେଇଁ
କୋଣଟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବ ବନ୍ଦାରୁ କ ୧୦ ଫ ମିନିଟ
ହୋଲାରବାଜ କୁଣ୍ଡ କି ମିନିଟ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ କୁରୁଦୟନ୍ତର ଅଧିକା ପଥମାଳିକା
କୁରୁ ହେଉଥେ ବୋଲିଥାଲ ଯାଇ କହିଥାରୁ ପ୍ରକାଶ
ଗାନ୍ଧାର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ କହେବ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ତଥା ବାଚକ
ସଙ୍ଗେ ଘାଁକମାଳକର ସ୍ଥିତ ଢୋଇଥାଇଥାଇ । ଏଥିରେ
ତଥା ବାଚମାଳକେ ପଥକୁ ହୋଇଥାଇଥାଇ । ଏହାରେ
ତଥା ବାଚମାଳକେ ସବୁ ବିଜନ୍ତିକୁ । ବସନ୍ତ କେବଳେ ଆଜ
ବିଜନ୍ତ କହାଯତ ଘାଁକମାଳକର ସମେ କହିଥାଇଲେ
ଏହାରେ କଥେ ଦୀପାଲ୍ମଣ୍ଡଳ ହତ ଓ ଅବ୍ୟାପ ଅବହି
ହୋଇଥାଇ । ତିରପିଲାଳ ପଦିନ୍ଦିନାଳକରେ ଆଜ ଏହାଲାଙ୍କ
ହୋଇଥାଇଥାର ସଥିର ନିରାଜ ଏହାରେ ଲେଖିଥିଲେନେ
ତାଙ୍କର କୁରୁକ୍ଷତି ଅଧିକ ପ୍ରାପ୍ତ ଏହା ତଥା ଏ ଦୀପାଲ୍ମଣ୍ଡଳ
ନିର ପଢ଼ାଇଥାଇ । ଏ ହକ୍କା ଅଭିର ଅନେକ ରେଖା ସ୍ଵର୍ଗ
ହୋଇଥାଇଥାଇ । ଏହାରେ ମୁହଁଦେଶୀରୁ କହିଥିପାଇ
ଏହାରେ ପାଇଥାଏ ଆମ୍ବା ।

ହେଉଥିବା ସମାବ୍ସ

ବେଦାରଙ୍ଗା କମିଶାର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ଶାର୍କ ଲକ୍ଷନାଥ ପ୍ରମଳ
ଦବ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂ ଶତବିର ଦିନ ବନ୍ଧୁବିଦ୍ୟାର ଶ୍ରୀମାତୀ ଶ୍ରୀ
ପ୍ରତ୍ୟାମନ ମନ୍ତ୍ରିକ ପରିବାରକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବଜୀବନ ଓ ବିଜ୍ଞାନ
ସମ୍ବନ୍ଧର ସହିତ ଅଭିର୍ଵଳ ବିଦ୍ୟାରେ ସମ୍ମାନ ସମାଜେ
ବାହୁଦିନ ପ୍ରାୟ ସାର ମାତ୍ର ଦିନକ ଟାଙ୍କା । ୧୯୭୫
ମୋଟାହାତିଥି । ବାହୁଦିନ ବିଦ୍ୟାରେମାତ୍ର ସୁତ୍ତି ସହାଯିତ୍ବ
ଦିତ୍ତ ପ୍ରାଚିକର ଏହି;

କେତେ ପରି ସମ୍ଭବ ନାହିଁ କଥାବୋଗା, ନାହିଁ
ସମ୍ଭବ, ପଞ୍ଚଶାଖକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାନ୍ତେ ଦାରୋଧୀ ସାଧାରଣା
ଏବଂ ଏଥରେ କଥାବୋଗାର ସାଧା ପୁଣି ।

ଏ କର୍ତ୍ତା ଏ ସମ୍ପଦକଳାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କଲ ଦୋଷ
ହାତ୍ ।

ଅପ୍ରକାଳର ତେବେଷ ପ୍ରକାଶ ନଦିରାଗୋଟେ
ବୋଲି ଝୋଇ ପ୍ରକାଶ ସ୍ଥାନୀ ଥିଲେ ସେଥିରେ
ଦେଶମାରେ ମାଛକଣ ପଥରିବା ।

ଯହାମ୍ବାର ଅନୁମତ ଅଳ୍ପତାରେ ଜଣେ ବେଗାର
ସାହେବ ଝୋଇ ଧାରାକୁଣ୍ଡଳ କଲ ଉପରେ ସେଥିରେ
ଠତକୁଳମୟ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିବ ଧାର ଦୃଢ଼ ଦେଇଥିଲା ।
ସାହେବଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସେ ଏଠାରୁ ବେଗାରାକ ଗବଳ
ଦ୍ୱୟାକ ଦେଇଲେ ଏ ମଧ୍ୟ ଗବଳ ଧରିଥିଲା ।

ଅଛି କାହିଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗାନକ ସେଇ ଧୂମକମାଳ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ସେଥିରେ ସାତିମାତ୍ରକୁ ଦୂର ଟଙ୍କା ରହାଏଲେ ଦୂର ଥାଣା
ଦେଇଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷକ ମହାମନ୍ତର କମନ୍ୟୁ ଆମ୍ବେ-
ମାରେ ଦାୟୀ କୋଟି ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମାନିକାରୀ
ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷେ ।

ମହାଶୟ !

ମୁଁ ମୋହର ଜଣେ ବହୁକାଳୀନ ଶ୍ରୀମତୀ
ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରୀମାନାର ଜଣେ ପ୍ରଥାର
କର୍ମଶୂନ୍ୟ, ପ୍ରେଷିତଖାଲୀନଙ୍କ ପ୍ରେସର ଜଣେ ଇଂ-
ରିଲ ଓତ୍ତ୍ୟ ଜାଣୁଥିବା କମ୍ପୋକଟରକୁ ନାହା.
ପ୍ରକାର ପଣ୍ଡତକ ଦେଖାଇ, ସଥା;— ଭୁମେ
ଏଠାରୁ ଅମେରିକ୍‌ରୁମର ଭଲ ଦେବ, ମୁଁ ଭୁମ୍ଭୁ
ପିଲାଟକେ ଅବେଳାଥୁବ, ମୋହର ଏ ଅନୁ-
ରେଖଟା ଭୁମ୍ଭୁ ଅବଶ୍ୟ ରଖା କରିବାକୁ ଦେ-
ବ; ନାହାଦି ! ନାହାଦି ! ନାହାଦିକୁ କମ୍ପୋ-
କଟରକୁ ଓତ୍ତ୍ୟ ନେବାକୁ ଦେବ ଅଛନ୍ତି ।
ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟ ! ଏହାର କେବଳ ମାତ୍ର
ବୁଝି ? ସେ ଯାହାର ଅତ୍ୟେକଙ୍କ ଦାନ
ଶାଲାଥାଏ, ସେ ଟିଏସବା ଅଜପନ୍ତ ବିଶ୍ୱ
ଦରେ ଲାଇଁ ! ଏହା ଅଠଦଶେ ଥରେ ସମ୍ମାନ
ପଞ୍ଜରେ ବସି ଅଣିବିବାର ଫଳ ?
ଯେହିଁ ମାନ୍ୟବ ରଜ କରିବିଲା ମାତ୍ର ଘାଁ ରଖ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକାରେ, ମୁହଁନୟକର ମାନେତର
କୌଣସି ଶ୍ରୀମାନାର କର୍ମଶୂନ୍ୟପୁଷ୍ଟାକଥିବା
ଏ ଅଛି ଦେଇବ ବିଷୟ ଦେବ, ଆପିକାର
କିମ୍ବା ଲମ୍ବାକର ଦେଇଥିଲେ, ଆଜି ସେହି
ପୁଣି, ଅନ୍ୟଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀମାନାର ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତିରୁ
ଦେଇ, ଜଣେ କର୍ମଶୂନ୍ୟକଣ୍ଠରେ ଦେଇ ପନ୍ଥେ
ଦେବାକୁ ଟାକି ଉତ୍ସବରୁ ଏବଂ ଯାହାକ ଯୋଗୁ
ଦିକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀମାର୍ତ୍ତି ଦେଲେ, ତାହାର ଜୀବି-
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା ହୋଇଥିଲା ! ସାମାଜି
ଲେଖକ ମହାଶୟ ! ଏବେବେକେଳ ଅପରାଜି
ବୁଝିବା କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ବ କି ? ତା ନୋହି-

ଥିଲେ ଅପରାଜିର ଲେଖାଟା ଅବଶ୍ୟ ଅପରାଜି
ମନେ ଆଅନ୍ତା ! ଲେଖକ କହନ୍ତି “ଶିଖାଇଦିବ
ପରକୁ ହବି ନ ଅପରାଜିକୁ” । ରତ ।

“—”—“—” } ବରତକ
ମର୍ମହେଦ୍ୟପୁର } ଶା—ଗୋପିନାଥ

ମହାଶୟ ?

ଆମୁମାନକର ପରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶାଜମାନାଥ
ସନାତନ ଧର୍ମରକ୍ଷଣ ସଭାର ଏଥୁସୁଦ୍ଧା ଗୋଟିଏ
ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ପୁରାଣାବ ପାଠ ଓ ସଙ୍କା-
ର୍ତ୍ତାବ ବିଧମତ କର ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଭଲ
ସଭାର ବିଗତ ତା ୧୯ ରାତ ଅଧିବେଶନରେ
ନମ୍ବିଲିଖିତ ବିଷୟମାନ ଅନୋନ୍ତକରିବାରୁ
ଅପରାଜିକର ଜୀବ ସକାର ନିବେଦନ କଲା”,

୧ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପରାଜିର ଜଗତୁକ୍ୟାତ
ପରିବାର ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ଅଣିଶୁଷ୍ଟ ରହେ
ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବାକାଳ ବାବୁ ମୁହଁନୟର ହେବାର
ମନ୍ଦାମାତ୍ର ଦୋଷାତ୍ମକ ଏ ଅଜ ଦେଇମାନ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ ବାବୁ
ମହାଶୟ ପେଣେ ଭଲ ବର୍ତ୍ତମାନର କରିବାରରେ
ତାହାର ଜଗତ୍ୟକର୍ମ କାଳ ଦେବ ଓ ପାତ୍ର
ଜୀବରେ ସୁରମ୍ଭୁମତେ ସମାଧାନକର ସମସ୍ତ
ହନ୍ତଧର୍ମବଳମ୍ବି ମାନଙ୍କର ସନ୍ନୋଧ ଏଥାକା-
ରବ ପାତ୍ର ହେଲା ।

୨ । ଏବର୍ଷ ଦୋଳଯାତ୍ରା ପକ୍ଷଟ ଭର୍ତ୍ତମାନେ
ସମାଧାନ ଦୋଷାତ୍ମକ ସବୁ ଦେଇଥିଲେ ଏବେ
ଜାପିପକ୍ଷ ଉପରେ ଏକ ବିଶେଷ ଗୁଣଗୋଟିଏ
ଲାଗିଥିଲା କାହାରମାନେ ଶରମର୍ତ୍ତ ଧାରଣକରି
ଅଛନ୍ତି ଗାନ୍ଧି ପାତ୍ର ନାହିଁ ମାମଲା ମୋକଦମାର
ରଖା କାହିଁ ସାଧ ମାନ ଦେଇ ଟଙ୍କା ଅସ୍ତ୍ର
ସମୟରେ ଏବେ ଅବାଧିର କାହିଁ ଏ ପରିବା
କ ଆଜି ଏବେ କାହାରିର କାହିଁ କାହିଁ ପରିବା

ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅକପ୍ତା ଦୁର୍ଲିପ୍ରତିକାର
ଦେଇଥିଲେ ଏବେ କାହାରିର କାହିଁ କାହିଁ ପରିବା

ଦିବସ୍ୟତକ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁର କରିବା ବିଷୟରେ
ସମସ୍ତକର ସରକାର ରହିଗାର ଛାତର ।

୧୩୩୭ } ଶା କଗନାଥ ସନାତନଧର୍ମ-
ସ୍ଵର୍ଗ } ରମ୍ଭଣୀ ସବୁର ସମାଦିକ —
ଶା ସାହସବେଦାର ପଟ୍ଟନାୟକ
ସହକାରସମ୍ମାନାଦିକ

To THE EDITOR OF UTLAL DIPIKA,
Sir,

I have read a good deal about the Juggernaut temple case in the Vernacular and the English papers of the several Presidencies of India. I think a collection of these in the form of a pamphlet will be acceptable reading to the public. One evening I was just trying to guess the real object of Government in instituting this suit. I am neither a philosopher nor a lexicographer and I have never been able to grasp the distinction between motive and object, so pardon me Mr. Editor if I have wrongly used the word *object*. I tried to examine the several motives attributed to Government by the different classes of the Indian population from the highest Government official to the poor *Chasa*, but none of these explanations seemed reasonable to me. Some people say the object of this suit is to improve the ceremonials; this I cannot believe, for it will be unworthy of a Xtian Government and opposed to the policy which Government has always pursued in regard to religious matter. I am sure we are not going to have Hindu Chaplains in the Government of India's pay. Besides, the Government of India is bound by a most serious pledge to the Christian public both in England and in India not to revive its connection in any form with this temple. This pledge may be read in the minutes of the Governor General of the time in the minutes by the members of his Council, in the despatches by the Court of Directors, in the letters to the representatives of Christian assemblies in India, in the returns to the House of Commons and in the speeches in the House by the Hon'ble

MESSES INGLES and KINARD. I cannot believe that the object of the suit is to improve the management of the temple. But there are many people who believe it and not only here but even in England, some people believe this to be the object of the suit. I have heard that the matter has attracted the notice of the Christian people in England and they believe this to be the object of the suit.

Some people believe that the object of the suit is to prevent the spread of disease and consequent loss of life from the consumption of unwholesome food in the shape of stale *Mahaprasad*. I cannot believe this, for I cannot understand how this can be effected. The Hindus believe *Mahaprasad* to be the most sacred food, no part of it ought to be thrown away. Pilgrims carry this sacred food thousands of miles to be given to their relatives as a most acceptable present. By the time the food reaches its destination, it becomes unfit for human food. How can any system of management in the temple at Puri prevent the consumption of unwholesome food in the Punjab or in the Bombay Presidency.

The only effectual means to prevent this evil will be the addition of a section to the Penal Code making the consumption of this unwholesome food punishable. But will the Legislature have the courage to do this?

While musing and amusing myself in this strain I fell asleep and I saw a dream. I saw Sir GEORGE CAMPBELL hold a serious conversation with a person whose official designation was the settlement officer of Khordah but whose name I could not learn. I heard the latter point out to Sir George the difficulty of increasing the revenue of Khordah by reason of a portion of that state having been made over unconditionally to the temple. Sir George seemed anxious to raise the revenue by resettlement of the state, the settlement officer was willing to carry out Sir George's

orders, but how could he enhance the rents of a portion of the estate when the other portion which had been made over to the Raja of Khordah was exempted from enhancement under the terms of the deeds of transfer. SIR GEORGE seemed to think that those deeds of transfer purported to be assignment of revenue and not of land, and this construction seemed to please the settlement officer. Just at this moment I was disturbed by a sound. I awoke and both Sir George and the settlement officer vanished. I again fell asleep and strange to say the scene changed. Sir George appeared with another gentleman who I learnt was the Secretary of State for India. This gentleman in a very serious tone disapproved of the forced construction put by Sir George on the deeds of transfer and of the conduct of the settlement officer in treating the portion of Khordah covered by those deeds as much under Khas management as the rest of it. Here I was again disturbed by a sound which I discovered this time was caused by a big rat which had entered the drawers of a toilet table and was trying to get out.

A few minutes after I again fell asleep and I saw an altogether new scene. I saw a number of gentlemen with Sir ASHLEY EDEN at their head sitting in solemn and serious deliberation over this Khordah settlement question. It will not interest you to know the opinions of the several gentlemen present at this meeting, and I am not sure whether I shall be able to reproduce a dream correctly but the resolution arrived at was that recourse should be had to legislation for the purpose of removing the Raja of Khordah, to whom a portion of this estate had been assigned over, from the management of the temple and thus get out of this difficulty in the settlement of Khordah. It was down, the cock

crew I woke up, to this world of state secrets never to be admitted again to the privilege of listening to the conversation of angels.

This dream puzzled me very much and I tried to ascertain if this dream had any reality. All that I could learn was that for some years subsequent to the transfer of a portion of Khordah to the Raja as Superintendent of the temple, Government undertook the management of this portion of the estate as well, realized arrears of rent by the certificate procedure, surveyed the lands, in short treated the deeds of transfer as assignments of Revenue and not conveyances of lands.

Mr. Editor, do you know any one who could read this dream for me? or do you know any Government official who could enlighten me as to whether this vision is a mere dream or has a corresponding reality in the red tape world.

Yours &c.
A Lunatic.

ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ।

ମୁଦ୍ରା ଏକଟାହାଲା	ଦଶଶତି
ଶତ ଶତାବ୍ଦୀ ମତି କଟାଇଲା	ଦଶଶତି
ଶତ ଶତାବ୍ଦୀ କଟାଇଲା	ଦଶଶତି
ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ କଟାଇଲା	ଦଶଶତି

ବି ମୁ ପ ନ ।

(କୋଠା ଉତ୍ସୁକ)

ଆମେ ଏବସାଧାରଣ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦିଲ୍
ଏହି କହିବା ନାହିଁ କୃତିକରିବାକାଳର
ଅମ୍ବର କିଛି କେମା କୋଠାକୁ କହି ଦିଲ୍
କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିର ଅନ୍ତରେରେ କୁକୁର ଥିଲା
କିନ୍ତୁ କୋଠାରେ କୁକୁର ବାବନାପାତା କିମ୍ବା
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ମାଟେ

ସାପ୍ତାହିକୀମନ୍ଦୁଦିଗ୍ନିକା ।

三二九

10

ଆ ୩ ମିନ୍ ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରେ ସହ ଏକ ଲପଥା । ମୁଁ ଭେଦେ ଏ ଏକ ପଦ ଏକଟି ଯାଇ ଦିନକାର

ପ୍ରକାଶକ ମାଟେ ଅନ୍ୟୋଳ ସହିତ ମହିଳା । ୨। ଚିଠି ବିଷୟ ପରିବହଣ କରିବାର

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 workers in a certain industry.

ଅମ୍ବାପ କାନ୍ତିର ପଦି

CHICAGO

三

3-8-

ଭଜନ୍ମୁର ଦୂରାଗ ମୋକଦିଗାରେ ବିଜ୍ଞାପନ
କରିବାର ସାହେବ ଯେତ୍ରଷ୍ଟେ ତଳାର ମାସ
ଗା ୯ ଉତ୍ସାହୀ କର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ଅନୁ
ମନ ପାଇଥାଇଲୁ ଏହି ବିଅତ ହୃଦୟ ଲେଖୁ-
ଛଏ ମହିନ୍ଦରର କିଷ୍ଟି ବରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକ
ଦୁଇଅଳ୍ପି ।

ଭାବରେ ଅଧ୍ୟତ୍ମର ବିଜେତା ଗଠିଲା । କିନ୍ତୁ ଉପରେ ଅଭିଭାବକ ହେଲା ଏଥିରେ ବାହୀନାଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ହେଲା । ଅଭିଭାବକ ଏଥିରେ ଯୁଦ୍ଧଶେଷ ହୁଇଲୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିଲା ଆମ କେଳୁ । ସାରକଥା ଏହି ସେ ପରମାପଦ୍ମା ଆୟୁରି କିଛି ଦୂରି ହେଲେବେଳେ ବୃଦ୍ଧି ହୁଇ, ଉତ୍ତର ପଦ୍ମମ ମୀମା ରେଖିବାଟି ଏହି ପରିଦ୍ୟ ଦୂରିରେ ସବୁ କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଦୂରିର ନିବାରଣ ପାଣ୍ଡି ଏହାବେଳକେ ଲେଖାଇଲା । ଦୂରିର ନିବାରଣ ରେଖିବାଟିମାତ୍ର ଏକର୍ତ୍ତାରୁ ଭାଗ ଟକା ହାତ ନିର୍ମିତ ଦେବ ।

କୁଣ୍ଡିବାରୀର ପାଶମବଜାର ନିବହିଲା ଶ୍ରମଗ୍ରହାଳୀଦେଖା ଅସରା ଦିବରେ ଗୋଟିଏ
ପୃଷ୍ଠତୋଳ ପ୍ରାପକ ବୈଅଳ୍ପିନ୍ତି । ମହାମହୋପା-
ଖାୟ ଶା ଶୁମଧୁରେମେଣି ନ୍ୟାୟଶାଖର ପଣ୍ଡିତ,
ବ୍ୟାକାରୀର ବେଦାନ୍ତ ବାଗୀଶ ବେଦାନ୍ତର ଏବଂ
ପଣ୍ଡିତ ଶାଶମଶରଣ ବିଦ୍ୟା ବାଗୀଶ ସୁ କଥାହିବା
ପ୍ରାପକ ହେଉଅଛିନ୍ତି । ଏମାକଳ ବେଳକ

ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଳ୍ପାଳି ବ୍ୟସ୍ତ ଏକ ଦେବତା
ଜଣ ଉପଶ୍ରୀ ଶନ୍ତିକୁ ବିନାଖରୀରେ ବସା ଓ
ଆହୁର ପ୍ରେଗାରିବାରେ ବସୁରିବ କୁଳଦକ୍ଷାର
ଶ୍ରୀ ବ୍ୟସ୍ତ ଦେବ ଥାଏଁ ହୋଇଅଛୁ !
ଶ୍ରୀମତୀ ଅନାବାଲୀଦେବାଙ୍କର ଏହି ସର୍ଵାର୍ଥ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଛୁ !

ଏ ନିରାପ୍ତ କବିତାର ଏବଂ ‘ସଂଗ୍ରହ-
ରକ’ ମଧ୍ୟରେ ଅଳି କାଲି ଶୁଣ ଯୁଦ୍ଧକାଳି-
କାଳି । ସଂଘାରକ ଚାମଣ୍ଡାଳ ସାହାଯ୍ୟରେ
ଶୁଣୁଥିବାର ସମସ୍ତେ ଜାଗନ୍ନାଥ ପୁଣି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣକାଳର
ଲେଖିବାରୁ ବୋଧ କୁଆର କବିତାର ମଧ୍ୟ
ଛାଇ ବଜାରଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ବା
ପାଇଅନ୍ତର୍ମାନ । ଉଦୟେ ବଜାରର ପ୍ରତିଥାଳତ
ଦେବା ପୁଣେ ଅଛ ଦିବାକ କାହିଁ ? ସନ୍ଦ
ଦେଖି ମନେ ଦେଇଥାନ୍ତି ସେ ପୃଷ୍ଠେ ବଜା
ବାଦସାହମାନେ ମୁକିଅନ୍ତି ଚଢ଼େଇବାରୁ କିମ୍ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଲା ଜାକ କାନ୍ଦୁ ଓ ମହିମାନଙ୍କୁ
ଲାଗାଇ ଦେଇ କୌଡା ଦେଖୁଥିଲେ ଦେଖ-
କାଳରେ ସମ୍ମାନପଥ କି ଥିବାରୁ ସେ ଖେଳିଛି
ଦୋର ପାଇ କି ଥିଲା । ଉଦାମ ବାମଣାଧପଥ
ଅମୃଦପତ୍ରର ଯୁଦ୍ଧ ବୈରୁବ ସଂଘାଧୀରଙ୍କୁ
ଦେଖାଇ ଅମୋଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା ।

କେବଳ ବସନ୍ତପାଲଙ୍ଗୁର ବି, ଏଲ,
ପର୍ମାଣୁନ ଫଳ ବାହାରଅଛି । ଏଥର ସବୁଧିକା

ଜ ୧୯୦ ଶ ଶତ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଦୋଷଅନୁକ୍ରମ ଅର୍ଥାତ୍
ପଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ୩ ଶ ଏବଂ ଦ୍ୱାରାସ୍-
ଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ୧୯୭ ଶ ପାଠକା କଲେଚ
ଏ ପଦ୍ମାଶାରେ ଏବଂ ପଥମ ଦୋଷଅନୁକ୍ରମ । ଏହି
ବିଲବତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ପଣ୍ଡିତ ଉତ୍ସବ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ୟା
ସମ୍ବଲପର ମେଟ୍ ଧାରିତାକ କଲେଚକୁ ଅଧିକ
ଶତ ପାଇଁ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ନଗର ଦେବତାଙ୍କ
କଲେଚକୁ ବାହୁ ଦର୍ଶନକୁ ଦୋଷ ପୁଅମଶ୍ରେ-
ଣୀରେ ଉତ୍ସବ ଦୋଷ ଯୋଗିତାଙ୍କୁବାରେ
ଅଧିମ ସ୍ଥାଳ ଅଧିକାବ କରିଅଛନ୍ତି । ତେଣା-
ପରି ଏ ଫଳ ଅଭିନ୍ନ ଗୌରବାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର
ଅମେମାକେ ଅଧିକ କରୁଁ ବାହୁ ମହାଶୟଦ
ଯେମେନ୍ତି ପଦ୍ମାଶାରେ ଷେହପର ବିଶ୍ଵାସ୍ୟରେ
ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାଳ ଲଭ ତେଣାର ଆବଶ୍ୟକ କରିଲା ।

ଅଦ୍ୟମାନରେବର ସର୍ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦେଶର ସିଦ୍ଧାଂତଙ୍କ ଉପାଦାନ କରିଛାଏ । ଏହି ସବୁ
ଫ୍ଲେବାର୍ଟ ବେଳିବେର ନୂତନ-ଲୋକ୍ତକଥା ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣର ସ୍ଵରୂପ ଅଭିଷେକ ହେବ ସର୍ବର୍ତ୍ତମାନ
ଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଦବର୍ଷ ଶାସନ କଲେ ଏହି ସ୍ଵରୂପ
ଭାବ କି ରୂପେନିର୍ବାଦ କଲେ କିନ୍ତୁଦିନ ଦେଇ
ବିଜ୍ଞାନର ସମାଦରପାଦମାନଙ୍କରେ ଏହେ
ବାହୁଦର୍ଶିକୁପେ ସମାଲୋଚିତ ହୋଇଥାଏ ଏହେ
ଆମୁମାନଙ୍କର ସେ ବିଷୟରେ ଅଧିକ କି
ବହୁବାର କାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏ ନିରାଶ
ବିଜ୍ଞାନ ଶାସନଙ୍କର ପାଇସ୍ଥଳେ ତେଣେ

ବେଳେ ଲୋକମାନେ ବଢ଼ି ଆଜନ୍ତା ହୋଇ-
ସୁଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସର୍ବ ଟାମସଜ ସାଦେହ
ବଢ଼ି ଧୀର୍ମଳ ଦୟାକୁ ଏବଂ ସୁହର୍ମରକ ସୁଲେ
ପ୍ରଜାକ ପ୍ରତି ତାହାର କିଶେଷ ସହାଯତାକୁ
କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଗମ ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵରୂପାଳକ
ଶବ୍ଦମାନ ମନରୁ ଦୂର ହେଲେ କାହିଁ ଏବଂ
ପ୍ରଜାକର ଚର୍ଚମାନ ସମ୍ବଲ ମୁହଁକ ଓ ଉଦ୍‌ଦିତ
ଶବ୍ଦମାନ ତାହାଙ୍କ ଅପୋ ସମ୍ବଲଗିଲ କାହାଁ
ପଞ୍ଚକୁରେ ସଙ୍ଗମୟ ସ୍ଥେତର ଏବେଦର
ବନ୍ଦବର୍ତ୍ତୀ କେଲେ ସେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ଅଧିକା ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଜାକ ଅବସ୍ଥ୍ୟ କଟକଟା
କରି ପାଇଲେ କାହିଁ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିତ ବନ୍ଦବର
ଶିଖିବ ଲୋକଙ୍କ ସେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖି-
ଲେ ଏବଂ ତେଣାତେବେଳେ ତାହା ହୋଇ-
କାହିଁ ତୋର ତେଣୁଥାଏ ପ୍ରତି ତାହାର ହତେ
ସୁହର୍ମର ବରତାଙ୍କ ସେ ସନ୍ମ ଦୋଷମର୍ମଳେ । ଏ
ହେଉଥା ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ସେ ସ୍ଵଦ୍ୟ ପାଇବ
ଅବାରୁ ଅଧେ ବାର୍ଷିକର ନ ପର ଅଧିକାରୀ
ସେହିଟଥାଙ୍କ ଭୂପରେ ଅଧିକ ନର୍ତ୍ତର କଲେ ।
ସୁତ୍ରମ ତାହାଙ୍କ ସର୍ବବର ଫଳରୁ ଅମେ-
ମାନେ ବହି ହେଲୁ । ଖୋରଥା ବନ୍ଦମାନସ୍ତ
ଓ କାଳ ଅଭାଗୀର ଥର୍ମର୍କରେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି
ତାହାଙ୍କ ଦୟା ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବଳା ।
ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀ ରର୍ମଗୁର୍ରଙ୍ଗ ଭୂପରେ ନର୍ତ୍ତର
କର ଅଭାଗୀରୁ ତେ କର ପାଇଲେ କାହିଁ ।
ଏହିଭୂପ ସେ ହଲ ଲୋକ ମୁଲେହେତେ ତାହା-
ବନ୍ଦବର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏହି ହେଲେ ସେମେ ତାହା
ଅଭାଗ ବରତାଙ୍କ କେହି ନାହିଁବ ହୋଇ ନା-
ମାଗ୍ରୀ ନାହିଁ ଲେଖ-ଯ ରର୍ମରୁ ବିଷୟ
ହେବେ ତରଙ୍ଗ ଦେଖିଗରେ ଅଧିକ ।

ସବକାରୀ ବାର୍ଷିକ ଅଳ୍ପଜାଳ ସମେତ —
ଏହି ଅନୁଭବାଳ ସମେତ ଉଦ୍ଦିତ ଓ ଅତି-
ଧିକ କଷ୍ଟରେ କାର୍ଯ୍ୟକରାଗୀୟ ଚର୍ମଗୁଡ଼ିକ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାମାଜିକରଣ କେତେ ଦରିବାରୁ ଥିଲୁ
ବେଶେଗୁଡ଼ିକ ବିଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଖିଲ୍ଲା, ଯେଳ,
ଦେଳକୁଡ଼ା, ଅପିନ, ଜଙ୍ଗଳ ପ୍ରକୃତି ବିଭାଗରେ
କି ପରିମାଣରେ ଦେଖିଯୁଣିଲେବ ନିଯୋଗ
ଦୋଷରାହିବେ ତହିଁର ଅଳ୍ପଜାଳ ଏହି
ସମେତର ଗୋଟିଏ ଆଖାତୁଁର ଦେବାର
ଗହନ୍ତିମେଷ୍ୟ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ-
ନ୍ତିଧାରେ ଶାଶ୍ଵତ ବାର୍ଷିକରେ ଦେବ । ଉଠିପଣ୍ଡିତ
କୁର୍ରାହିର ଚର୍ମଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସାମାଜି

ଗୁରୁଙ ହୋଇଥାଏ ତାମ ଦେଖିଯୁ ଲେକାନ୍
ଅନ୍ତକୁଳରେ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । କେବଳ
ଆମ୍ବାନକର ପୁରୁଷା ବର୍ଣ୍ଣାମୟ ସାରଦବ
ଏବଂ ତାମାର ପ୍ରକଳ୍ପର ଆର ହୁଇଏଇ ସର୍ବ-
ଲିପାକୁ କିମ୍ବା ଅଧିକାଂଶ ଦିନାକଳ ଦାହମ ଏବଂ
ଦିନପଦସ୍ତ ତିର୍ଯ୍ୟକ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଦେଖିପୁ-
ଲେକାନ୍ ସଂକଳନେ ଅଭିନ୍ଦନ ସାଧୀକରଣ ନିର୍ମାୟ
କରିବାରେ ସାମ୍ବାନକର କର୍ମଗୁରୁ ସମ୍ମବା-
ସର ଗୌରବ ବଢାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିପୁଲେକାନ୍ ସଂକଳନେ ଦେବାରୁ
କରିବାରେ ଦିନାକଳମାନକର ହୃଦୟ ହୋଇଥାଏ
ସେ ଦେଖିଯୁ ଲେକମାନେ ଅଧିକ ପରମାଣୁରେ
ଦିନପଦ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାର୍ଥର ଦାନ-
ଦେବ । ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନେ ଆର ସମାଜ
କାଳ ପାଇ ଏଥମଧ୍ୟରେ ମର୍ମମେହିରୁ ଏବଂ
ଅବେଦନପଦ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରେ
ସେବକୁ କଥା ଲେଖାଅଛି ତହିଁରୁ ମେମାନକର
ଦେଖିପୁଲେକାନ୍ ସ୍ଵର୍ଗ କେମନ୍ତ ଗବ ତାମ
ହୃଦୟ କଣ୍ଠ ପାଇଥାଏ । ସେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି
ସେ ଦେଖିପୁଲେକମାନେ ଦେବକାଳ କରିପା-
ଶର କରିବାକୁ ପୋରା । କରିପାଶର ଏମାକା-
କାଳ ମୌର୍ଯ୍ୟ ଓ ସ୍ଵର୍ଗବସିକ ଦିନଧାର୍ୟ
ଜଞ୍ଚାମାଜିଷ୍ଠେତ୍ର ବା ଜଞ୍ଚିଦୟ କରିବାକୁ ଏମାନେ
ଦିବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ସେପରି
କରିବର୍ତ୍ତ ଦେଲେ ଏହେବା ରଜକାର୍ଯ୍ୟ
କୌଣସିମଧେ ମୁଖ୍ୟମାନକ ନାହିଁ ତହିଁସରଙ୍ଗ
ସେମାନେ ଧରମକୁଷବା ଦେଇଥାଏନ୍ତି ସେ ଜର-
ବର୍ଷର ଯେହାର ଜୁଦାକ ଦେବକ ଲଙ୍ଘନକ-
ମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ପରମମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ସେବେ
ଦେଖିପୁଲେବମାନକ କର୍ମର ବ୍ରତ ଦାନଙ୍କ-
ଦେବ ରହିବେ ପେଟକ ଦିନକମାନେ
ମେଧସିଳପୁତ୍ର ପଳାଇ ଅହିବେ ସ୍ଵରଗ୍ୟ ଜୀବ-
ବର୍ଷର ଦୁନ୍ଦର ଅଛିଦେବ କାହାଁ ଓ କରିବୁ-
ନେବକର ବର୍ଷର ହାତିହୋଇ ଦେଖା କରିବା
ଦେବ । ମନବର୍ତ୍ତପଳ ସମୟରେ ଏତପର
ପ୍ରତିବ୍ୟାହରକ ମହାତମ କାର୍ଯ୍ୟମାନକ
ବିଥା ଉଦ୍‌ବିଧିମୂଳ ପଣି ଏଥର ପ୍ରକାଶଗାରରେ
ଏମନକର କହାର ଜହାନକୁରେ ମେ ଦେ-
ଶିପୁଲେବକରି ଉପର ଦେବ କହି ବି ଏମାନେ
ଅପରା ଦେଖର କହି ବାର୍ଷିମାନ ଜୀବନ
କରନ୍ତି । ସେମାନକର ଘର ସେ ଦେଖିଯୁ
ଲେବମାନେ ଚରିବାକ ଗରୁବ ହୋଇ ପର-
ିବକାଳ ଏବଂ ଦେଖର ମାନକ ଥିଲ ସେମାନେ

ଦୟାରଗବର ଅପଣା ସଜ୍ଜରୁ ବହୁକେଇ
ସାହନ୍ତୀ ଲଂଘନ ବର୍ଣ୍ଣମାନେ ଅମୃମାନଙ୍କର
ଏହି ହରକାଶ ଅମେମାନେ ପାହା ଏହିଲୁ
ହୁଲେ ଲାକ୍ଷ୍ମି ବ ଛହିର କନ୍ଧପୁଣ୍ଡା ବରୁ ଲାକ୍ଷ୍ମି
ଏଥରୁ ଅର୍ପନ୍ୟ କରିଯୁଥିଅଛି ବିଅଛି ?

— — —

ରେବଳସା ପାଳକା—

ବିଦ୍ୟାନାନ୍ଦୁ

ଏ ଲଗଭବେ ପ୍ରାଣିର ଏହି ବିଦ୍ୟାନୟର
ବାର୍ଷିକ ସରସାର ଦୀର୍ଘ ମିଶ୍ର ଗର୍ଭବାର
ଚାରାଟିଏ ସଙ୍ଗ ଦୋଇଥିଲା । ଶୁଣି କମ୍ପିଲେଇ
ସାହେବ ସର୍ପତ ଦୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହାର
ସହଧର୍ମୀ ସହସ୍ରରେ ପାଇଗୋପିବିମ୍ବନ କାହିଁ
ଥିଲେ ଯଂଶକ ନାଥରେ ଦେବକି ଶ୍ରୀକୃତ୍ସମ୍ମର୍ତ୍ତମା
ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁରୁଷ ଓ ଶ୍ରୀ ଉନ୍ନତି ପର
ଏ ସଙ୍ଗକୁ ଆସେଥିଲେ ଏହି ଦେଖାଯୁ କେତେବେ
ନାଥରେ ଶ୍ରୀବାବାଦୁର ବାହୁ ଦେବଯାତ୍ରୀ
ପତ୍ରିକା ଓ ଏହି ବିଦ୍ୟାନୟର ପତ୍ରିକା ଓ ତାହା
ନାହାଇଲା ବାହିନୀ ଓ ଦିଶକ ଏବଂ ଏବକର
ତୋର ଅଗ୍ରମ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀନାନ୍ଦେବର
ସମ୍ମାନ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଅମେମାନେ
ଅନ୍ତରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ବିଦ୍ୟାନୟର ସୁନ୍ଦାରୀ ସମ୍ମାନକ କାହିଁ
ମୂଳଦାର ମନ୍ଦିରର ଏଥର ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି
କଣାଇଲେ ସେ ଗତକର୍ଷ ଅରମ୍ଭରେ ଜୀବିତ
ଶ୍ରୀ ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବରୁଥିଲେ ସମ୍ମାନ
ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ୨୧୦୦ ମ୍ଯାର ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀକେନ୍ଦ୍ରି
ଦାନ ଟ ୫୫୨୧୭ ଏବଂ ଶ୍ରୀନାନ୍ଦେବର
ଇନ୍ଦ୍ରାଜ ଟ ୨୫୨୫୫ ଏଥର ଶର୍ମା ଟ ୩୦୦୦୦
ଟ ୫୦୦୨୧ ଶର୍ମା ଟ ୩୦୦୦୦୦ ଏଥର
ଶର୍ମା । କେଉଁହାର ମହାରାଜାର ଦାନ
ଟ ୨୦୦୦୦୦ ମ୍ଯାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶର୍ମା ଏହିପରି
ନାହିଁ । ସୁରମ୍ଭ ବିଦ୍ୟାନୟର ଅବସ୍ଥା ନାହିଁ
ଅଟିର । ଶାନ୍ତିରେବାବାର କାରକ କରେ
ଓଡ଼ିୟା ବାଦିବାକୁ ଏକର୍ଷରୁ ଦରି କାହାରୁ
ଅଛି । ଏ ଦିବ୍ୟାନୟ ମଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ଏହି
ସ୍ଵପ୍ନକାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ଦୋଷ ଏଥର ମନ୍ଦିରେ
ଏ ୨୭୫ ଟଙ୍କା ସ୍ଵପ୍ନକ ଗୋଟିଏ ଗୋଲକ ଏବଂ
ଏ ୧୭ ଟଙ୍କା ମାନକଟଙ୍କ ହରୁଙ୍ଗର ଦୋଷରୁ
ଦୂରକଣ କାନକା ଶାନ୍ତିରେ ପଶୁଭାବେ ଏହି
କି ଏ ଶର୍ମା ଅଧିକରଣମେର ପ୍ରାମ ଶ୍ରୀନାନ୍ଦେବ
କେନ୍ଦ୍ରି ପୋର୍ଟାଫର୍ମ ଏବଂ ନନ୍ଦୀ ମନ୍ଦିର

ରେବନ୍ଧୁ ବାଲକ-

ବିଜ୍ଞାନ

ଏ ଲଗଭରେ ସ୍ଥାପିତ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟର
ବାର୍ଷିକ ସମୟାବ୍ଦ ଘାତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଧବାର
ପ୍ରକାଶିତ ସଙ୍ଗ ଦୋଷାଥିଲେ । ଶୁଣୁଣୁ ଉମ୍ମାଜିଲାର
ସାହେବ ସଭପତି ଦୋଷାଥିଲେ ଏବଂ ପାଇଲା
ସହଧର୍ମୀଙ୍କ ସମସ୍ତରେ ପାଇତୋଷିକମ୍ବାଳ ବାର୍ଷି-
ଥିଲେ ଯଥାକ୍ଷର ନିଷ୍ଠରେ ଦେବକଳ ଶ୍ରୀଅଧିକାରୀ
ପ୍ରକାଶ ସମ୍ମାନ ପ୍ରକାଶ ଓ ଶ୍ରୀ ଉନ୍ନତିର ଚନ୍ଦ
ଏ ସଙ୍ଗକୁ ଅସେଥିଲେ ଏହା ଦେଶୀୟ ଲେଖକ
ନିଷ୍ଠରେ ଛୁଟିବାବାହୁବଳ ଗାଁ ଦେବକଳାଙ୍କ
ପତ୍ରିକା ଓ ଶାର୍କି ବିହାରାଳି ପତ୍ରିକା ଓ ଛନ୍ଦ-
ମୁଦ୍ରାଙ୍କର ବାଦିମ ଓ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଏକଜଳ
ଫେଲ ଅଗ୍ରନ୍ତ କରିଥିଲେ । ସ୍ଵାଧୀନମେଳନ
ପଞ୍ଚା ଧର୍ମ ଦେବିତ୍ୱରେ ଅମେରିକ
ଅନ୍ତର୍ର ସଙ୍ଗକୁ ଦୋଷାଥାଳ ।

ତଥାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ପଦରେ ଅନ୍ଧାଦିବ ବାହୁ
ମୂଳଦାତା ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ରୀ ଏଥର ଅବତାର ଏଥର
ଜୀବନକେ ସେ ରହିବର୍ଷ ଅବସ୍ଥରେ କି ଏହା ଶି
ଶ୍ରୀ ଏଠାରେ ଅଧୟକ୍ଷ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ସମ୍ମାନ
ସମ୍ମାନକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ୨୦ ହୋଇଥାଏ । ଏହା
ଅୟଃ ଟ ୧୦୦-୫୦ ଟାର୍ଟିକ୍ ନବତ୍ରୀଦିନରେ
ଦାଳ ଟ ୩୫୧୨ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବତା
ରାତ୍ରି ଟ ୨୫୨୫ ଏବଂ ଶଶିରୁ ସମ୍ମାନ
ଟ ୫୦୦୨୯ ଖର୍ଚ୍ଚ ଘାର ଟ ୩୮୦ ଏ ଉତ୍ତରା
ଶତ । ବେଳିରେ ମହାରଜୀଙ୍କର ବାହୁ
ଟ ୨୦୦ ଲାର ଅୟକୁ ଦର୍ଶି ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ
ଗାହ । ବୁନ୍ଦାମ ବିଦ୍ୟାର ଅବତାର ଏହାର
ଅଭିଭାବକ ଏକର୍ଷରୁ ଦର୍ଶି ଦିଆଯାଇ
ଥାଏ । ଏ ଉଦ୍ଦାରତ୍ୱ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ଏହି
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ଏଥି ସମ୍ମାନ
ଖ ୨୫ ଟଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗର ଗୋଟିଏ ଗୋଲକ ଏବଂ
ଖ ୧୨ ଟଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସ୍ଵର୍ଗର ଦୋଷାଶ୍ରୀ ।
ଦୂରକଣ ଜାନନା ଶବ୍ଦରୁତ୍ର ପଶୁଶାରେ ଏହି
କି ଏ ଶି ଅଧିକରଣମେର ପ୍ରାମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ଦୋଷାଶ୍ରୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଲାଭୀ ଶର୍ମ

ଅବାରୁ ସ୍ଥାନ ନିଅଟି ଧରିଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ
କୋଠର ବଢ଼ାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା
ଆହେବ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ
ଶିକ୍ଷାବାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଜଳନକ ଏବଂ ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାଚିକାଗର ଇନ୍ଦ୍ରାଜିକାକୁ ମହାଶୟଦୀ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦର୍ଶନ କରି ଅପଣା ମନୁକ୍ୟ-
ରେ ଅନେକ ସୁଖାଳି କରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି
ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ଅବଶ୍ୟ ବାନକା ବିଦ୍ୟାଳୟ
ବୋଲି ରିବ ।

ବିଜ୍ଞାନୀ ଛାତ୍ରାଚୁ ମୁଣ୍ଡ ଗାଠ ଶଖା ଯାଇ
ଆରିଗୋପିକ ପୃଷ୍ଠମାଳକ ବସନ୍ତ ଦେଲ ମାହି ଏ
ବସନ୍ତରେ ଅମେମାଳେ ବନ୍ଧ ଦେଖିବ ହୋଇ
କହୁଥିବୁ କି ବାରୁ ସମବାସ ଚନ୍ଦବରୀ ଏ ବିଦ୍ୟା-
ନୟର ବାର୍ଷିକ ଥିବ ପ୍ରଶଂସନାୟକୁ ପେ ନିବାହ
କରି ସେମନ୍ତ ଶୁଣାଇଲ ଉଚଳନ ହୋଇଅଛିନ୍ତି,
ସରପାର ପୃଷ୍ଠକ ନିବାଚଳ ହାର ସେପରି
ହୋଇ ପାରଲେ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଆଦେଖାଧାନ୍ତ
କିବ୍ୟାଳହୃତ ଛବି ଦେଖାଇବା ରୂପକାରେ
ସରପାର ପୃଷ୍ଠକ ବାହୁ କେବାରେ ହୁଟି କରିବା
ଯାମାଳିକ କଥା ବିନ୍ଦୁ ଏତେ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର
ଦସପରି ଦୋଷ ଧରିବ୍ୟ କି ଦେଲେହେଠେ ପୃଷ୍ଠା
କୁହନୀସ଼ପଳ ବାଲକାଙ୍କ ପୁରପାର ଦେବାଦେଲେ
ଏହ ବିଭିନ୍ନକ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଲକ୍ଷଣ ଦେବାକୁ
ଅମ୍ବମୁଳକ କୁଳ ହୋଇ ହେଲାପାରୁ କାହିଁ ।
ଆମ୍ବମୁଳକ କହୁଥିବୁ ଓ ବାହୁ ଏ ବିଷ୍ଵରେ
ଯେବା ବୁଝିବେ ପାର୍ଯ୍ୟ କି କର କୌଣସି
ପୃଷ୍ଠକ ବିଚିତ୍ରାର କୁହକରେ ଗୁରୁତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ବାଲକାର ଉପଗୋଚା ପୃଷ୍ଠକ
ତେବେ ଓ ବଜାଳାରେ ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେଷେଷି-
ତର ଓ ଦେଖିବିବ ପାପିବା ପ୍ରତିତ ପୁରପାର
ଦେବାର ଭାସ୍ୟକ ଅମେମାଳେ ଅବେଳୀ ଦୂରେ-
ପାରୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମଳକର ଦୁହୁଥାସ ଯେ
କରିବାର କାହୁ ସମ୍ବଦ୍ଧ ପୃଷ୍ଠକ ବାହୁ ଥିଲେ
ଏପରି କବାତ କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଇ
ଚାକାକୁର ପରିଷର ନେତ୍ରକର ପରବର୍ତ୍ତିରେ
ବୁଝି ଦେବା ଚିତ୍ରାନ୍ତ ଅଶୋଭମାୟ ଅଟିର
ଏହ ଅମେମାଳେ ଅଧାକରୁ କି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ
ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦୀପ ସକା-
ର୍ଯ୍ୟ ରହନ୍ତି ଅବକାଶ ଦେବେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମନ୍ତ
କିନ୍ତୁ କର ସାବଦବ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରତି
ସମ୍ମାନ ପ୍ରକାଶ କରି ଏବଂ କରିବାରବା ସକାଶେ
ବିଦ୍ୟାମ କରିବାର ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ସମ୍ଭାବନ
କରିଲେ ।

ବାଲେଖର ଦରତକ୍ଷେପଦୟିନୀ
ସତ୍ତା ।

ଏ ସବୁର ସାମସ୍ତରକ ମହୋତ୍ସବର ଜଳ-
ନିଶ୍ଚିତ କବିରଣ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଧାଠକାଳକ
ଜୀବିବା ବାରଣ ପ୍ରବାସ କଲୁଁ । ମହୋତ୍ସବ
ଅଛିନ୍ତି ସମସ୍ତେହ ସହିତ ସମ୍ମଦ୍ଦ ହୋଇଥିଲୁଁ
ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ ଏବ ଧୂମମରିର ମୋକଦମା-
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ସବୁର ମତ ତେଣାର ସାଥୀରଣ
ମତମହିତ ବକ୍ଷି ଥୁବାର ଦେଖି ଅମୃତାତେ
ଦିନ୍ୟନ୍ତ ଆକନ୍ଧିତ ହେଲୁଁ । କବିରଣ ସଥା—

ବାଲେରେ ଶା ଗା ହରଦକ୍ଷିପ୍ରବାୟିନୀ ସର୍ବର
୫ ମ ସାମାଜିକ ମହୋତ୍ସବ ଅଛିଥିଥି ସମ୍ମାନି
ବେଳର ସହିତ ଅଛିବାହିର ହୋଇଥିଲା । ଗର୍ଭ
ପାଲିଗୁଣ ଦି ୨୨ ଜଠାରୁ ବାର୍ଷିକ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ଚେତିରେ ଘେଷ ହୋଇଥିଲା । ଏହି
ଭୂଷଣର ବ୍ୟଥି କିମ୍ବାକ କିମ୍ବାକେ ମାନ୍ୟକର
ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଶା ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦେ ବଜାବାଜାହୁର,
ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ କର, ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ବାବୁ
ମହନମେହଳ ଦାସ, ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଶାଖାଧ୍ୟାମ, ଦାସ
ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେହି କିମ୍ବାକ
ଶେମାକେ ସର୍ବର ବିଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦର ପାଇ
ଅଟିଲା । ଏହି ଭୂଷଣ ଉପଲବ୍ଧରେ ଗୋ ୨ ଟଙ୍କା
ଶାଖାଧ୍ୟାମର ପ୍ରାପନ ହୋଇଥିଲା ଭୂଷଣର
ସାମାଜିକ ନିମ୍ନରେ ଦାସ ଗଲା ।

ଦୟଗନ— ପାଇଁକାଳରେ ଶାର୍ଦ୍ଦିଳ, ମହା-
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବର୍ଗବିଷ ଅଶ୍ଵଧଳା, ଶବ୍ଦରେ ନଗର-
ବଂକାନ ପରେ ଚାନ୍ଦା, ବାନଦୁଃଖିମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରସାଦ ହିତରାଣ ।

ଦ ୨ କ ସଙ୍ଗସାଧାରଣଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ନିମନ୍ତେ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶ୍ଵାଚରଣରେ ଭୂକଣୀ ଅର୍ପଣ
ସ୍ଥାନ ଆଗେ, ବିଜୁଳାତୋଳନ ।

୧୨୮ ଓ ୧୯ ଲ—ସମସ୍ତଦିନ ପାଠ,
ସଂକାରିତି ।

ଦି ୩୦ ନ ରହିବାର— ବିବାହଶରେ
ଭାଗବତ ପାଠ, ଗନ୍ଧିରେ ନିଯମିତ ସର୍ବଧ-
ବେଶନ, ପାର୍ଥିକା, ବିବାହ ।

୧୯୫୨ ଜାନ୍ମ—ସମସ୍ତଦିନ ଥାଏ,
ଶୁଣିରେ ସଂଗର୍ତ୍ତନ ।

ଦି ୩ ନ—ବ୍ୟାକ୍ରିଣିଶ୍ଵରେଜକ, ମହାପ୍ରସାଦ
ବିତରଣ ।

୭ ଚ ମ—ପ୍ରାତିକାଳରେ ପ୍ରବାଧି,
ଲାଭନ, ଏ ୧୧ ଥା ସମୟରେ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ-
ପ୍ରବାହ ଶର୍କିକ ଅବସ୍ଥା, ବୈଷ୍ଣବ ଦେବୀ ଏବଂ
ପ୍ରଧାଦିକାଳରେ ।

ଦି ୫ ଓ ୬ ଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦିବସ ଘାଠ, ସନ୍ତରେ
ସଙ୍ଗାର୍ତ୍ତନ ।

ଦି ୨ କ—ଦିବା ଘ ୧୯ ଶା ସମୟରେ
ଦିଥ ଏବ ଦିବା ୪ ଟା ସମୟରେ ଜବଳ
ଜାତିନ ଏବ ଏହି ଲଗଇବାତିକରେ ପ୍ରାୟ
୨୦୦୦ ଲେବ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ, ପରେ
ବଢ଼ିବେ ଶା ଶା ଜଗନ୍ନାଥଦେବକର ମନ୍ଦିର-
ବିଷୟ ଅନୋଳନ ହୋଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ
ପ୍ରିସକୁ ହୋଇଥିଲା ।

୯ ମ ଦେବସେବାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅର୍ଥ ଅପଣ
ବ୍ୟୟ ଦେଇଅଛି ସେଥିର ପ୍ରକାଶ ହିନ୍ଦୁ-
ସମାଜରୁ ଦେବାର ଛାତିର, ସେଇବେଳେ
ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ସେଥିର କୌଣସି ଅପରି କର
ଜାହିଁ ଜେବେ ଜାହିଁର ଜଗତ୍ପୁରୀମେଘ ସେବାରେ
ଦସ୍ତଖେପ କରୁଅଛନ୍ତି ଏହା ତିଲ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

୧୦୩ ପୁଣି ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ମଟରେ ହିନ୍ଦୁର କଗନ୍ଧାକ୍ଷ-
ଦେବଦେବ ବେତେକ ସେବାର ଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ-
ବଜ୍ଞା ଭନ୍ଦ ଅଳ୍ପ ବାହାରଦ୍ଵାରା ହୋଇଲ
ଥାର ଅଗ୍ରଏବ ବାହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦରର ଚଢାବ-
ାଇବି ପଦରୁ ତ୍ୟତ କରି ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର କରନ୍ତି ।

ଯୁ । ବରୀ ଟକା ଅମ୍ବାର କରିବା
ଦୂରେ ଆହୁ ସମୟେ ତାହାକୁ ନିଜ ତଥବିଲରୁ
ବରତ ଦେଖାଇ ହେଉଥିଲେ କାଣ ପଞ୍ଚରେ
ଯେହ ମାଳେ ଦର୍ଶନ ପର ଗର୍ଭାଦ ଘୋଗାଇ-
ଥିଲେ ରେମାଲେ କରିମାଳ ଦେଖାଇ ଅଧ୍ୟ-
ବାର ବାରଣ ପଞ୍ଚପେଶା ଦୁଇଥର ଦାମ
ମହାର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।

ଶର୍ତ୍ତ । ଯଦ୍ୟପି ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡୁ ସେବାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଣା କୁମୁରେ ରଖନ୍ତି ଛାତ୍ର ହେଲେ
ଧୂଙ୍ଗାପେଣା ସେବାର ଅଧିକ ହିଁ ହେବ ଡାଇଗ୍ରା
ସରକାର ନିର୍ବିରତ ଟକାରୁ ବେଳେ ଦେବେ
ନାହିଁ ।

* ୮। କଟକସୁ ଦଶବରକ୍ତୃପ୍ରଦାୟିମା ସଙ୍ଗ
ଯେହଁ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଶ୍ଳୋକ ପ୍ରକାଶ କର-
ଅଛନ୍ତି ଯେଥେ ଲିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ସଙ୍ଗ ବାଲେସର
ଦଶବରକ୍ତୃପ୍ରଦାୟିମା ସଙ୍ଗର ଦିଶେଷ ଧଳ୍ୟକା-
ର ଥାତ୍ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ପୃଷ୍ଠା ବଢ଼ିଦେଇଲାଇ ମୋରମା ।

୪ ମୋକଦମ୍ବରେ ଉପିବର ବିଷ୍ଣୁଗ-
ଆଶା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅପେକ୍ଷା ଦାରବୋ-
ଟରେ ବୋନ୍ଦଥିଲ ତାହା ତର ଦେବାର

ଗନ୍ଧସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଧାରମାଳକୁ କଞ୍ଚାଇ ଅଛି ।
ଏହି ଅଣିଲ ବିଶ୍ୱର ବିବରଣ ସାବାକ ପଢ଼ି-
ଗାଳବରେ ବାହାର ଥିଲା ଏହି ଛଟ୍ଟର ତଳା-
ଲିଖିତ ବିଆମାଳ ସକଳନ କଲାଯଥା ।

ଏ ମୋଳଦଗରେ ରାଣୀ ସୁମ୍ପିଲ୍ପି ପାଇନ-
ଦାବେଳକ ପଷକୁ ବାରତ୍ତ୍ଵ ନିଜରେପ
କରିଲୁ ଏହି ସଂଶୋଧ ସାହେବମାନେ ଏହି
ଦିନର ଡାକ୍ତର, ଗୁରୁଦାସ କାଳୀର୍ଥ୍ୟ କାରୁ
ଅମରକୁଆ ହୋଇ ଓ ଗାନ୍ଧି କରୁଣାବିଜ୍ଞାନ୍ୟର୍ଥିଣୀ
ମାତ୍ରେ ଏହି ପୁଣ୍ୟ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ପଷକୁ ଅଢ଼ି-
ଗେବେଟ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଏହି ବାହୁ ଲନ୍ଧନସାହ
ବାର୍ଯ୍ୟର ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିଲେ ।

ସ୍ଵାଧେନ କୃତଗେଣ ସାହେବ ସୋଜକ-
ମୂର ଅବସ୍ଥା ବ୍ୟୁହାକର ବହୁଲେ କାହା
ଜୀବନାଥଙ୍କ ଅସ୍ତରମଣୋହ ପ୍ରତି ଦେବାନୀ
କାର୍ଯ୍ୟବିଧ ଅଭିନନ୍ଦ ଏଣେ ଧାରା ଖଟଇ ଲାହାଁ ।
ଜୀବନାଥଙ୍କ ସେବାରେ ଶୋଭା ସତାନର
ବିନ୍ଦୁର ମୌର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମ ଅଛି ଓ ଏଠାରୁ ବିଳବ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗବ୍ରୁମେୟ ତାହା ଧୂଳାଁ ସୀରାର
ଦରାହୁଣ୍ଡରୁ । ଏବେଳିରେ ଥେ ଅନେକ ସର-
କାଳ ଚିଠିପଥରୁ ବଚନମାଳ ଦୂରାରକ୍ଷର
ଶୁଣାଇଲେ । ସେ ଅତୁଳ କହିଲେ କ
ରପିଦର ନିଯୋଗ ଦସବାର କିମ୍ବା ମାତ୍ର
ଆବଶ୍ୟକତା ଲାହାଁ ସେହେତୁ ଚଲନ୍ତି ମାନ-
ମାଳ ଏବନ୍ଦର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କମିଶର ସାହେଜକେ
ଆଦେଶମତେ ଚାହି ସମସ୍ତରେ ସିଦ୍ଧ ଯେ
କ ବର୍ତ୍ତମାଳ ଦିଲ୍ଲିରଦାର ଦେହାନ୍ତରୁ ତାଳ
ମୋଦର ଦେଇ ବନ କରାହୁଣ୍ଡ ଧୂଳାଁ
ସେ ସମସ୍ତ ଅମୃତାତ ଦସବାର ଦସ୍ତ ନାହାଁ
ଅଥବ ଦେଇ ଅଭିନନ୍ଦ ତାଳ ମୋଦର
ଦୟାଗଲ ଜଣା ପାଇ ଲାହାଁ । ଏବାଟିରୁଥାଏ
ଦେଇଲେ ସାହେବ ବନ୍ଦିଲା କଲେ ।

ଅଳ୍ପପନରେ ଅତ୍ଯକ୍ରମିତ କେନ୍ଦ୍ରର
ବସୁଗା ବଲେ ବି ପ୍ରଥମେ ସଂଖ୍ୟା ୧୦୫ ସାଲର
ଆଁ ବଳ ଓ ଜହାନ ଉପରୁ ସଂଖ୍ୟା ୧୦୫.
ସାଲର ଆ ୧୦ ଲକ୍ଷଦଶାହି ଖର୍ଚ୍ଛାର ବଜାରୁ
ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ସମ୍ପର୍କରେ ଦୟା ସାଲଥିଲ
ଶେଷକରିବିଲ ଅଳକର ୨ ଧର୍ମ ପ୍ରକଳ୍ପର
ଦେବକାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ଧା ୧୦୫ ଅନ୍ତରୀରେ
ରହିଛ ଦେବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକ୍ରି ମନ୍ଦିରର
କେହି ଅଳକରିବ ବଜାର୍ଚାରର ନାହିଁ
ଏଠାରେ ଅଦାନାତ ପରିମଳେ ବି ଯେପୁଣେ
ଉମ୍ମେ ଗାଁକି ଅନ୍ତରୀରେ ପ୍ରବେଶକାରୀ ଦେବ

ଅଛି ଅଥବା ମାରଫତଦାର ସ୍ଵରୂପ ଦେଖିବା
କିମିତ୍ର ଲାଦାଙ୍କ ନାମରେ ଲାଲାସ କରୁଥିଲୁ
ସେହିଲେ ମୋକଦମୀ ଲୁଳଯାଇଲୁ ହିବ, ଅଜା-
ଗ୍ରେବେଟ କେନ୍ଦ୍ରାଳ ଏଥିର ବିଷ ଦୂର
କ ଦେଇ ବହିଲେ ତ ମାରଫତଦାମାର
ସର୍ବ ରକ୍ଷା ହେଉ ନାହିଁ ଓ ସଙ୍ଗତିମାଳ ରକ୍ଷା-
କରିଲା କାରଣ ରପରକ ନିଯୋଗକରିବା
ଆବଶ୍ୟକ । ବହୁରା ଅରମ୍ଭରେ ସେ ଏକଥା
ମଧ୍ୟ ବହୁଥିଲେ ସେ ଗର୍ବମେହକର ନିଜର
ଏ ମୋକଦମୀରେ କୌଣସି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ନାହିଁ
କେବଳ ସଂଘାତକାଳ ପନ୍ଥରୁ ଅମୃତ ମଣୋହର
ରକ୍ଷାନ୍ତିର ଲାଲାସ ଦୋକାନରେ ।

ଦେବତାର ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତର କି ଶୁଣି
ଆଜିଲାଗ ବୃଦ୍ଧ ପଦାଶବ୍ଦିରେ । ୧୦ ବଜା ରମ୍ପଟି
ସରସାଧାରଣକ ଜାଣିବା କାରଣ ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ଯର
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ତହିଁର ମର୍ମ ଏହିବ
ଜଳାଥର ସେବାର୍ଥୀ ଉତ୍ସମରୁଷେ କାହାର
କାରଣ ସୁଖ କଲେବୁଛି ସଂଘାଧରମର
ପଞ୍ଚବୀ ଏ ମୋକଦମା ଉଠିପୁର କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏଥିଲୁ ଏପରି ମୋକଦମା କୁଳିପାରେ କି
କାଂ ଉଦୟ ପଞ୍ଚବର ବ୍ୟବୁ ଅଛି ଆମେ-
ମାତ୍ର ବହୁନ ପାଇଁ ଓ ବନ୍ଦମାତ୍ର ଅକ୍ଷ୍ୟାବେ
ଜାଣିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ସମସ୍ତ
ଅଧିକେସଟି ଦୋଷାତ୍ମକ ବହୁବୀ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
କାହିଁ ସେ ଅମୃତମାତ୍ରାହୁ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲା ।
କେବଳ ଏତିବ୍ୟବାପରେ ଏଥର କାହାର
ହବିଲୁଷେ କୁଳିପାରେ ଏମନ୍ତ ସହିତ ହୋଇ
ଅଛି ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାତ୍ରକେଇମାତ୍ରକ ପ୍ରକାଶ
ସେବାର୍ଥୀ ମନରୁଷେ ନିର୍ବାହ କରିବାର
ଅନ୍ତର୍ଧାଳେ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଧିନ୍ଦା
ବା କୁଷଳଦଳ କି ଯାଦା ଧିନ୍ଦା ମର୍ମରେ
ବନ୍ଦଦାର ହୋଇପାରେ ପ୍ରତିଶିଖ ଦୋଷ
ନାହିଁ । ଏ ଅକ୍ଷ୍ୟାବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାତ୍ରିଭିତ୍ତି
ଦିନ୍ୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ହେଲୁ ଦେଖ
ଶାହୀ କାହିଁ । ମୋକଦମା କିମ୍ବି ହେଲେ
ଉଦୟ ପଞ୍ଚବର ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷଙ୍କ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହର ଉଦୟମ କମ୍ମୋଦିପ୍ରତି
ହେଲିବୁ ଉଦୟର ମୋକଦମା ହେବା
ବିଶ୍ଵା ଦିକେପାଇ ହେବ । ଅଜିଏବ ରମ୍ପଟି
ନିଯୋଗ କଷ୍ଟପୁରୁଷ ଅଜା କହିବ ହେଲେ
ଅପ୍ରେତେ ଉଦୟର ଉଠିବଳ ସେ ପୁରୁଷ
ଜାହାଜି କାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉଠିବଳ ଅତିକାଳୀନ
ବୋଲିବୋର୍ତ୍ତର କାହା ବୋଲିଅଥବା କିନ୍ତୁ କାହା

କେବା ଉଚ୍ଚ ଅଛନ୍ତି ଗୋଟିଏବା ଆକଷମ୍ଯଳ
ନାହିଁ । ଖଣ୍ଡାବଳିରେ ଜଜମାଳିକ ବହୁଅଛନ୍ତି
କି ବହୁଅର୍ପଣୀ । ଦେବାର ପ୍ର-ସ୍ଥାନ ଗାହୁ
କାରୁର ଏ ମୋଦିମାରେ ବାସ୍ତବରେ ସେବେ
ଖଣ୍ଡା ହୋଇଥାଏ ଅଦ୍ୟାବର ସେବେରୀ
ଦେଲେ ସୁଦା ଉଚ୍ଛବି ନିରାକୁ ଶିଳ୍ପୀ ଦେବ
ଓ ତେବେଶରୀର ଅରଦେଖ ଅଦ୍ୟାବର ଦେଲ
ପାଇବେ ନାହିଁ । ଅରଦେଖ ଖଣ୍ଡା ବିଷୟରେ
ବହୁ ନ ବହୁବାର ବଲ ।

ବାସୁଦରେ ସଣୀଦର ଏକ ମୋଦିତମାତ୍ରର
ହୃଦୟ ରତ୍ନ ଦୋଷାତ୍ମକ ଓ ଅଦାଳତ କିମ୍ବା-
ନିଷାରେ ଅଳ୍ପ ରୋଗ ତିକ୍ତାଦରବା ଅଧେଷ୍ଠା
ଖର୍ଚ୍ଛ କାହେଇ ସଣୀଦର ସମ୍ମାନ ଉତ୍ଥା ଦରି-
ଅଛନ୍ତି । ବଡ଼ଦଳେବ ପରରେ ତିକ୍ତାଯଥେଷ୍ଟୁ
ରତ୍ନ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅଧେ ଆଏ କାହାଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ହଣରେ ସବୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସାମାଜିକ ଦ୍ୱାରା
ପରିଚ୍ୟା ମେଦର ଅଣେମେ ଅଭିଧ ଲାଗୁ ଥାଏ ।

ସତ ହାତିମାରୁ ଏଠା କଲେବୁର କଟେଇସ ମାନ୍ଦାଅ
ଫରେ କଷି କାଲେବୁର କଟେଇସମ ପ୍ରାୟ କ ଏହି କି
ପରକ ହାତାଅ କେବଳତା କୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ଅବଧ ହାତା
ହାତି ତାମେନାହିଁ ଏହେ କିମ୍ବ କାହିଁ ?

ଗତ ମୁଦ୍ରାକାର କେତେବେ କାନ୍ଦିଲକାଳ ବହାରକେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ଯୋଜିଏ ସର ଯୋଜିଯାଇ ଥିଲା ।

ମାତ୍ରାଟର ପୁଅ ରହୁଥିବ ବାହାନାଥ କମ୍ପ କରୁଥି
ଦଶିତାଳ ମୋଦିବନାର ରହୁଥିଲିବ ବାହୁ ରହୁଥି
ଗୋପ ଦୟାର ରହୁଥିଲାକର ମାତ୍ରାମାତ୍ର ଯାଇଥିଲେ ।
ଏହି ମୁହାର ରହୁଥିବ ମାତ୍ରାକୁହ ରହୁଥିବ ଗଠାର
ଏହି ମୁହାର ରହୁଥିବ ମାତ୍ରାକୁହ ରହୁଥିବ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବନ୍ଦିକାଳୀ ରଖାଇଛା ।
ଡାକ୍‌ବିଧି ପାଇଁ ସାହୁଙ୍କ ୧୦ ଟା ୨୨ ପତ୍ର ପାରେ
ଏହିମାତ୍ର ରଖାଇଛା ।

କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରାଚୀନତାର ଦେଖିଲୁ
ଦେହାପାଇ ଅଧିକ୍ୟୋଜନ କରିବାର ପାଇ
ପ୍ରାଚୀନତାର ଦେଖିଲୁ କରିବାର ପାଇ
ମେତା ଯୁଗର ଦେଖିଲୁ ଅଧିକ୍ୟୋଜନ ପାଇବେ
କଷ୍ଟ ହୋଇ ଦୂଆଯିବେଶିବ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ ସମ୍ମାନପ୍ରଦ
କରିବୁ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାପାତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଦୂରବାହେ
ମୋଦନ୍ଦିବ ଯାଇବେ କାହିଁର ବନ୍ଦମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ରମଣିର
ସାହାଗନ୍ଧିନୀଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ମୌଳିକ ବରିଯାର କୁଣ୍ଡଳ
ହୋଇଥାଏ ଠାରୁଣୀ । ୧୯୦୫ ଜାର ମୂଲ୍ୟରେ ୨୭
ମୌଳିକ ପ୍ରକାଶ କରିପାରୁ—ହୋଇଲୁଛି ବାହୁଦି

ପ୍ରକାଶିତ ଜାଗାକୁ ସମ୍ପଦାବ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ।
ମେଲାହେଠି ପଢ଼ିଲେ ସମ୍ପଦ ଜାଗାର ଜୀବିତର ଝାମେ
ପଢ଼ିଲେ ତୋଳିଯାଇବା କାହାର ମୂଳ୍ୟରେ ବ୍ୟଥିତାର
ତୋଳିଯିବ ରହିବ ମନଙ୍କର କେବଳଧୟେ ପୃଷ୍ଠା କରିବ
ପଢ଼ିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର କଣ୍ଠରେ ଏ ଉଚ୍ଛବି

ଆଶ୍ରୟ ପୂର୍ବକ ଅବସ୍ଥାକ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତି
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟ୍ଟିଲା । ତାନୁ କେଣକ ପ୍ରଥମେ “ଆବ-
ଲମ୍ବକ” ଓ ପରେ “ଆଶ୍ରୟ” ଶବ୍ଦ ବିଦ୍ୱା-
କାର ନ କର ପ୍ରଥମେ “ଆଶ୍ରୟ” ଓ ତାହା
ପରେ “ଆବଲମ୍ବକ” ଶବ୍ଦ ବିଦ୍ୱବସାର କରି
ଅଛନ୍ତି । ଲୋକ ଲୋକିଆଜୁଣ୍ଡି ମୁଖ୍ୟ ହିନ୍ଦୁମାନେ
ଜୀଳ ଓ କର୍ମ ଉଦୟ କାଣ୍ଡ ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି ।
ଆଶ୍ରୟ ଶବ୍ଦ ବିଦ୍ୱବସାର କରିବାରୁ ପ୍ରମାଣିତ
ହେଉଥାଇ ଉଚ୍ଚ ଉଦୟ କାଣ୍ଡ ଆଶ୍ରୟ କରିବା
ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ଉଦୟ
କାଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବଲମ୍ବକ କରି ହୋଇ-
ଅଛି । କାରଣ ଅବଲମ୍ବକ କରି ଆଶ୍ରୟ କରିବା
ଅସ୍ମବ ଅଟ୍ଟିଲା । ଅତିବା ତାଦାଙ୍କ ଲୋକମତେ
ଏହା ପ୍ରତିବାଦର ଦେଇ ବି ହିନ୍ଦୁ ମୁହିମାନେ
ମୁଦସ୍ତାଷମରେ ଜୀଳକାଣ୍ଡ ଓ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଉଦୟରୁ
ଅବଲମ୍ବକ ଓ ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି । ତେବେ ପୁଣି
ଏହା ଦେଖିବା ସୁଜ୍ଞିତାଙ୍କ ଅନୁଭାବେ ବି
ଆସ୍ୟାକ୍ରି ନୁହେ ? ସେ “ହିନ୍ଦୁମାନେ କର୍ମ-
କାଣ୍ଡ ଉଦୟ କରି ଜୀଳକାଣ୍ଡ ‘ଅବଲମ୍ବକ’
କରନ୍ତି ।” ଜୀଳକାଣ୍ଡ ଅବଲମ୍ବକ ଓ ଜୀଳକାଣ୍ଡ
ଆଶ୍ରୟ କରୁ ଉଦୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ମୁଦସ୍ତାଷମରେ
ସମ୍ମନ ହେଉଗଲ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ
କାଣ୍ଡରୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବନଶମନ କରିବା
ମଧ୍ୟ ସେହିପର ଅସ୍ମବ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଇ ।
ଯାହା ହେଉ ଏ ଅଶ୍ରୟରେ ଲୋକଙ୍କର କମ୍ପା
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ତୁମ ଅଛି କୃତ୍ୟ ଧାଠ-
କମାନେ ଯାଦା ବିଶୁର କରିବକ । ଲୋକ
ମଧ୍ୟ ଅରେ ତିନ୍ଦା କଲେ ଏହାର ମୀମାଂସା
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ତେବେ ଲୋକ-
କର ପରି ହୋଇ ମୁଁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିବାକୁ
ପାରେ ବି “ଗୁହ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଜୀଳ ଓ କର୍ମକାଣ୍ଡ
ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି ଘେଷରେ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଉଦୟ କରି
ଜୀଳକାଣ୍ଡରୁ ଅବଲମ୍ବକ କରନ୍ତି ” ଏବା ନ
ଲେଖି “ସେମାନେ ଜୀଳ ଓ କର୍ମକାଣ୍ଡରୁ
ଅବଲମ୍ବକ କରନ୍ତି ଘେଷରେ କର୍ମକାଣ୍ଡରୁ
ଜ୍ଞାଗ କରି ଜୀଳକାଣ୍ଡରୁ ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି ”
ଏହା ଲୋକିଲେଠିକହୁଅଛନ୍ତା । ଚାଥାପି ଅସ୍ଥରେ
ମଧ୍ୟ କହିବ ଗୋଲ ଓ ଅର୍ଥର ଅନୁଭାବ ରହ
ଯାଉଥିବ । ଅନ୍ତର ଅଧିକ ସାମ୍ବନ୍ଧ ଓ ପରିଯାବର
ଜ୍ଞାଗରେ କହିବାକୁ ହେଲେ ଏହିକି କହି-
ଅବୁ ବି ହିନ୍ଦୁମାନେ ମୁଦସ୍ତାଷମରେ ଥାଇ
ଜୀଳକାଣ୍ଡ ଓ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଉଦୟକୁ ଅବଲମ୍ବକ
ଓ ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି, ଘେଷରେ ଜୀଳକାଣ୍ଡରୁ
ହେଲେ ଜୀଳରେ ସାଧନ କରନ୍ତି । ତମିଶ
ଶୁଣିଲମୋହନ କରିବାରୀ ।

ପ୍ରଥମ ପରିଚେତ ।

ମହାଶୂନ୍ୟ !

ଏବର୍ଷ ହର୍ଷାକୁଳର ପଦ୍ମାଣ୍ବ ଉପରେ
କେଉଁ ଗ୍ରବର କୋପଦୁଷ୍ଟି ପଡ଼ିଥିଲୁ ଆମ୍ବମା-
ନେ ବସୁନ୍ଧାରୀଯ ବଜ୍ରମନା ଏବଂ ବିଦ୍ୱାଳାଶୁ
ବର୍ତ୍ତିଳା କଥା ବର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଥାଏ । ପ୍ରଥମରଙ୍ଗ
ପ୍ରଶ୍ନ ବିଭ୍ରାଟ ଯେତି କେତେ ଗଣ୍ଡଗୋଲ
ଉପଶ୍ରୀତ ହେଲା, ସମାବସମାଜକର କଲେ-
ବର ସେହି ବ୍ୟାଧାରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଅଛ,
ସେହି ବିଷୟ ମନରୁ ଅସାରିଲ ନ ହେଉଣୁ
ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୁରାଶଳ ସମ୍ମୁଖୀରୂପେ ନିବାପିତ
ନ ହେଉସୁ ଯୁକ୍ତ କେତେ ବଜ୍ରମନା ଆମ୍ବମା-
ନୁକୁଳ କର୍ତ୍ତିଗୋତର ହୋଇଥାଏ । ପକ-
ଶପଥାବଳ ନ ଥିଲେ ଅଛି କାହିଁ “ଅପିକା”
ରେ ପ୍ରାଦ ପାରବା ହିମାଳୟପରିଭରୁ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ହେବା ଅପେକ୍ଷା ସହିତ; ଏହିହେଉଁ ଆମ୍ବ-
ମନେ ସବିଶେଷ ଅନେତାରୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ
କେତେକିଗୋଟି ବିଷୟ ମାତ୍ର ପାଠକମାନଙ୍କ
ଉପଦାର ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଲେଖନା ଧାରଣ କରି-
ଥାଏ ।

ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅତ୍ସୁ ନମ୍ବାଳପୁରରେ ପଦ୍ମାଣ୍ବ
ନୁଶ୍ଚାର ହେଉ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବର୍ଷ ହର୍ଷର
ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତି ହେବାର ଏବଂ ସେଠାରେ
ପଞ୍ଚତଣ୍ଟିଗୋତର ଶତମାନଙ୍କର ପଦ୍ମାଣ୍ବ ମୁଣ୍ଡର
ହେଉଥିବାର ପଦ୍ମାମୋହଳ ଏକାଜି ହେ-
ନ୍ତରୁଷେ କିମ୍ବିତ ହେଲା । ଏହି ବିଦ୍ୱାଳୟରେ
ଦେଖାଈ ଟେବଳ ପରିବର ବିଶେଷ ଅଭିବ
ଧିଲେ ସୁନ୍ଦରୀ ଛେଦ କରିପାରିବାକୁ
ପରିଷେଷ୍ଟେଶ୍ଵର ତାବକଥାନ କରିଥିଲେ ଅନା-
ନ୍ତୁ ପ୍ରସାର ଫିରାକରି ଭାଗ୍ୟବଳରୁ ବାହାର
ବା ତୁମ୍ଭୁ ହନୌଳିକର ହେଲ ନାହିଁ । ତ ବଜ୍ର-
ମା ! ପ୍ରଥମରଙ୍ଗ ହିମାଭାବ; ପୁଣି “ବୋଲି
ଉପରେ ଲଳିତ ବଜା ”—ବିହିବାର ଅସଳ
ଭାବ । ଯାହା ହେଉ କାଳବମାନଙ୍କ ସର୍ବ-
ବିଶେଷ ଦାଦରୁ ପରା କରିବା ନିମିତ୍ତ ବାର-
ିରେ କେବେଷ୍ଟ ଘାଟି ବନା ହେଲ କିନ୍ତୁ
ସଳର ଅଭିବ ଭୁଅତେ ଯିବ ? କେବେଳ
ଲଳିତ ସପରେ ବିଶିଳେ କୌଣସି ପରାରେ
ବଜିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ସେହିମାନେ
ଶେଷ ଲେଖାଏ ବେଶରେ ବିଦ୍ୱିତ୍ସିଲେ, ସମୁଦ୍ର-
ର ଟେବଳ ବିମା ଲେଖିବାର ଅନ୍ୟ କୌ-
ଣି ଅସର ପାଇ ନ ଥିଲେ—ସେମାନଙ୍କ
ରେ ଲେଖିବା କେବେହୁର କଷ୍ଟକର
ଥିବ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ବସୁରେ
ଥାଇ ଦେଇ ଦେଖାଇ ଦେବାରୁ ହେବ
ହ । ସମ୍ପଦ ସୁପରିଷେଷ୍ଟ ସେବେ ପରିବା

ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକଦଶମୀ ମାତ୍ର ବାଲକମାନଙ୍କପର
ବସିଥାଆନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ସେ ସେହି ସମୟ-
ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଜ୍ଞର ଧାତ୍ତାରୁ ଅଧିକ ଲେଖିବାରୁ
ସମର୍ଥ ହୋଇ ନ ଆନ୍ତେ ଏକ ଅଜ ଅଭିଭ୍ୟା
ଡାକ୍ତର ଶ୍ଵାର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ଥଣ୍ଡୁ ପ୍ରଦଶ କରି
ଆଥାନ୍ତେ ! ଅମେରିକାନେ କେତେ ବାଲକଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟ ଶୁଣି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ବସିବାର ଅସୁଧାର
ହେଉରୁ ସେମାନେ ଉଲଚ୍ଛିପେ ଲେଖିପାର
ନାହାନ୍ତି । ଏହା କେତେବୁରୁ ଆଶେଷରବିଷୟ
ତାହା ପାଠକମାନେ କିବେଳନା କରନ୍ତି ।

ଗାରଡ୍ (Guard) ମାଳକ ସମ୍ପର୍କରେ
ସାହା ଯାଦା ଅମ୍ବମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟାଗେ ହୋଇ-
ଥିଲା, “ ଗାରଡ଼ା ” ରେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଶକା
ବରିଷ୍ଠକା—ଆଜି ତନୁଧରୁ ବିତପ୍ତ ବିଷୟ
ଛାଇସ ନ କର ରହିପାରୁ ନାହିଁ । ସାଧୁବାବୁ
କଣେ ଗାରଡ୍ (Guard) ସେ କେବେରେ
ବାଲକଙ୍କପ୍ରତି ନାଳାପ୍ରକାର ବାବ୍ୟ ପଥ୍ୟୋଗ୍ର
କର ବଢ଼ି ଅନୁଧିକାର ଚର୍ଚା କର ଅଛନ୍ତି ।
ଗୋଟିଏ ବାଲକକୁ ସେ ବ୍ୟବୋକ୍ତି ପୂର୍ବକ
ବହିଲେ “ ଅମ୍ବ ସ୍ଥାନରେ ପର ତୁମ୍ଭ ଘର ।
କିମ୍ବା ଆମ୍ବରେ କିମ୍ବା ।

ଦୁଇ ! ଅମ୍ବୁକ ତାକୁରଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ଅମ୍ବ-
ନାମରେ ଜଣାଇବ ନାହିଁ ଛି ! * * *
ବେଳେ ତାକୁରଣୀଙ୍କ ଅମ୍ବେ ଖାଲିଯାଇ
ପାରୁ * କି ଅଧ୍ୟର୍ଥ ! ପୂର୍ବେ ନରପିଆର
କଳାପାହାଡ଼ ବେଳେ ଦେବା ଦେବାକୁ ରୋ-
ଦଳ ବନଥିବା ବିଷୟ ଉତ୍ତରାବ ଶିଥା ବେଉ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏକାନରେ ଅଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି
ଅମ୍ବର ବା ବିଷୟ କହିବାକିଲା କର କାହିଁ ଯେ,
ସେ ଦେବାକୁ ଖାଲ ବିଶୁ କରିବ । ପୁଣି
ସେହି ମହାମା, କଣେ ସମ୍ମାନ ଥିଲାନ୍ତାକ
ସମ୍ମାନକୁ ଗୃଦର ଲେଇ ନ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ
ମହିଲେ “ କିହୋ ! ଗୃଦର ଅଣି ନାହିଁ
ଗୃହିବ ? ବାହିସଜ୍ଜ୍ଵା ମାତ୍ରିତ—ପରଷା
ନିଜ କାହିଁ ? * * * ସାହେବଙ୍କ
ସର୍ବାର ବେହେବ ” ପର କଣ୍ଠକୁ ” ଯାହା-
ସାଧୁ ଏପରି କହିଲେ, ତାଙ୍କର କଣେ,
କି ସାଧୁଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଅଁ ଯେ ତାଙ୍କର ମୂରିବ ଶାସ୍ତ୍ର ସାଧୁଙ୍କ
କଳିମିର କିହିର ପ୍ରକିକାର କରିବେ ।
ଶେ ଉତ୍ସବାଳକପ୍ରତି ଏହାଦୁଇ ଅକମାଳନା-
ଚକ କାହିଁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା କି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର
ଏହି ? ଏହାକ “ ଦାବ କାହିଁଯାଇ ଦେବକ-
ଶିଥିରି ” ନୁହେ ? ଏହାକ “ ଖାଲକୁଟୁ
ଖାଲାସ୍ତୁର ପାଲି ” ନୁହେ ?

ଅମ୍ବେମାଳେ “ଭାଇମାନଙ୍କ” ଲବହୁ ଅଛି
ଯୁଗେର କିମ୍ବା ଅଛି ! ଅନ୍ଧାଳୟ ବିଷୟ
ତ ଶାରୀରକ ବାସିର ରହିଲା ।

ବିଦ୍ୟାମୁଦ୍ରା
—ଶ୍ରୀଜନାନନ୍ଦନ

ଅଛିରକୁ ।

ଜୀବନପିକା ପା ୨ ରଖ ଅପ୍ରେଲ ସଙ୍କ ୫୮୭ ମସିବା ।

ପଞ୍ଚପ୍ରେକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ।

ଛେବେଣ୍ଟି ମଳିକ—ଆପଣ ବିଲ ଲୋଖି-
ବାଲୁ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି ।

ବିଦ୍ୟାଧର ପଢୁକାଯୁଦ—ଆ ବିକାଳନ
ସବୁତୀମିଳ ମଠ ଅୟ ବାର୍ଷିକ ଟ ୨୦୦୦
ମହି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ମଠମରନକ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଜର୍ଣ୍ଣା
ବାବେ ବାଲୀ ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଜଗନ୍ନାଥବାଟାରେ
ଭୋଗ ଲାଗି ଦୃଢ଼ିଗ ଅତ୍ୟଥ ଅଭିଷାଳକୁ
ଖୁଅର ଦର୍ଶନ ଓ ଆପେ ଭକ୍ଷଣ କର ଏକପ-
ଲାପାର ଦୂଧ ଖାରି ଦେବେ । ଜୟନାର ବଦନ୍ତୀ ।
ସକାର୍ତ୍ତ ମଠ ମହିମାନଙ୍କର ଏହି ଅଦ୍ୟତା
ଅନୁଭବଶୀଘ୍ର ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ କେଳାନ୍ତୁ ବଡ଼—ଅପଣଙ୍କ ରଚନା
ମନ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରାଣବରୁ ପବାନ୍ତ
ଦୟାବାବ ଅଛନ୍ତି ହେଲେ ।

ଶୁଣି—ଆଜାର ପରିଚୟ କି ଦେଇ
ଯହିଁରେ ପରିମା ହୋଇ ପାରେ ଏଥିର
ବିଷୟ ପ୍ରତାପ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା
ସୁମାରି ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସରିଷ୍ଟାନ୍ତିକ ।

ପଥପ୍ରେରବକ ମରାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ଗାନ୍ଧୀ ଦୀପୀ ହୋଇଛି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତେବା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟଦ
ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର ।

“ନୂତନବାଦ” କିମ୍ବାଲୟୁର ଶିକ୍ଷତମାନଙ୍କ
ଅଗଭ୍ୟା ହେବାରୁ ହୁଏବୋଲି “ବ୍ୟାବରକ”
ଯାହା ଲେଖିଥିବାରୁ ତାହା ଅସଜଳ ନୁହେ
ଅମ୍ବେମାହେ ମଧ୍ୟ ସେ ଦିଶ୍ୟ କେତେ ଲେ-
ବବତାର ପଣିଅଛୁ ଏହି ଶରୀରଟି ।

ଏହି ଗୀତ ମନ୍ଦିରରେ ପାଇଲା
“କବିବଜାବର” ଜଣେପ୍ରଥାନ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରତ
ପାଇଲାମେହିନ ଏହିଭେଳେ ନିବଟସ୍ତ ଗୋ-
ଶିଷ୍ଠ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଘରର କଣେ ଚରକୁ
“କହୁଥିଲେ” ଅଳିବାର ଦୂରର ପିଲାକ ଏହି
ଶତମାନେ ଏଠାକୁ ଅସିଅଛି । ବାମକଙ୍ଗୁ
ପେଶର ଦୂରରୁଷେ ଚଳଇ ହରିବ ଦୂର ଉପାୟ
କର । * * ” ଅଳିବାର ସହାଯତା
ଶାନଦେବା ଦିଷ୍ଟରେ ବେତେଇ ତଥାମାର୍ଗ
ଦୂରପରେ ସେମନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦାର୍ଶନିକୁ
ବନ୍ଦ କରେ ।

ନବସ୍ଥାବାଦ ଚଳିବା କେବଳ ଶିଖାବିଜ୍ଞାନ-
ଭଷ୍ଟରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବାର ଅସ୍ମାକରର ଦୂର
ଦ୍ୱାସ ଏବଂ ଅନେକଲେବ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରୁ ଯେ
“ଗର୍ବଶ୍ରମେଣକ” ନାମପ୍ରକାର ଧାରମ ସଙ୍ଗେ
“ନବସ୍ଥାବ” ପ୍ରମୁଖହାର ମଧ୍ୟ “ଅବଧାନ-
କାର” ସଂଖ୍ୟାରେ ହୋଇଥିଲା ।

ବନ୍ଦମତ୍,
କୁଞ୍ଚାପର୍ଣ୍ଣ

ମହାଶୟ !

ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧ ପଦକ ଅମ୍ଭର ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶଣକୁ
ପ୍ରତିଶାଖକ କର ଆପଣଙ୍କ ବଜ୍ରୀବାଚ ପଡ଼ିବାକୁ
ଏକଥାରେ ସ୍ଥାନକାଳ ଦେଇ କର ବାଧ୍ୟ
କରିବା ହେଲେ ।

ସମ୍ବାଦକ ଲେଖକୁ ୧ ସମ୍ବାଦକ ଓଡ଼ିଆର
ସୁନ୍ଦର ମୂଳ୍ୟର ପଥ ମାତ୍ର ଉତ୍ତରପଦିକା କାମକ
ଶବ୍ଦରକାଗଜଠାରୁ କୁଣ୍ଡିଲ୍ ମୂଳ୍ୟର ଉଗ୍ରା ହୋଇ
ନାହିଁ ଗାନ୍ଧାର ବିନୋଦର ଯେଉଁବି ସମ୍ବାଦକ
ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟା ଉତ୍ତରପଦିକାର ମୂଳ୍ୟ ୫ ୦
ଟା ଦେଲାବେଳେ ସମ୍ବାଦକର ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଯେବେ
କିଛି ବିମ ଆନ୍ଦ୍ର ତେବେ ସମ୍ବାଦକ ସୁଲକ୍ଷଣ
ମୂଳ୍ୟର ପଥ ଚୋଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ଝୋଲାଇଥାନା

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାଦେଶ୍ୱର

303

ଅମୁର ଏହି ଅଷ୍ଟବଳୀ ଗୁଡ଼କୁ ପଶୋଧନ
କରି ଅଷ୍ଟବଳୀ କରଦିବାର ପରିବାରେ
ପରାମର୍ଶ ଦିଲାଯାଇଲା କେତେ :

ନୂତନହାତ୍ତିକାରେ ଅଗାମୀ ଚେଷ୍ଟମାସ
ଅସମ ଦେବାର ଗୋଧ ହୁଏ, କାରଣ ଏହି
ତି ତେଣ ଅମାରାସା ପରିଜନ ଦଳ ବିବରଣୀ-
ରେ ଅଦ୍ୟ “ଅସମ” ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟାବ୍ୟ
ଏକମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧର୍ମ କାହାରେ ବୋଲି
ଲେଖା ଅଛି । ସେଇଁ ବରଷ ଅସମ ଥାନେ
ମଳଶ୍ଵର ଓ ମଙ୍ଗଳଶ୍ଵର ବୋଲି ଦୂରପର ଲେଖା
ଆଏ ତଥାକ ଯେହାରେ ମଧ୍ୟରେଥିରେ ଶୁଦ୍ଧପରିଷା
ଲେଖିଥାଏ କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡିକା ସେପରି ଲେଖା ନ
ଆଏ ତେଣ ଶୁଦ୍ଧପରିଷା ଲେଖା ଅଛି । ତଥାକ
ଦେଖାଯେମାର ବିବରଣ ଲେଖା ଥୁବାର
ଅମ୍ବେମାଳେ କିନ୍ତୁ ଅଦୋଳକ କୋଇଅଛି ।
ସବରେ ଅମ୍ବେମାଳର ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି କିପରିମେଳି

ସନ୍ଦେହ ଉତ୍ତର କରି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ
ବୋଲି ଉଗଇ ଦେବେ । କିମ୍ ।

ଭୟରଣ୍ଗା)

୨୫୮୮୭ } ଶ୍ରୀ ଦଇଦର ଛିପାତୀ ଏବଂ
କାନ୍ଦଳାବିଦ୍ୟାଳୟ ସୁରକ୍ଷାକାଳ

ମହା ପତ୍ରିଗାନ୍ ସୁ ୧୫୦ କୋଟି ସୁ ୩୦ ଲକ୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼େବ ସ୍ଵା ହସରେ ଚିତ୍ର ମଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଓ ମଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପଦିବରରେ ବନ୍ଦିଗା ଦେଖି ସମ୍ମାନ
ଦେଖିଏ ଦୃଶ୍ୟଗତ ପାଦି ର ଯାଇଅଛ । ପାତର କ୍ଷେତ୍ର
ମରେ ଅନୁଭୂତ ପଢ଼ଇ ଏ ଦୋଷ ସମ୍ମାନ ଦିଲାନକେ ।

ଶ୍ରୀ କୌଣସିଙ୍ଗର ବିଷ

କବେଳକ ।

ସୁମୁର ।—୨ ପଞ୍ଚି । “ ଏହା
ଯେଉଁ ହନ୍ତୁକେ ବୁଝରେ ଆଜ ଦିନିକୁ
ହୁଅଛି ସେମାକେ ଜୀବନାଶ ଓ ବର୍ଷବିଦ୍ୟା
କୁଳପତ୍ର ଅଗ୍ରପ କରିଲା । ”

ସବେ ଯୁ ପ୍ରମଭ ।— ୨ ଟଙ୍କା ।” ତାଙ୍କ
ସଦାଜୀବ ସନ୍ଧାନିମନେ ଫେରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିଲୁ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ।

ଅବଲମ୍ବନ ଓ ଅଶ୍ଵୟ । ଅବଲମ୍ବନ ପ୍ରଥମ
କର୍ଯ୍ୟ, ଅଶ୍ଵୟ ଅବଲମ୍ବନ ଦେଖ ଏହି ଗା
ନାରୀ, ଅଥବା ଅବଲମ୍ବନ ପୂର୍ବତ୍ତେ ଗାନ୍ଧୀ,
ଅଶ୍ଵୟ ଅବଲମ୍ବନ ପବିତ୍ରୀ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ
କୁହାଯାଇ ପାରେ । ବୈଷ୍ଣବ ଚନ୍ଦ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ସତିବାଳରେ ଅଶ୍ଵୟ ପୁରୁଷ କରିଥିଲା । ଏହି
କଥା ଜହାନାକୁ ବିଲେ ଗାନ୍ଧୀର ଅର୍ଥ ଏହି
କୁଣ୍ଡାବ ସେ ସେ କିନ୍ତୁ ଅଶ୍ଵୟ ପୁରୁଷ କରିବା
ପାଇଁ ଅଭିଭ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଗାନ୍ଧୀ
ଗାନ୍ଧୀ ତମ ଚାରି ଚାରି କୌଣସି ପଞ୍ଚାଶ
ଦୋଷର ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିପରି କାହିଁ
ବେଳେ କାହାରେ ଏହି କରିବା ଯାଇ ଏହି
କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ତମ ତମ କୌଣସିରେ
ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଏହିକିମ୍ବା ଗାନ୍ଧୀ ଏହିପାଦାନି

ବିଶେଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର କବିତା ଓ ବାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାନ୍ଦୀମୂଳି ଗୁପ୍ତ ସୁନ୍ଦିନ
ବୈଶାଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଗରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ନମିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।
ତାହା ତାନିରେ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସେବା ଥିବେଗାର ନ ହୋଇ ଫେର
ଯିବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ସେଗରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବାର ବାଜ୍ଞା ସେବେ
ତୁମ୍ଭର ଆଏ କେବେ ଭାବାକୁ ସେଗର ବିବରଣ ଜଣାଇଲେ ଅଛି ଅକ୍ଷ,
ବାହୃରେ ଅଳଦନ ମଧ୍ୟରେ ଭୁମିକୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେବେ । ସେ
ଅନେକଲୋକଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ।

ମହାପ୍ରସାଦ ଶକ ଶକ୍ତିଶାଖାରୀଶ୍ୱରପୁରୁଷ

ବିବରଣ ମହାପ୍ରସାଦ-ପରମପାତ୍ରମନେଶ୍ୱର

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର କବିତ ।

ମହାପ୍ରସାଦ । ମୁ ଅଛେବ ବିବରଣକ
ଚାହରୁ ଜୀବିତ ଦେବକ ବିଦୟାକୁ କିନ୍ତୁ
ବାହାର ଉତ୍ସବରେ ଦୟକୁଠ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅପରାଧ ଆତ୍ମଧ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଶତ । ଅମର
ବିବରଣ ମେଲେଇଅ କୁଠ ଦୂରଦିନ-
ଧରେ ଅର୍ପଣା ହୋଇଅଛି ଏଥିନମିର
ଅପରାଧ କହିବେ ଅପରାଧ କୃତି ଅଛ ।

ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର } ବିବରଣ
ଶକ୍ତିଶାଖାର ପାତା ।

ଅପରାଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶ୍ରୀରାତାରେଣର
ନିର୍ମାଣ କୁଠ ପଥେବୁଝେ ପ୍ରଶଂସା
କରିଯାଉ କାହାରେ । ୧୦ ବର୍ଷର ଅଧିକ
କେ ୨୦ ବର୍ଷର ଅଧିକ କୁଠିବୁ ଅମର
ବିବରଣ ପରମାଣୁ ଶ୍ରୀରାତା ଦେବରେ
ଏହି ପାତାକୁ ବିବରଣ କାହାର ଜୀବନର
ଅଶ୍ଵା ପରମାଣୁ କାହାର ବିବରଣେ । ଏହି
ପାତାରେ ଅପରାଧ କର (୧ "୩ର)
ନିର୍ମାଣ ଆହାର କୁଠିବୁଝୁ । ଅମର
ଅକ୍ଷାଧର ମହିତ ନିର୍ମାଣକୁ କାହାର
କାହାର ଦେବାମାତ୍ରରେ କେବାର ଉପରେ
ଦୂର ଦୂର ଓ ଅକରେଣରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଅର୍ପଣ କର କରେ ।

ବିବରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର } Munsi Warish Alli
ପାତା । Head Master.

ମହାପ୍ରସାଦ ଅପରାଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସାଦ

ବିବରଣ ମହାପ୍ରସାଦାୟା କୁଠର

କୁଠାପ୍ରସାଦ ତିକ୍ଷଣ ଅଛ । ଦୂରଦିନ-
ଧରେ ଏହା ଅର୍ପଣକରନ ଏହା ପାତା

ଏହାକୁ ଏହାର ପ୍ରଶଂସା ଅଛୁ କରିବୁଛୁ ।

ଆପରାଧ କଶ୍ମରତ

କୁଠର ପ୍ରାତ କାମ ।

ବେଳେବ କବିତ

୧୯୪୨ ମହିତାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାନ୍ଦୀମୂଳି

କୁଠା ।

ମହାପ୍ରସାଦ ।

ଅମ୍ବେ କୁଠଦିନରୁ କୁଠାପରାତା ଦେମା-
ଦିନ ତସତ୍ତ୍ଵ ସବ୍ରାତରେ କାନ୍ତି କାର
ଅବେଳାରେ ବିବରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବି-
ଷ୍ଟକର କରିବୁଛୁ, ମାତ୍ର ବାହାର ଜୀବ-
ଧରେ ଦୟକୁଠ ହୋଇ ନାହିଁ । କୁର୍ବମାତ
ମୁଦ୍ରଣକାର ବିବରଣକ ଶକ୍ତିଶାଖାରୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ତୁମ୍ଭ ବିବରଣଧରୀ ଦୂରା ବା
"କୁଠାପରାତା" କାନ୍ତାର କାମକାର
ଅଳ୍ପକରଣରେ ଅବେଳା ବିବରଣ ଜୀବନର
ହୋଇଅଛି କେ କୁଠାପରାତା ଦୂରଦିନ-
ଧରେ ଦୟକୁଠ—ଏହି ସବ୍ରାତରେ ଅଛେ
ବାହାକାରରେ ଏହା ଅଛୁ ।

ବେଳେବ କବିତ

ଶେଷ ଦୟାର ଅଛି

୧୯୪୨ ମହିତାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାନ୍ଦୀମୂଳି

ତା ୧୦ ରିକ୍ର ଅଗେଇ ସହ ୧୦୦ ମିନିଟ
କରିବାକିମୁଣ୍ଡଲିବା ।

ମହାଶୟ !

ମୋର ଜ୍ୟୋତିତ ଚାରରେ ଆମାର
ହୋଇ ମର୍ତ୍ତାପର ହେବାର ମୁଣ୍ଡଲିବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟଦିନମୁଢ଼ ହୋଇ ମୁହୂରତ କରିବଳ
ଯା ବାହୁ ଉତ୍ସାହରଦେଖ ସ୍ଵପ୍ନ ଅବହର
ସମସ୍ତ ହାତ ପରାମରଶ ସେ ଏହିପଥ
ବର ବଢ଼ ଉପରକାର ସମୟରେ ନେଇ
ସାମନ୍ଦ ଦୋଠୁରର ପଦରକ ଦେବାରୁ
କରିବ ଫୋରେ କାହିଁ । କରିବଳ ମହା
ଶୟରୁ ସରରେ ଯେତେ ଅସ୍ତ୍ର ଲାଙ୍ଘରେ
ପୁଣିର କ ଅର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସାହର ଦେବ
ମୁଢ଼ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକେର କରିବା । ମୋର
ସୁକରନୀକ ମୃଦୁମୁଢ଼ ଦେବାର ପଥ ଓ
ଦୁଇମାଟି ହାତ ହେବାର ସେ ପଢ଼େଇବ
ହୋଇ ବହୁଦିନ ଦୁଃଖର ଦୁଃଖର
ପହଞ୍ଚିଛି ଏହା ମୁଣ୍ଡ ମର ତମିରୁ
ଦ୍ୱାରାପଢ଼ ହେବାର ବନ୍ଦର ମହାଶୟ
ସାରୁକା ଦେଲେ । ସେ ମୋର ମୁଢ଼ର
ଜ୍ୟୋତିତ କରିବା ବର ମୁକର ସକାରେ
ଦୁଇମାଟି ବଢ଼ ଦେଲେ । ଏହି ବହିର
ଅନୁର୍ମ ପଢ଼ । ଗୋଟିଏ ବହି ପେକହ ମାତ୍ର
ଦେଇଛି ବାହାରୀ ଦେବ । ଏହି ପରିମାଣ
ଅନୁର୍ମର ଦେବା କଥ ସଂର୍ବିତ ପଢ଼ିବ
ଦେବାର ମରି ମର କରିବା ଓ ମୋର
ସୁମର ଦୂର ମଧ୍ୟ ଅବସର ହୋଇବା ।
ଏହି ମନୀର ମୁଣ୍ଡଲାରେ ବଣ ଆମ୍ବି
ଦେଇ କରି ସବସାଥାରେବୁ ଏହି
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବ କ ଦେବାକେ ଆଶାକାର
ପଢ଼ି ଯେ କରିବଳ କହିଯି କରିବା
ହୋଇ ଫେରିବାରେ କହ କହିବୁ ।

ବର୍ଷାପଦ୍ମ }   ପରିଷତ୍ତ
ସ୍ଵାମୀ }   ଏ ଦେବବୁଝ କିମ୍ବ

ତା ୧୦ ରିକ୍ର ଅଗେଇ ସହ ୧୦୦ ମିନିଟ
କରିବାକିମୁଣ୍ଡଲିବା ।

ମୋରାର ମୁଣ୍ଡ ରିକ୍ର କରିବାରେ
କରସ୍ତକ କରିବେ ପଂଜିତ ଅବସର
କରିବାରେ ପଢ଼ିବାରେ ପାଇ ପ୍ରଥାର
କରିବା କରିବାର ।

ଆମ ଦୋଷର କବ ମଜନକାର
ଦେବା ଏ ୧୦ ରିକ୍ର କରିବାରେ Cholera
କରସ୍ତକ କରିବେ ପାଇବ ହୋଇ କରିବାର
କରିବା କରିବାର ସମୟ ସହାଯାମାର ସହି କର
ଅବସର ଓ ଅବସରକାରୀ ହୋଇ କାହାର
କବ ଅଥା ପରିଦାର କରିବାର । ପରିମାଣ
ପ୍ରୋତ୍ସହର କରିବୁ ମୋରାର ପରିମାଣ
କରି ପୁଣ୍ୟ ଯା ଆ ବାହୁ ଉତ୍ସାହରେ
ଦେବା ମନୋମୟ ଏଠାରେ ଅଛେ ସେ
ଏହା ପ୍ରକରନାଟେ ଅବଳମ୍ବନ ଏଠା ଦେବ
ମୁଢ଼ର ପୁଣ୍ୟ ପାଇବ ଯା ଉତ୍ସାହରେ
ଦେବାର କରିବାର ସହି ପ୍ରଥାର ଅବସର
କରିବାର ଅବଳମ୍ବନ କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ଏବନିକ ମୁଣ୍ଡଲାରୁ ମରୋମୟ-
ମରାକଟାରେ କାହିଁ ଅଛେ । ଏହି ।

ତା ୧୦ ରିକ୍ର ଅଗେଇ ସହ ୧୦୦ ମିନିଟ
କରିବାକିମୁଣ୍ଡଲିବା ।

ପଢ଼ିବେଇବାକାରୀ ।

ପଢ଼ିବେଇବାକାରୀ
କରିବାର କାହିଁ କରିବାର କାହିଁ
କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର ।

ATTENTION !

Kaviraj Lakshmi Narayana Gupta of Kendrapara
ers to cure obstinate deseases. Not a single patient
s been found, during these 3 years returning without
ing cured. Communicate please your desease to him and
u shall have immediate relief. He has obtained testimo-
nials from many gentlemen. Here are some of his
timonials.

Dear Sir, The medicine, you sent for the use of my
ge, who was greatly suffering from fever for more than
week, has proved a best remedy. The boy recovered
health within two days. I wish the public in general
l take the advantage of using your so efficacious medi-
e once.

Kendrapara, }   Yours faithfully
12th October, 1886.   Gour Chandra Das
                       (Second Clerk.)

My dear Sir, The medicine you sent is a most
acious remedy for fever of long standing. I do admire
wonderful effect in 2 days only.

Kendrapara, }   Yours sincerely
                       Bhagbat Prasad Das
                       Registration Clerk.

Dear Sir, Having learnt from many persons that your
ly discovered medicine (Hemadrikalpa) wonderfully
s fevers of long standing I humbly beg &c. &c.

Your sincerely
B. P. Das.

I cannot sufficiently praise the efficacious virtues of
cholera pills. One of my neighbours, an old man
ween 60 and 70, had an attack of cholera and was
hopeless state, when I administered to him one of
pills No. III, which I am glad to say gave instant
f and brought about complete cure.

Kendrapara, }   Waris Ali
—5—86.   Head Master.

The medicine that you sent for my father-in-law has proved a most efficacious remedy for cholera.

Syamakanta Ghose,
Sub-Inspector.

ପ୍ରକାଶିତ ଓ ଅବଧିର୍ଥ ଜିଗଧ ।